Jo. Duart

INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasterienſis.*

Greek Grammar

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1699.
CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἰσοειῶν σωσαγωγὸς πυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κ᾽ μέρεσι ἐπισάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehàc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra-

Græcorum Literæ[a] sunt 24[b]

[(a) Græce στοιχεῖα, i.e. elementa, sive γράμματα.
(b) Sexdecim literas Cadmus e Phœnicia attulit.

Α.Β.Γ.Δ.Ε.Ζ.Η.Κ.Λ.Μ.Ν.Ο.Π.Ρ.Σ.Τ.Υ.

His Palamedes bello Trojano adjecit 4, nempe unam duplicem Ξ ne necesse haberent scribere κσ, vel χσ. idem 3 Aspiratas, Θ, Φ, Χ ne opus esset scribere τh, πh, κh. Quanquam alii duas ea ὗς Epicharmo tribuere malint, Θ et Χ. Qualuor istis Simonides addidit 4 alias; nempe duas Vocales, longas Η et Ω ad explendum consonas duplices, Ζ et Ψ. Priores quidem Ζ ad quantitatem distinguendam; Ζ autem, et Ψ, ut compendium essent harum literarum, ΔΣ, et ΠΣ, vel ΒΣ. Nec illud consideratione indignum, 4 esse literas Ζ, Θ, Υ, Φ, quas nesciant Romani, nisi in vocibus quas a Græcis vel aliunde acceperint: uti sunt Zephyrus, thesaurus, hymnus, propheta. Quindam etiam addunt Χ inde Cæsi malunt, quam Charus. Veteres tamen etiam pulcherrum scripsere; ac plerique sepulchrum, et Orchus: sed ἀναλογίᾳ sepulcrum requirit; ut simulacrum, lavacrum; et alia a supinis venientia.]

In quibus considerantur hæc tria, Figura, Nomen, et Potestas.

Γ ante γ, κ, ξ, aut χ, sonat ut n fractum: ut ἄγγελος angelos, nuntius; πέφαγκα pephanca, apparui; λύγξ lynx, lynceus, vel lyncis fera; ἔγχος enchos, hasta.

χ φωνήεντα, pula χράμματα

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*		*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ϛ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	E pſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λαμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſu
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis septẽ sunt vocales, φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ, η. ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα. α, ι, υ. δίχρονα, vel κοινα. }

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω. }

Vocales { Præpositivæ, προσθετικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ. }

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υ.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ. ῃ ῳ, ηυ, ῃ, ῳ, ῳυ. }

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υ. }

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ. }

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ. }

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἡμίσεα,
ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera. }

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα. gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, & antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Ul, α semper breve in ἄγω, duco: longum semper in λαὸς, populus: modò breve, modò longum, in ἀήρ, aër, vel καλὸς, pulcher.

ξύφωνοι. in quibus clarè exaudilur sonus ultimus, vocalis.
ἀφωνοι, κακόφωνοι. in quibus sonus subjunctus vocali obscurior est. q olim audiebatur obscurius, quàm sit in ae.
Idem de ηα ω, judicium esto. Attici pro η, vel ω, Dativis, scripserè ει, οι. ut τῇ τιμεῖ, pro τῇ τιμῇ· τοῖ λόγοι, pro τῷ λόγῳ. &c.

ξ ponitur pro δσ; ξ pro κσ, γσ, χσ: ψ pro πσ, βσ, φσ.

Nec liquida, nec duplex, sed sui plane juris: unde ἄσημον & μονάδικον appellatur, etiam μονῆρες, q singulare quid

vel τοῦ ὀξύς. (') Θεός, ὀξύτονος. Λόγος, παροξύτονος.
Τύπτομεν, προπαροξύτονος, vocalis
βαρὺς, (') Τιμὴ, βαρύτονος.
πεισθώμενος, (") Ποιῶ, πεισθώμενος.
Βοᾶτε, προπερισπώμενος.
Acutus et Circumflexus attollunt syllabam, quam afficiunt; gravis deprimit.

Quandoq; etiam vocalis rejicitur, sequente consona. Nam ut in Compositione dicitur καθεο pro κατάθεο, depone: ita etiam in compositionem παρὰ θεῶν, apud Deum. Interdum et mihi is tollitur vocalis: ut ὦ γαδέ, pro ὦ ἀγαθέ.

† Quarum partium 5 priores declinabiles, 3 posthemata indeclinabilia.

† Ultimus dualis, cum de duobus est sermo, praesertim si res gemina sint: ut, τὼ ὀφθαλμὼ βλέπετον, duo oculi vident.

Dialecti sunt 4, Attica, Jonica, Dorica & Æolica. Jonicâ usi Herodotus, et Hippocrates; Atticâ, Aristophanes et Demosthenes; Doricâ Theocritus et Pindarus; Æolicam videre est in Reliquiis Sapphûs et Alcæi.

* Prepositivi Articuli Officium est rem certam significare: δός μοι τὸ βιβλίον, redde mihi librum, h.e. istum quem habes quanquam Attici, ornatûs gratiâ, nunc addunt Articulum, nunc rursus auferunt. Habet præterea locum in divisionibus adjuncta conjunctione μὲν & δὲ. ut ὁ μὲν, ὁ δὲ: hic quidem, ille autem: τὸν μὲν, τὸν δὲ: hunc quidem, illum verò.

Adhæc pro interrogativo similiter in Gen. & Dativo: ut τοῦ; pro τίνος; cujus? τῷ; pro τίνι; cui? Similiter et pro Infinito: ut

Omnis acutum finalis in orationis contextu vertitur ingravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν, asper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν. νύχθ᾽ ὅλην, pro νύκτα ὅλην.

Octo sunt partes Orationis:

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ, tres: Singularis ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque: Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, *valens Relativum.*

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N A. G. D	N G Dat. Acc.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus. ↓

	Singular.				Dual.				Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.		N.	G.	D.	Ac.
Masc.	ὁς,	οῦ,	ῷ,	ὸν,	ώ,	οῖν,			οἱ,	ῶν,	οῖς	ούς.
Fœm.	ἡ,	ῆς,	ῇ,	ἰὼ.	ά,	αῖν,			αἱ,	ῶν,	αῖς,	ὰς,
Neut.	ὸ,	οῦ,	ῷ,	ὸ.	ά,	οῖν.			ἁ,	ῶν,	οῖς,	ἁ.

Sic ὅστις ἥτις ὅτι, & ὁσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

ἁπλῶν κλίσεων, κ, τῶν συνηρημένων. Declinationes κλίσεις, sunt decem quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

ἰσοσύλλαβα, περιττοσύλλαβα. Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima. ↓

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas: ὁ Χρύσης, Chryses, sed ὁ ϰὴ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσης.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc ὦ Χρύσᾳ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ ϰλεπτὴς, Judex. Gen. τοῦ ϰλεπτοῦ, Dat. τῷ ϰλεπτῇ, Acc. τὸν ϰλεπτὴν, Voc. ὦ ϰλεπτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ϰλεπτᾷ, Gen. Dat. τοῖν ϰλεπτοῖν.

Plur.

ἐί τῳ, pro ἑί τινι, si cui. Sic Lucianus: Ἀγνοῶ τῷ χρὴ πιστεύσαι. Nescio, cui oporteat credere. Capitur et pro Demonstrativo Pronomine: τόν, pro τοῦτον, hunc: τήν, pro ταύτην, hanc. Id quod crebrum est, adjectis Conjunctionibus δε, γε. ὁδε, ἥδε, τόδε. ὅγε, ἥγε, τόγε. pro ὅστις αὐτη τοῦτο. Idem in reliquis Casibus: τοῦδε τῷδε, τόνδε. pro τοῦτε, τοῦτω, τοῦτον. Attici pro ὁδε, ἥ τόδε, dicunt ὁδί, ἥ τοδί.

Subjunctivi Articuli Componuntur cum Nomine τις, τινος. ut ὁστις, ὅστινος, &c. unde ὅν addito, ὁστισδήν, quicunq; ἥτισδήν, quaecunq; ὁτιδήν, quodcunq. Componitur etiam ὅς cum Artic. praepositivo, sed tantum in Gen. & Dativis: ὅτου, cujus; ὅτῳ, cui; ὅτων, quorum; ὅτοις, quibus. Sed additur quandoque δήν, ὁτουδήν, ὁτῳδήν. Etiam Subj. Articulo, et verbo ἐνί, fiunt Conflatum. ἔντινος, fiunt ἔντις, alicujus. Etiam ab ὅς fiunt duo Relativa: ὅσος, quantus; et ὁποῖος, qualis. Quorum Interrogativa fiunt πόσος, quantus, et ποῖος, qualis; Responsiva autem τόσος, tantus; τοῖος talis. A πόσος, et ὁποῖος etiam fiunt ὁπόσος, quantus, et ὁποιοῖος, qualis: unde ὁποσοσδήν, quantuscunque; et ὁποιοσδήν, qualiscunque. Relativum est ἡλίκος, quantus; interrog. πηλίκος, quantus; Responsivum, τηλίκος, tantus: Unde τηλικοῦτος tantus. Additur etiam πες· ὁσοσπερ, ὁποιοσπερ.

Declinatio prima

	N.	G.	D.	A.	V.	N. G. D. A. V.	N. G. D. A. V.
S.	ας } & { ης	α, αν, α. } & { η, ην, η.	α, αι.			α, αιν	αι, ων, αις, ας, αι.

† Genitivus notum in as Doriis exit in α, ut ὁ Αἰνείας, τῶ Αἰνεία. Sic quandoq; in Propriis abjiciunt terminantia in ης· ut τερῆς, τῶ τερῆ.

* De vocativo. Nōia in της.

ut τοξότης, sagittarius; ἱππηλάτης, equilator; προφήτης, prophela: ὦ τοξότα, ἱππηλάτα, προφῆτα. reservat accentu in eadem syllaba (exc. δεσπότης, dominus, ὦ δέσποτα.) — Sic Πέρσης, ὦ Πέρσα; cum Genitiv. eji.

Comp. α πωλῶ, βιβλιοπώλης, bibliopola; α μετρῶ, γεωμέτρης, geometra; α τρίβω, παιδοτρίβης, puerorum exercitator: ὦ βιβλιοπῶλα, νε. Sic λάγνης, lascivus, ω λάγνα. Sed quæ in σης desinunt ultima, terminationem habent: ut λησης, latro, ὦ λῃστὰ vel λῃστᾶ. Sic πελτασὴς, celratus; ἀκοντισὴς, jaculator: Ὀρέσης: Θυέσης.

‡ Declinatio 2da

Sing. { α, ης, η, αν. α. ην, η. / Δ. α, αιν. / Pl. αι, ῶν, αις, ας, αι.

Plur. Nom. οἱ κειναὶ, Gen. τῶν κειναῖν, Dat. ταῖς κειναῖς, Acc. τὰς κειναὰς, Voc. ὦ κειναί.

De Genitivo. †

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus, habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α. ut ὁ Θωμᾶς, τῦ Θωμᾶ. ὁ παπποῦς, τῦ πάππου, *papa*.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poeticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- τις ut μητίετις Consiliarius, Gentilia, ut Σκύθης Scytha, Poëtica, in της, ut χυνώπης impudens. — formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ Σκύθα, *vid.* ✶
- Composita à πωλῶ vendo, μέζῶ metior, τείζω tero, —

Secunda Declinatio ‡

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα. *Musa*

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis ut μοῦσα. *Amicitia*

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ *Mare*

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ θαλάσσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Honor

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. nom. & Acc. τὰ τιμᾱ, Gen. & Dat. τοῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμᾱ.
Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Dolor animi

Sing. Nom. ἡ λύπη Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λύπᾱ, Gen. & Dat. τοῖν λύπαιν.
Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

* Finita in δα, σα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ, sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, ὥρᾱ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. α purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α. *

Quædam nomina secundæ Declinationis, in Dativo & accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρᾳφι janua, θύρᾳφιν.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini & communis; & ον neutrius; ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural

* ut Λήδα, Λήδας, Λήδᾳ, Leda: Μαρθα, ας, ᾳ, Martha: ἡμέρα, ας, ᾳ, dies: φιλία, ας, ᾳ, amicitia. Etiam a Θέκλα, Thecla, est Θέκλας, ᾳ.

‡ Declinatio 3tia.

Exempl. ὁ λόγ-ος, sermo; ἡ ὁδ-ός, via; ὁ ἀν-ήρ, ἡ ἀνθρωπ-ος, homo; ὄν-ος, asinus; ἵππ-ος, equus; el Adjectiva, ὁ καὶ ἡ χρήσιμ-ος, utilis; φρόνιμ-ος, prudens: τὸ ξύλ-ον, lignum. Huc pertinent illa in ᾰν, per Apocopen facta; ἄλφι, pro ἄλφιτον, farina; εἶρι, pro εἶριον, lana; τρῦφι, pro τρύφημα, nutrimentum; indeclinabilia. Sic πλάφ-ον pro πλαφτ-ον, rotundum.

Sing. { ος, ϐ, ῳ, ον, ε. / ον, ον, ον. } D. ω, οιν. { Pl. οι, ᾰ, ων, ους, ϐς, οι. / ᾰ, ᾰ.

Tertiæ Declinationis Neutra hæc abjiciunt ν, more Attico: ἄλλο, aliud: τηλικοῦτο, tantum, tam grande natum: τοιοῦτο, tale: τοσοῦτο, tantum. Sic Pronomina, τοῦτο, hoc: ἐκεῖνο, illud: αὐτό, ipsum. Interdum tamen habent ν, τοιοῦτον, τοσοῦτον. Sic τ'αὐτόν, dem, pro τὸ αὐτό.

Veteres Attici, ante receptas Ionicorum, sive Jonum, literas, scribebant hoc pacto, ὁ λοϝος, τὸ λόϝο, τοῦ λόϝου. Nam ο pro ου scribebant, et οι pro ῳ.

Quarta Decl. Atticorum propria, *veterum vocalis præcedentis Declinationis in ω. Omnes casus desinunt in ω, vel monophthongum, vel diphthongum. vetitur enim ο in ω: οι in ῳ. ϝ in ω, abjecto ν. Neutrorum quoque α migrat in ω.

Sing. ως, ω, ῳ, ων, ως. Du. ω, ῳν. Pl. ῳ, ων, ως, ως, ῳ.
ων, ων, ων. ω, ω, ω.

Plur. Nom. οἱ λόγοι. Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους. Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ. Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ. *fructus*

Dual. N.A.V. τὼ καρπὼ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν. Dat. τοῖς καρποῖς. Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου. Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον Voc. ὦ ἄγγελε. *Angelus*

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁ λοπαδῆ, tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόος, νοῦς. *Mens*

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον. *Lignum*

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα. Voc. ὦ ξύλα

Poetice Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut καρδίῃ *pro* καρδίᾳ, ἄστρασι *pro* ἄστροις. πάσσασι *pro* πᾶσι τοῖς. *pauca patiuntur Apocopen ut* ἔκ *pro* ἐκεῖ. *lana: & nonnullis* οι *& ϕιν adjungitur, ut* στρατοφι, *pro* στρατος, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile. c. c'. ὁ πηλεως, area; ὁ χ, ἡ, εὐγεως, Sing. fertilis.

Unum quod in ως neutrum est, τὸ χρεως, τοῦ χρέως, *debitum; proquo et* τὸ χρεων *dicitur.*

Duo idem Neutra in ω, ἀγήρω *senii expers;* ἐμπλεω, *plenum.*

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τοῦ εὐγέω, Dat. τῷ εὐγέῳ Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ εὐγέω, Gen. & Dat. τοῖν εὐγέων, Voc. ὦ εὐγέω.
Plur. Nom. τὰ εὐγέω, Gen. τῶν εὐγέων, Dat. τοῖς εὐγέως, Acc. τὰ εὐγέω, Voc. ὦ εὐγέω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, ut ἄδως, ἄδω, Atho mons, ἶως, ἶω, aurora, ἠέως, ἠέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀΐσῆρα pro ἀΐσῆρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πατὴρ, Gen. τοῦ πατέρος, Dat. τῷ πατέρι, Acc. τὸν πατέρα, Voc. ὦ πατέρ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν, Voc. ὦ τιτᾶνε.
Plur. Nom οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν. Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc ὦ σώματα.

Accu-

Quarta Declinationis nõia deducta ex os ζλιᾶ, mutant α penultimam longam in ε; ναὸς, νεὼς, templum; λαὸς, λεὼς, populus. At brevis manet; κάλος, κάλως· ταὼς, pavo, ταὼς· λαγὼς, lepus, λαγὼς. Accentus non mutatur in polysyllabis, etsi ultima sit longa. Ut ἵλαος, propitius, ἵλεως· ἀνίλαος, inclemens, ἀνίλεως. Ac paritatio in Compositis a γέα, terra; κρέας, caro; κέρας, cornu; γῆρας, senectus; γέλως, risus; χρέως, debitum; λεὼς, populus; πλέως, navigatio. Ut λεπτόγεως, tenuem habens terram; ἡδύκρεως, suavem habens carnem; χρυσοκέρως, aurea habens cornua.

Declinatio ζλᾶ.

η. γ. δ. λ. π. ς.

Sing. α, ι, υ, ω, ν, ξ, ος, ι, α, ρ, ς, ον. | Plu. ες, ων, σι, ας, εσι, σ, ξ, ψ. ν. α, ξ, ψ. α, ες.

Voc. et Similis Nominativo, Exc.

Exc. Nomina barytona flexa per αντ. vel οντ, qua ablato τος formant Vocativum: ὁ Αἴας, Αἴαντος, ὦ Αἶαν, Αἶαξ: λέων, λέοντ, ὦ λέον, Leo.

— Participia tamen Voc. formant similem Nominativo.

— Barytona in ως, ος, ους, ας, αντ, ων, ον, ους, facient Voc. adjecto ς: ut ὁ Ἕκτωρ, ὦ Ἕκτορ: ὁ τάλας, τάλαντ, ὦ τάλαν, miser: ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ἐλεήμονος, ὦ ἐλεῆμον, misericors.

— ὁ καὶ ἡ παῖς; cum Compositis, εὔπαις, liberis felix; ἄπαις, liberis carens.

— Oxytona in ις recipiunt ς: Ἀμαρυλλίς, ὦ Ἀμαρυλλί.

— Sic Adjectiva oxytona in ὺς, ut ὁ ὀξύς, ὦ ὀξύ, acutus. Et monosyllaba, ὁ μῦς, mus, ὦ μῦ: ἡ δρῦς, quercus, ὦ δρῦ. Nota 1ma Decl. Comparativum desinentia in ης faciunt ες, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες.

*Ult τῶ βότρυϊ, τοῖς βότρυσι, racemo, racemis:
λαμπάδι, λαμπάσι, lucernæ, lucernis;
ὄρνιθι, ὄρνισι, avi, avibus;
Τιτᾶνι, Τιτᾶσι, Titani, Titanibus;
λεβήτι, λεβησι, lebeti, lebetibus.

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens, τ' ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τ' βότρυν. ὁ ὀξύς, ὀξέος, ὀξυν, aculus.

Gravitona in ις & υς non pure declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τ' ἔριδα & ἔριν· ὁ πέλυς, Advena, τ' πέλυδα & πέλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per εως in genitivo, & adjectiva in ων & ων, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χρή πέρων, ὦ πέρεν, tener; ὁ χαείεις gratiolus, ὦ χαείεν & ὦ χαείει. præter Participia in ις. Σιμούς, ὦ Σιμοῦν.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ ἀνὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator, ὦ πάτερ, ἄνερ, ἄνερ, σῶτερ. Exc. πατὴρ, πατερ, ὦπατερ.

Nomina in ας & ους abjiciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὀδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀσαμένων, ὦ Ἀσάμενον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo ξ. δ. ν. τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus *

βῶς, βωσὶ, bos. tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραβες. ψ· βασιλεύς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόρακες.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι positæ, & ponitur, ut πρέσβυ πρέσβυσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in σι. ut πατὴρ, πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari, mutando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρως, ἥρωσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος pectus, στήθεσφι· μένεος ἀνὴν cura, μενεδήνοφι· sunt que indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, ἧς αἴας pro αἴαντος. In dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; ὀμόγαμοι τι pro παραλοιπόδι, uxori; τῷ ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, sudori. In accusativo, τὴν Ἀπόλλωνα, τὸν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. Laodamas, Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε definentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέκτον ἀκάνθοις· πίθηκον ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτήν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, qui hîc subjiciuntur.

* α. τὸ γράμμα, τος, litera.
– ι. τὸ μέλι, τος, mel.
– υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
– ω. ἡ Λητώ, οῦς, Latona.
αν. ὁ Παιάν, ᾶνος, Paan.
τὸ πίσσαν, ης, quod ve. ex urit. *Participia.*
ευ. τὸ πέρεν, ενος, venerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
– ιον. ὁ Ἕλλην, ιονος, Græcus.
ὁ ποιμήν, ένος, pastor.
– ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans.

υν. τὸ

Al ὁ πούς, τοῖς ποσί, pes; τοῦς, auris, οὖτι, οὖσι.
Γιὸς, filius, & δρομεὺς, cursor, pro υἱοῦσι, & δρομεῦσι, faciunt υἱεσι, & δρομεσι.

---

* A finita formant Gen. in ατος, τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, gradus, tribunal. Flamina literarum sunt indeclinabilia, τὸ ἄλφα, βῆτα, μῦ, ξῖ, ῥῶ, &c. Indeclinabilia quoq; sunt Apocopen passa: ut ὕφα, pro ὕφασμα, textura; σχέπα, pro σχέπασμα, segmentum; ἄλειφα, pro ἄλειφας, pinguedo.

I { ιτος, τὸ μέλι, μέλιτος, mel, cum compositis
  { ιος, τὸ σίναπι, σινάπιος, sinapi, sic κόμμι, gummi: κινναβαρι, cinnabaris: πεπερι piper: κύφι.

Υ { υος. γόνυ; δόρυ, ατος, sinapi. sed in prosa γόνατος. τὸ δόρυος, alos.
  { εος. ἄσυ; πῶυ, πώεος, grex ovium, ovile. sic Neutra masculinorum in υς. ὁ ἰχθύς, τὸ ἰχθύ, ἰχθύος. Suavis.

Ω. δῶ, pro δῶμα, indeclinabile est.

HN { ινος. ἡ σειρήν, σειρῆνος, siren.
   { ενος. ἡ φρήν, φρενός. ὁ κήν, ἡ ἀρσην, ἀρσενος. ἀρήν, agnus, per Syncopen fit ἀρνός.

IN, ινος. ὁ δελφὶν δελφῖνος, delphin piscis: ἡ ἀκτὶς ἀκτῖνος, radius: ὁ κὴν ἡ δὶν, δῖνος, lilius. uli et ἶν, fibra; ῥῖν, naris. quæ alias in S desinunt.

ΥΝ { υν Θ· ὁ μωσυν. elegiaco Nom. eliam in
υς definit: Γόργυν, Γόργυς, Gorgys &c.
υνΘ· quae participia sunt.

ΩΝ { ων Θ· ὁ ἀιών, ἀιῶν Θ, aevum: ἡ μήκων, papaver.
ορ Θ· ὁ πειών, πειόν Θ, herba: ὁ ϰ, ἡ ευδαιμονία, felicitas.
ωντ Θ· ὁ ξενοφῶν. (Κύων fecit χυν Θ pro ϰυνος:
ωντος· ὁ δράϰων: et participia, ὁ τυπίων &c.
ὠντ Θ· τυπῶν, τυπῶντος. verberaturus; et alia participia fut. 2di Activi. Item circumflexa ῳ ante ν in prima & ultima circumflexa· ὁ ποιῶν, ποιοῦντ Θ &c.

Ξ { ϰος· ὁ δώραξ, ϰος Θ, pectus: ἡ ϰύλιξ, ιϰος Θ, calix: ὁ ϰ, ἡ μείραξ, ϰος, adolescens: ἡ ἀλωπηξ, εϰος, vulpes.
χ Θ· ... ὁ τεττιξ Θ, ιγος, cicada. λυγξ, γος Θ, singultus: χ Θ, χος· ... ὁ ϰ, ἡ, βηξ, βηχ Θ, tussis.
χ Θ· ... ἡ νυξ, νυϰτος, nox.

ΑΡ { αρος· ὁ μάχαρ, ἄρος, culter: τὸ νεϊϰαρ, Nectar: ὕαρ, ἀρος, Suem, ατος· τὸ ἦπαρ, ἤπατος, jecur: ἔδαρ, esca: ἡμαρ, diei. Anomalum est δάμαρ, ἄρος, uxor reservatus ρ. ὁ μῶμαρ, stultus, τὸ ὄναρ, somnium: ὀνείρατος, pro ὄνατος, lamen dicitur.

ΗΡ { ηρος· ὁ λοστήρ, ῆρ Θ, pelvis: τὸ χῆρ, ρος, cor: ἠκίρ, ρος, Sors.
ερος· ὁ ἀήρ, aer: ἀστήρ, stella: ἑαλήρ, Ivoir.

ΥΡ. υρ Θ· ὁ πῦδυρ, υρ Θ, susurro: τὸ πῦρ, υρὸς, ignis.

ΙΣ { ιτ Θ quoq;: ἡ χάρις, χάριτος, gratia: cum compositis. ιδος, vel ἡ δέμις, δέμιδος, fas. idem δάμις Θ. sed χάρις, χάριδος, & χάριτος mitissimum sanè.
ὁ ϰ, ἡ τις, τὸ τι, aliquis, πν Θ· τις, τι, quisq; ϕ, τινος.

ΥΣ ευς, Attice: ὁ πῆχυς, εως, cubitus: πρεσβυς, πελεχυς.

ΩΣ { ως Θ etiam, vel ἡ φως, φῶτ Θ, pustula.
οτος, vel τετυφως, ὠτ Θ, qui verberavit: & sim. pral. patric.

Ψ { πυς· ἡ λαίλαψ, λαίλαπ Θ, procella: ὁ Κύκλωψ.
βος· ὁ φάλψ, φαλβός, palumbus: ἡ φλέψ, βός, vena.
φ Θ· Κίνυψ, Κίνυφ Θ, fluvius Africae.

ξφ. τὸ δίπτυον, ου Ο, bipex.
τὸ πατῦν, ῦντ Ο, verberaturum. Participia.
φυ. ὁ εἰρετήν, τῆρ Ο, turris.
τὸ ζεῦγος, γους τος, jugum.
φυ. ἡ ἀλωή, ῆς Ες, area.
ἡ χελιδών, όν Ο, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντ Ο, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακ Ο, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτ Ο, rex.
ὁ ἄρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγ Ο, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκ Ο, vulpes.
ϙ. ἡ πέμπτη, ας Ες, uxor.
τὸ πῆμα, ατ Ο, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρος, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ῥφ. ὁ σὴρ, σῆρος, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰδὼς, οος, uber.
ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς & ἄνδρος, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ ἢ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρος, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατ Ο, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντ Ο, Ajax.
ὁ μέλας, αν Ο, niger.
ἡ μονὰς, άδ Ο, unitas.
τὸ γῆρας, ατ Ο, senectus.
ασις. ἡ δαὶς, αἰδὸς, convivium.
ὁ ϗ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς v. l. νηῦς, νὸς vel νεὸς, navis.

ας. ὁ πλοὺς, ουν, pilex.
ὁ χαρτὴς, ητ Ο, gratus.
ἡ πλοὺς, οὸς, classis.
ὁ βασιλεὺς, έως Ο, rex.
ης. ἡ ἑδὼς, ῆτ Ο, sedes: ὁ λεβὴς, λεβῆτ Ο.
ὁ τιμὴς, ῆντ Ο, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντ Ο, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ους Ο, Demosthenes. ἡ τριήρης, ες, triremis.
ὁ ὄρνις, ιθος. ορτ Ο, ἡ μέρμις, ιθος. nicula.
ος. τὸ τεῖχος, ες Ο, murus.
τὸ τεμνὸς, όντ Ο, qui verberavit. quae participia sunt.
ως. ὁ ϗ ἡ βοῦς, βοὸς, bos, ὀχρὸς, calis.
ὁ πλακοῦς, οῦντ Ο, placenta. ἡ Ὀπὸς, ὑς ex contractione.
ὁ ὀδὼς, όντ Ο, dens. et Participia.
ὁ πὼς, ποδὸς, pes. Sic Composita.
τὸ ὦς, ὠτὸς, auris.
ῡς. ὁ μῦς, μυὸς, mus. ἡ χέλυς, cithara.
ὁ πέλεκυς, εως Ο, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδ Ο, chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ύντ Ο, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος Ο, galea.
ῶς. ὁ γέλως, ωτ Ο, risus. ὁ φὼς, φωτὸς, homo. ἡ αὐγὴ, ῆς Ες, lumen.
ὁ Τρὼς, ωὸς. Troianus. ὁ ἥρως, ωος.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
υς. ἡ ἔλαφος, υδος. cinnus. Τίρυς.
ϛς. ὁ ϗ ἡ μακάρτης, ϛ Ο, beatus.
ὁ ὠὴν, ὠὸς, vultur. Ἄραψ.
ὁ Ἄραψ, βος Ο, Arabs.
ἡ κατάλυψ, ϛ Ο, scala.

Quinque

Quinque declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τοιχεῖ, τοίχει: vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutatur; ut τοίχει, τοίχῃ.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini & communis generis, ut ὁ δημοσθένης, ἡ τειρήνης, triremis, ὁ ϰὴ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ δημοσθένης, Gen. τοῦ δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ δημοσθένει, ει, Acc. τὸν δημοσθένεα, η, Voc. ὦ δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς δημοσθένεσι, Acc. τοὺς δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ δημοσθένεες, εις.

Murus Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχει, τείχῃ, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, η.

Verus, a, um. Sing. Nom. ὁ ϰὴ ἡ ἀληθὴς, ϰὴ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ ϰῆ τῆς ϰῆ τοῦ ἀληθέος, ους, Dat. τῷ ϰῇ τῇ ϰῇ τῷ ἀληθεῖ, εῖ, Acc. τὸν ϰῆ τὴν ϰῆ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, ϰὴ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ϰῆ τὰ ϰὴ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν ϰῇν τῇν ϰῇν τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur.

1) Declinatio prima contractorum.

	ους, ει, η.	η, ῆιν.	εις, ῶν,	εις, εις.
Sing.	ης, εος, ει, εα, ες.	D. εϊ, εοιν,	P. εϊς, εων, εοι, εας, εϊς.
	ες.	ες, ες.	η,	η, η.
	ους.	ους, ους.	εα,	εα, εα.

* Quadruplex igitur contractio fit.

(1) εο in ου. (2) εϊ in ει. (3) εϊ ν εα, non sequente ~ Consona in η sequente autem, in ει. (4) In caeteris obvia.

* Propria a χλέ@ composita varie contrahuntur: ut
N. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς. G. Ἡρακλέεος, έους, ῆος·
& Jonice Ἡρακλείη@, ῆ@· D. Ἡρακλέϊ, έει, ῆ, &c.
Voc. Ἡράκλεες, contracte Ἡράκλεις· idem per Syncopen alterius ε, Ἡρακλεες, Ἡράκλες. Sic
Θεμιστοκλέης, Περικλέης, Σοφοκλέης, similiaq.

---

2) Declinatio secunda.

	ι,		ις,		ις, ις.
S. ις, ι@;	ϊι, ιν, ι.	D. ιε, ίοιν.	P. ιες, ιων, ισι, ιας, ιες.		
			ι,	ι, ι.	
ι,	ι, ι.		ια,	ια, ια.	

ut ὁ ὄφις, ὄφι@, serpens: ἡ πόλις, πόλι@, urbs:
ὁ καὶ ἡ νῆσις, νήσι@, jejunus. τὸ σινηπι, σινήπι@.
Jones hæc nomina flectunt per ε@, filq. casus prima Declinationis· τῶ ὄφει ὄφει, τὸ ὄφεα ὄφη· οὕτω ὄφεες, ὄφεας. τῆς ὄφεας, ὄφεις. Alii autem casus non contrahuntur. Attici Genitivum Singularis εως, ὄφεως. Dual. ὄφεε, ὄφεοιν. Pl. εων, ὄφεων, accentu semper in antepenultima.

---

3) Declinatio tertia.

	εῖ, ῆ	ῆ	εῖς,	εῖς, εῖς,
Sing. εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ.	D. έε, έοιν.	Pl. έες, έων, εῦσι, έας, έες.		
Jon. ῆ@, ῆι, ῆα,	ῆε, ήοιν.	ῆες, ήων, ῆσι, ῆας, ῆες.		

Plur. Nom. οἱ ἢ αἱ ἀληθέες εἶε, ἢ τὰ ἀληθέα ἤ. Gen. τῶν ἀληθέων. Dat. τοῖς ἢ τῇς ἢ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς ἢ τὰς ἀληθέας, εἶς ἢ τὰ ἀληθέα ἤ, Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ἤ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & compositæ ab ἔτ Θ, *in quibusdam casibus paræsyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀειτοφάνης, τὸ Ἀειτοφάνη, Aristophanes: ὁ ὀβελίτης, τοῦ ὀβελίτου. *

Nomina quæ desinunt in ις *pro* υν *contrahuntur Atticè in Accusativo in* ι, ut ὁ ἢ ἡ ἰσχνῖς, ingenioſus, *Accus.* ὁ ἢ τὴν ἰσχνῖν, ἰσχνᾶ. ὑγιὴς, ὑγιέα, ὑγιῆ, ὑγιῆ, ὑγιᾶ, *sanus.*

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφι Θ, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι. Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις. Voc. ὦ ὄφεις ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπι Θ, Dat. τῷ σινήπῑ, ῑ, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπε, Gen. & Dat. τοῖν σινήποιν, Voc. ὦ σινήπε.

Plur. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπα, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπια, πα, Voc. ὦ σινήπια, πα.

Regula.

Casus Attici accentum habent in Antepenultima quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ὰς, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λᾶ. Voc. ὦ βασιλεῦ. Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ. Plur. Nom. οἱ βασιλῆς, εῖς, Gen τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλῆς, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς. Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τῶ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λητὼ, Gen. & Dat. τοῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.

Plur. Nom αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. τῆς λητοῖς, Acc. τὰς λητὰς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum & ρς, generis neutrius: τὸ κέρας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας. Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾳ, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. τὼ κέρατε, κέρᾳ, κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρᾳ, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρᾳ, κέρα. Voc. ὦ κέρατα, κέρᾳ, κέρα.

Contractio sic tollenda τῶν κέρας, κέρατος,

4) Quarta Declinatio.

Sing. ως, ω, ους, ουι, ουα, ουι. D. ῶ, οῖν, ῷ. P. οι, ῶν, οῖς, ους, ους, οι.

5) Quinta Declinatio

Sing. ας, α, ᾳ, ᾳ, αι, ας, ας. D. ᾳ, ᾳ, αιν. P. αι, ῶν, αις, αις, ας, ας

Nomina anomala.

1) Ad priam paris syllabam pertinent contracta in ῆς ex εας. ὁ Ἑρμέας, Ἑρμῆς, Mercurius.

Sing.	εας, vel έης.	εϊ,	έᾳ vel ῆ,	έαν vel έων,	ᾶ vel έη.
	ῆς,	ῆ,	ῶν,	ᾶς,	ᾶ.
Dual.	ῆ,	αῖν.	αῖ,	αῖν.	
Pl.	εαι,	εαιν.	εαι,	έων,	έαις, έας, έαι.
	ῆς,	ῆσι,	ῶν,	ᾶς,	ᾶσι.

2) In 2da paris syll. contractio fit in ᾶ, vel ῆ.

In ᾶ bifariam: {ex αα, ut ἡ μνάα, μνᾶ, Mina. / ex εα, si ρ praecesserit, aut vocalis; ἡ ἀργέα, ἀργεᾶ, argentea: ἡ ἐρέα, ἐρᾶ, lanea.}

In ῆ dupliciter: {ex εα, praecedente consonante alia, quam ρ: ut ἡ γέα, γῆ, terra. / ex οη, ut ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, simplex.}

3) In 3tia contrahuntur Nomina in όος in omnibus casibus et Numeris. ὁ ῥόος, ῥοῦς, lanugo; ὁ χρόος, χροῦς, calis. ὁ καλλιρρόος, ους, pulchrifluus; εὔνοος benevolus; ὁ ἄνοος amens; εὔπλοος, navigatu facilis; ὁ ἄχνοος, expers lanugines; ὁ ῥοδόχροος, roseum habens colorem.

Neutra in εον sic inflectuntur per Crasin.

Sing. τὸ κ, ῶ, ὀστέον, ὀστοῦν, ex ὀστέϊ. τῷ ὀστέϊ, ὀστῷ, τῶ ὀστέω, ὀστῶ. Du. τὼ ὀστέω, ὀστῶ acuto accentu. τοῖν ὀστέοιν, ὀστοῖν. Pl. τὰ ὀστέα, ὀστᾶ. &c.

In 5ta Declinatione per Crasin fiunt. ὁ πμῆς, πμῆντος a πμήεις: μελιτοῦς, οῦντος a μελιτόεις. in ῆρ. τὸ ἦρ, ἦρος, ver; ab ἔαρ, ἔαρος. Sῆρ, Sῆρος, sebum, a Sέαρ. facit hinc Sέατος.

Item ὁ λᾶας, λᾶς, lapis; τοῦ λάαος, λᾶος τῷ λάαϊ, λᾶϊ.

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς, simplex; δίπλόος διπλοῦς duplex; σάος σαῶς, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσόεις χρυσοῦς, aureus, ἀργυρόεις ἀργυροῦς argenteus, χάλκεος χαλκοῦς aereus, à nominibus in εος.

3 ζωμόεις ζωμοῦς, ζωμόεντος ζωμοῦντος, πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμᾶς, τιμῶντος, à τιμάεις honoratus.

5 In ης circumflexa, ut χῆρ χῆρος, à κάρ, cor; & παῖς παιδὸς, à παΐς, puer.

6 ὁ μώνυς, τὸ μωνυ· ὁ μώνυος, τὸ μωνύου. ὁ μωσθῆς, μωσέως· ὁ μωϊσθῆς, μωϊσέως

7 ὁ θαλῆς, θαλῆ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, ου ossis, ὀστοῦν, Gen. ου, ῦ, Dat. ῳ. ῷ.

'Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐειννύες ἐειννῦς, furiæ. βότευς, zacomus, ci ὦ βότευς τὼ βότευε τὼς βότευας βότευς. Ὕσκυς, malu ἄρκυς, vele

2 Imparisyllabica in ες, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ες, ut βόες boves, βῆς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδεῖ. ἀρίμυς, acerbus

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας μείζοας, μείζους, Voc. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρέτμὸς remus, τὰ ἐρέτμα. ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα. *

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κελεύθεα, ἡ ὄχνη currus, τὰ ὄχνα: quibus addi potest ὁ καὶ ἡ τάρσαγος, τὰ τάρσαγα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφ pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri a quatuor.
- Pœtica in ι & υ.
- Similiter βρῶς, statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, κέρας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, γόνατα torpor, δῶς donum, &c. τὰ λέπτα, ἰμέρε.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ὦ amice, vel amici, ab ἄνς.

Diptôta ἄμεινον, ἀμείνων, οἱ φίλοι, τῶν φίλων, placentæ: ἄλφι pro ἄρτοι, quædam; Nomin. & Accusat. Plur.

Triptôta,

*. Sing, Masc. & Pl. neutra, sunt, σῖτος, cibus e frumento; et δόρπος, cœna. ex musitatis neutris in ον. Reperimus tamen etiam τὸς δρομῆς, κύκλος, λυχνῦς. Quæ genus mutare dicuntur in Plurali olim videntur habuisse gominam terminationem ος, et ον. Quomodo dicitur ὁ δρομὸς et τὸ δρομὸν unde οἱ δρομοὶ, & τὰ δρομά. Sic dicimus ὁ βύτυρος. & το βύτυρον, butyrum: ὁ γάρος, τὸ γάρον, garum ὁ νῶτος, τὸ νῶτον, dorsum; ἡ ἀνλίδοτος, τὸ ἀνλίδοτον. antlidotum.

Item τὸ σάδιον, stadium, sunt οἱ σάδιοι. quamvis et τὰ σάδια reperiatur.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ab eadem Nominativi terminatione obliquos habent diversæ Declinationis. Horum alia sunt 1ᵃ, & 3ᵃ. ut ὁ Δάρης, τοῦ Δάρεω, & Δάρητος, Darei. sic μύκης, fungus; ὁ Ἄρης, Mars; Θαλῆς; Χρέμης. Propria Ποιᾶ 1ᵃ cum 3ᵃ conjugationis habent inflexu casus pariter. ὁ Ἀρισοφάνης, τοῦ ους, τῷ Ἀρισοφάνει· & οἱ Ἀρισοφάναι, τοὺς Ἀρισοφάνας. sic comp. ab ετος, annus: ὁ ἐπλαέτης, τοῦ ετος, οἱ ἐπλαέται, τοὺς ἐπλαέτας. γενὴς. 3ᵃ & 5ᵃ. ut ὁ νοῦς, mens, τοῦ νοῦ vel νοὸς. βοῦς, βοὸς. Item Compositi, a πούς habent τοῦ ποδος vel ν. δ' πῶς. In ως 4ᵃ vel 5ᵃ. ὁ ἥρως, heros: Μίνως, Minos: ὁ κάλως funis τοῦ ωος aut ω. sic ὁ γέλως, risus: ὁ ἔρως, amor: τοῦ ωτος, vel τοῦ ω. ὁ ἐπλάτους, τοῦ ἐπλάτεος unde ὁ ἐπλατόδης, ὁδ', serpens. ὁ ὕδωρ, ρος. ὁ ὕδυρος, ρ. Susurro. τὸ γόνυ, genu, τὸ δόρυ, lignum, υος: et Melathesi τοῦ γνὼς, δ'ρὸς. item τὸ γονάτος, δορατος: et per Synthesin γνάτα, et δ'ράτος. Neutra quædam in αρ habent Gen. in ατος, ab inusitato Nom. in ας; ut ἦπαρ, τοῦ ἤπατος, jecur: ab ἦπας. sic τὸ ἦμαρ, dies: τὸ ἔδαρ, esca: τὸ φρέαρ, palea: τὸ στέαρ, adeps: τὸ δέλεαρ, esca, illecebra: τὸ οὖθαρ, ubilia: τὸ ὕδαρ, uber: τὸ κάρηαρ, caput. Adde τὸ σκῶρ, merda, σκατος. τὸ ὕδωρ, ὕδατος, aqua. pro ὕδαρ, modice dicunt, τὸ ὖδος, τοῦ ὕδεος. Ἡ δάμαρ, uxor, δάμαρτος, ab inusitato δαμας. Τὸ ὦς, auris, τοῦ ὠτὸς, ab in ω mutato. Adjectiva anomala, ὁ πολὺς, τὸ πολὺ, τοῦ πολλοῦ, ab inusit. πολλὸς. μέγας, τοῦ μεγάλου, a μεγαλος. &c.

Triptôta ἀλλήλων, ων, ων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, ας, α· ☞ ἀρνός, ☜ ἄρνα, οἱ ἄρνες, ☞ ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησουῶ. Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut, ὁ δουλος, baculus, Gen. ☞ δ, Dat. τῷ δ, Acc. ☜ ῶ, Vocativo carent indefinita & Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra: ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent ἄλοπα, ὀπτίμα, μίγαρα, ἀδῆναι, δῆβαι, βοιώτια, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à hominibus in ατος genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies. Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἡμάτος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεύς, Jupiter, decem habet rectos, Δεύς, Βεύς, Ζεὺ, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δεὺ, Δὰν, Gen. Ζηὸς vel Διὸς, Dat. Ζηὶ vel Δὶ, Acc. Ζῆα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς, κρᾶτος, κρᾶτα τος, caput: ὁ υἱὸς, τῷ υἱῷ, ὁ υἱεύς, ☞ υἱέως, ὁ υἱὴς, ☞ υἱῆος, υἱὸς, filius: ἡ ναῦς, νηὸς, navis Gen νεὸς & νηὸς· μάκαρ, μάκαρος, μακάρεως, felix: ἡ ἀκτὶς, ἡ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, ἡ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ λίνεος, ἡ τὸ λίνεον, lignum: μάρτυς, μάρτυρος, μάρτυρες, teſtis: ὁ νυκτὸς, ἡ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, ἡ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ ἡ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δώρης, Δώρου, Δώρεως, Δώρηος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος, & craſi, λᾶος.

λᾶϛ· ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λαὸς, τοῦ λάος· Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω. risus: δόρυ, hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόερας, δόρατος, δόρατι, Poët. δοεῖ· δόρας, δόρατος, δόρει, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλείδης, *per Synæresin* Πηλοίδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.* ‡
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης. *
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νησωεΐδης, Νησωεὶς· ἡλιάδης, ἡλιὰς. †
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Ἀσπάσιος, Ἀσπασίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίη, Ἰκαριώνη. ‡

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κεκροπίων, Πελοπίων, Ἀτρεΐων.

Diminu-

Monosyllaba circumflexa in ῆς (ie contracta ex έης)
Gen. formant ablativo σ· ὁ Δρῆς, τοῦ Δρέη, Dryes:
ὁ Τρῆς, τοῦ Τρέη, Tres. Sic ὁ ποδῆς, τοῦ Ποδέη, Pedes.
Idem faciant Diminutiva circumflexa in ῦς·
ὁ Καμῦς, τοῦ Καμέος, τῷ Καμέϊ, τὸν Καμῦν,
Camylus: ὁ Διονῦς, Bacchulus: ὁ Κλαυδῦς, Claudius.
Sic ὁ Ἰησοῦς, τοῦ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸ Ἰησοῦν, Jesus.

---

‡ Ab ᾱ et ᾰ lia Decl. fil ίδης· ut τοῦ Κρόνου, Saturni, ὁ Κρονίδης,
Saturnius: vel άδης, si sil ᾱ purum; ut τοῦ Ἡλίου,
Helij, ὁ Ἡλιάδης, Heliades.
Ab Ω ζηλια fil ίδης, ut τῆς Λητοῦς, Latonæ, ὁ Λητοΐδης, Latonius.
Sic Ἀμφιτρύων, ὁ Ἀμφιτρυωνιάδης; Amphitryonides,
per Synthesin.
* Ab ᾱ et ᾰ prima Decl. fil άδης· ut τοῦ Αἰνείου, Æneæ, Αἰνειάδης,
Æneades: τοῦ Ἱππότου, Hippotæ, ὁ Ἱππολάδης, Hippotades.

† Ὁ Τυνδαρίδης, Tyndari filius, ἡ Τυνδαρὶς, Tyndari filia.
ὁ Ἀτλαντιάδης, Atlantis filius, ἡ Ἀτλαντὶς, Atlantis filia.

‡ Exeunt in ίνη, formantur ferè à genitivo in ου· ut
τοῦ Ὠκεανοῦ, Oceani, ἡ Ὠκεανίνη, Oceani filia,
Sed si ᾱ sit purum inseritur ω· τοῦ Ἀκρισίου, Saturni
ἡ Ἀκρισιώνη, Saturni filia. Fil quoq; ὠν ab ίων.
ut ὁ Ἡλίων, ἡ Ἡλιώνη, Solonis filia.

Masculina in δης sunt prima Simplicium;
in ων, quinta: Faminina in νη sunt Secunda
Simplicium; as ης, quinta.

* Diminutiva in

ιχνος ut ὁ κύλιχνος, calliculus, a κύλιξ, calix.

δεύς: ὁ λαγιδεύς, leporculus, ex ὁ λαγώς, lepus.
ὁ ἀετδεύς, ab ὁ ἀετος, aquila:
ὁ ἐρωτδεύς, amoriculus, ab ἔρως, amor.

ιγξ: ut, ἡ φύσιγξ, vesicula, ex ἡ φύσα, vesica.
ἡ λάϊγξ, lapillus. ab ὁ λᾶας, lapis.

ιλλα: ἡ λαίνιλλα, lanula, a λαῖνα, lana.

ω: ἡ χερδώ, vulpecula, ex ἡ χερδάλη, Vulpes.

---

‡ Possessiva quaedam exeunt in ειος & κος. ut, ὁ βασιλεύς, rex, facit, βασίλειος, & βασιλικός, regius, regalis: ὁ Πλάτων, Πλατώνειος, & Πλατωνικός. Platonicus: Ἄνθρωπος, homo, ἀνθρώπειος & ἀνθρωπικός; sic etiam ἀνθρώπινος, & ἀνθρωπάδης, humanus.

---

† Athici os commanicler accipiunt maxime in tempus, et Dentalis: ὁ ἡ, ἡ φιλόσοφος, τὸ φιλόσοφον, sapientiae studiosus, a, um: ὁ ἡ, ἡ παμφίλος, τοιον, omnibus amicus, ca, um. sic τύμβος, sepulcher; φρόνιμος, prudens.

Masculinum in ων, facit ουσα, ον. ut Participia: ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον, verberans: ἔχων, οὖσα, ὄν, habens: sed ὁ ἄχων, ἡ ἀχουσα, τὸ ἄχον, misericors, m.

‡ Ὁ εις facit ἡ εσσα, τὸ εν· ut ἔγχειρις, εἶς, μία, ἕν, ium. Compositi: & participia in εις, quae faciunt, εῖσα, εν· τυφθείς, εῖσα, εν. qui vapulavit. πᾶσι, εῖσα, εν, ponens.

Diminutiva varias habent terminationes, *

Masc. in
- ων, μωείων, ſtulculus.
- αξ, λίθαξ, lapillulus.
- σκος, νεανίσκος, juvenis.
- λος, ναυτίλος, nautila.

Fœm. in
- ις, πρωνὶς, fonticulus. ἑταιρὶς, meretricula.
- σκη, παιδίσκη, puellula.
- νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, ſententiola.
- πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- κος, ut μυσικὸς, muſicus, à μῦσα.
- ιος, ut ἐφάνιος, cœleſtis, ab ἐφανὸς.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- μος, ut ἀνθρώπιμος, humanus, ab ἄνθρωπος
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῶος, paternus, à πατὴρ. Ἑκλάρεος, Hecloneus, ab ὁ Ἕκλως. Hecloneus

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & εος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur, ὄγδοος, ὁη, οον, octavus. ἁπλοος, ὴ, οον, ſimplex. el ἁπλοος, ὴ, οον, ſimplex. ἁπλοος

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina ἐμὸς, αὐτὸς, ἐμαυτοῦ.

Adjectiva in
- υς fœmin. ια formant neutrum per υ
- ης fœmin. εια neutrum per ες
- ους per ους fœmin. ους neutrum per ουν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus. γλυκὺς, γλυκεῖα, γλυκὺ, dulcis.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratioſus.
- ἁπλᾶς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Ac. πολὺν, πολλὴν, πολὺ; Poet. πολλὸν, Gen. πολλοῦ, Dat. πολλῷ, Plur. Nom. πολλοὶ, Gen πολλῶν, D. πολλοῖς, Ac. πολλοὺς.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα μέλας μέλαινα μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος · τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plur. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, definunt in { ης, ες, υς, ως, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, υν, ον, ον }

ut { ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, verus. / ὁ ἡ εὐχαρις, τὸ εὐχαρι, gratiosus. / ὁ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis. / ὁ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν, multipes. / ὁ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener. / ὁ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὔδαιμον, felix.

Sic ὁ ἡ τὶς, τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ τῆς τινὸς, Dat. τῷ τῇ τινὶ, Acc. τὸν τὴν τινὰ, τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ ἡ τὸ μάκαρ felix, ὁ ἡ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car-

* Masc. as. Fæm. aina, Neutrum av. ul μέλας, τάλας: Exc. μεγας, πᾶς, et composita ἅπας &c. Item Participia in as ul τύψας, ασα, αν, qui verberavit: ἰσὰς, ἰσᾶσα, ἰσᾶν.

Ως participium, ῦγα, ὸς. ul, ὁ τετυφὼς, qui verberavit; ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφὸς. sic τετυπὼς, υῖα, ὸς.

4ª Inflexionis commune ων, neutrum ον. ul ὁ καὶ ἡ ἐύγεως, τὸ ἐύγεων, fertilis, fertile.

† ῆς contractum facit ῆουα, ῆν; ul a τιμήεις, τιμήεσσα, τιμῆεν, est τιμῆς, τιμήουσα, τιμῆν, honoratus.

‡ ῶς contractum facit ῶουα, ῶν. ul ab ὁ μελιτόεις, όεσσα, όεν, ex ὁ μελιτὼς, ἡ μελιτοῦσσα, τὸ μελιτὸν. melleus, a, um.

ὁ καὶ ἡ φιλοπάτρις, ιδος, φιλοπάτρι, patriæ studiosus, a, um.

De Formatione Substantivorum

Fœminina ducuntur a Substantivis ad discernendum sexum.

A 1ma Declinatione profecta exeunt in τις. ul ὁ προφήτης, Propheta; ἡ προφῆτις, qª prædicit futura. ὁ ποδάλης, τις; Præfectus, a: ὁ παραχοίτης, maritus; ἡ παραχοῖτις, uxor: ὁ Σκυθης, ἡ Σκυθὶς vir, vel mulier Scythica. vel in τεια. ul ὁ ψάλτης, psaltes docte; ἡ ψάλτεια, psaltria. ὁ ποιητὴς, Poeta: ἡ ποιήτεια, poëtria. Vel in τρις. ὁ ἀυλητὴς libicen; ἀυλήτρις,

libicina. pro quo et ἡ ἀυλητρια dicitur.
ὁ δεσπότης, dominus: ἡ δεσποτις, ψ ἡ δεσποινα, domina
ὁ ἰχθυοπώλης, piscium venditor; ἰχθυοπώλαινα, q piscium
venditrix. Quae veniunt a ζ^a Decl. desinunt in αινα. ut
ὁ λυκος, ἡ λυκαινα, lupus, lupa: ὁ σκορπιος,
scorpius; ἡ σκορπαινα, scorpaena piscis.
vel in η, vel α· ut
ὁ δουλος, ἡ δουλη. servus, va. ὁ θεος, ἡ θεα, θεαινα Deus, dea.
vel in ισσ· ut
ὁ ἀμνος, ἡ ἀμνις, agnus, a: ὁ χυνηγος, ἡ —γις, Venator, trix.
Quae veniunt a ς^la desinunt fere in αιν. Ut quorum
Masculina in ων exeunt.
ὁ τεκτων, faber; ἡ τεκταινα, fabricatrix: ὁ θεραπων,
vel θεραψ, famulus; ἡ θεραπαινα, —αινις famula.
ὁ Λακων, Laco, Spartanus; ἡ Λακαινα, Lacaena.
ὁ λεων, leo; ἡ λεαινα, leaena.
ὁ δεσποτων, dominus; ἡ δεσποτεινα, dominatrix
vel in ουσα· ut quoru Masc. desin in ξ, ψ, vel ς·
ab αξ vel αψ, est ασα; ab ηξ vel ης, ησα·
ab ιξ, ιος, ισα· ab υς, υσα.
ὁ ἀναξ, rex; ἡ ἀνασσα, regina. ὁ φαψ, ἡ φαινα, et Att.
φαπα, palumbus, palumba. ὁ βασιλευς, rex; ἡ
βασιλισσα, βασιλις. Regina. ὁ πενης, πενησσα pauper.
et Gentilia multa
ὁ Θρᾳξ, Thrax; ἡ Θρηισσα, Thressa: Κῆος, ησσα, Cielensis, Cielsa:
ὁ Φοινιξ, ἡ Φοινισσα: ὁ Κιλιξ, ἡ Κιλισσα· ὁ Λιβυς,
ἡ Λιβυσσα, Libys, Libyssa.
Quaedam desinunt in εια ab ευς, vel ειρα ab ηρ est·
ὁ ἱερευς, ἡ ἱερεια, sacerdos: ὁ σωτηρ, ἡ σωτειρα, Servator:
Sic ὁ ῥητηρ, inlexemplor, πρεσβυς senex, δοτηρ, dator.
Ab ἐχις vipera mas, ἐχιδνα, vipera femina ——— L2

Cardinalia sunt, εἷς unus. δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, unus.

Fœminino, μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν, una.

Neutro, ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν, unum.

Eodē modo declinantur composita ab εἷς, οὐδείς & μηδείς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè. Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα. Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinq; ἓξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδόηκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt.* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta: τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πενταχόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι· χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt quæ interrogationi πόσος quotus, *apte respondent; ut* πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τριακοστὸς δέκατος decimus tertius, τεσσαρακοστὸς δέκατος, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς millesimus, δισχιλιοστὸς, bis millesimus, &c. μυριοστὸς, decies millesimus, δεκμυριοστὸς, vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, ut τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. id est erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.
πι 900.	͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ος in τερος, & superlativum in τατος.

Πρᾶος milis.

ut { ἐνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quædam etiam præcedente ancipiti, ultimam habent Vocalem: ut ἴσος, *æqualis;* ἱκανὸς, *aptus;* ὕστερος *vel* ὤτερος.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: σενὸς, σενότερος, σενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἐστερος & ἔστατος,

Ab ὁ πορφύρεος, *purpureus, est,* πορφυρεώτερος, *pro* πορφυρεώτερος, *magis purpureus, per Syncopen, quæ in aliis etiam invenitur.*

Numeralia.

Numeralia absoluta sunt: ἡ μονάς, unitas; ἡ δυάς, duitas; ἡ τριάς, trinitas; ἡ τετράς, quaternitas; ἡ πεμπάς, quinarius; ἡ ἑξάς, ἡ ἑπτάς, ἡ ὀγδοάς, ἡ ἐννεάς, ἡ δεκάς, Senarius, Septenarius &c. ἡ ἑκατονταετηρίς, centenarius; ἡ χιλιάς, Millenarius; ἡ μυριάς, decies millenarius, Subaudi Numerus.

Numeri multiplicantes: ὁ ἁπλοῦς, διπλοῦς, τριπλοῦς, Simplex &c.

Numerum, cum alterum, tum ponderis designant ὁ διπλάσιος, duplus; τριπλάσιος, triplus; ὁ τετραπλάσιος, quadruplus &c.

Nota Dialia, ὁ τριταῖος, τεταρταῖος, πεμπταῖος, ἑξαῖος, ἑβδομαῖος, tertianus, quartanus, &c. ὀγδοαῖος, ἐνναῖος, δεκαταῖος. qui 8 dierum est, &c. ut πυρετὸς ὁ τριταῖος, febris tertiana. Sic δωδεκαταῖος δάπεδον, duodecimo ab interitu die Sepelitur.

Graeci notas Arithmeticas tripartiam literis exprimunt.

1) Ut litera singula, pro ordine, quem obtinent in Alphabeto, numerum aliquem designent. α valet 1; β. 2; γ, 3; ω, 24. aliquando in Calcis. Hoc pacto Homerici libri distinguuntur.

2) Sic per notas 27; ie. per literas 24, et ϛ ἐπίσημα. Hae dividuntur in 3 Novenarios. 1mus est Unitatum, et eum constituunt 8 prima literae, et 5, qua est nota Senaria. 2 novenarius est Decadum; et constituitur 8 Seq. literis, ut Ϟ, vel ϟ, quae est 90. 3tius est Centuriarum, et continet 8 extremas literas, et Ϡ, notam nongentariam.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8. θ 9.
ι 10. κ 20. λ 30. μ 40. ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϟ 90.
ρ 100. σ 200. τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800. ϡ 900.

In voce ΑΒΡΑΞΑΣ habemus 365 quot sunt dies.

Α	1
Β	2
Ρ	100
Α	1
Ξ	60
Α	1
Σ	200
	365

Si millenarium alicujus ullius exprimere velis; linea subscribitur. Ita α valet 1000, β, 2000; γ 3000; ι, 10000; ρ, 100000 &c. χβ' erit 22. ρδ' 104 αε' 1004. et αχϟβ' erit 1699.

3ª Numeros scribendi dalio est per 6 literas Majuscular.

Ι valet 1, ideo, ut aiunt ab ἷα, pro μία, 1.
Π πεντε, 5. Δ δεκα, 10. Η ἑκατὸν, 100. Χ χίλια, 1000. Μ μύρια, 10000.
Π vero circumscribebatur caeteris numeris, et tum Ι. eli signabat eum numerum quinquies sumendum, qui includeretur ut Π valet quinquies decem. i.e. 50.
ΗΠ 500. ΧΠ 5000, ΜΠ quinquies Myriadas, sive 50000.

---

* Comparativus Masc. in τερος. Superlativus in τατος.
Inflexuntia, formantur a Positivo, permutando ς in τερος, et τατος. ut πρᾶος, πρᾴοτερος. πρᾴοτατος.

cον à Nominativo plurali in ες.
ας à Neutro in αν, addendo τερος, et τατος.
ης à Neutro in ες.
υς à Neutro in υ.
ευς à Masculino ευς, elisa ι.
ους à positivo in ους.

His aliqui addunt αρ ut ὁ μάκαρ, bealus, μακάρτερος, bealior, μακάρτατος, bealissimus.

Propius ad analogia accedunt illa in ος, quae comparantur per ὤων et ιστος. ut
Καλὸς, pulcher, καλλίων, q.a καλλὺς, κάλλιστος.
Οἰκτρὸς, miserabilis, οἰκτίων, οἰκτιστος.
ἀισχρὸς; ἔχθρος; ῥᾴδιος. elisa δ. ῥᾴων, ῥᾷστος:
Haec etiam ὀξύτονα in ὺς. ὁ βαθὺς, profundus; βραδὺς, tardus: γλυκὺς, dulcis; ἡδὺς, suavis; παχὺς, crassus; ταχὺς, celer; ὠκὺς, velox; βραχὺς, brevis. h.n. ὑτερος, et ὑταλος vel ἴων, ἴστος.
Porro etiam in ων elidiur ι, ac praecedens consona mutatur in σσ. ut βαθίων, βάσσων. ταχίων, θάσσων. etc.
Item q.a Attici per ἴτερος, et ἴστατος efferunt. ut
λάλος loquax: λάλτερος, libidinosus: ἀλαζὼν, superbus: ὀλίγος, paucus, q.d ὀλίκιστος pauciissimus: βλάξ, stupidus, βλακίστατος stupidissimus: πτωχὸς, mendicus, πτωκίστατος. ὀλοφάγος, obtentorum amans, ὀλοφαγίστατος. ἀκραὴς, —

τος, sed in ας per ἀντερος & ἀνταος. in υς sæpe per ίων & ιστις, ut

Θετικὸς	συγκριτικὸς	ὑπερθετικὸς
Positivus	Comparativus	Superlativus.

In
- ων σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέσταος, modestus.
- ας μέλας, μελάντερος, μελάνταος, niger.
- ης χαείεις, χαειέστερος, χαειέσταος, gratiosus.
- ης εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέσταος, religiosus.
- υς ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούσταος, simplex.
- υς εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρύων, εὐρύταος & ἔυρυσος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus
- ἀμείνων, melior
- ἀρείων (Poetici)
- βέλτιων vel βέλτερος
- κρείττων vel κρείσσων
- λώιων vel λωίτερος, λῴων

Optimus.
- ἄριστος. ab Ἄρης, Mars.
- βέλτιστος. a βούλομαι, volo.
- κράτιστος. ἀκραής, fortis.
- λῷστος. ἀλάομαι, ἢ ἀλάομαι, ab ἐλάω, volo: al
- κάλλιστος. (q

Αγαθὸς

Εδλὸς

Καλὸς
- καλλίων
- φέρτερος

φέριστος & φέρτατος

Malus
- κακότερος
- κακίων
- χείρων
- χερείων

Pejor: κάκιστος, χείριστος — Pessimus.

Κακὸς

Parvus
- μικρότερος
- μείων minor
- ἧσσων, ἥσσων
- ἐλάττων, ἐλάσσων

μικρότατος, minimus.

ἐλάχιστος. ab ἔλαχυς, vel ἐλαχύς, pa

Μικρὸς

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αισχρὸς, αἴσχιων — αἴσχιστος, turpis.
Εχθρὸς, ἐχθίων — ἔχθιστος, inimicus.
Ράδιος, ῥᾴων — ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus. προπολίων, πόλις.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έσταος, a positivis in ος.

Λάλος,

intemperans, ἀκρατίστατος. Ψευδὴς, mendax, Ψευδίστατος.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Subſtantiva: ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος. †
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. ‡ Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia:
  - Ἄνω ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
  - Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
  - Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος.
  - Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος.
  - Πέραν ultra, πραίτερος, πραίτατος.
  - Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
  - Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος. vel ἔγγιστος. †
- Præpoſitiones:
  - Ὑπὲρ ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.
  - Πρὸ antè, πρότερος, πρόπατος, πρόατος, πρῶτος.
- Participium: Ἐρρωμενὸς robuſtus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva ſunt ἐγὼ ego. σὺ tu. ἑ ſui.
Poſſeſſiva ſunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς ſuus, νωΐτερος noſter duorum, σφωΐτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σόστερος ſuus. ✻
Demonſtrativa ſunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.
Relativum unum, αὐτὸς ipſe.
Compoſita ſunt ἐμαυτοῦ mei ipſius, σεαυτοῦ tui ipſius, ἑαυτοῦ ſui ipſius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ, & per Aphæreſin, μέ, μοι, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νώ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμέων, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Comparativo.

Quædam etiam Attici, et Jones per ἑστερος, ἑσταλος. ut
φωδέστερος, studiosus: ἄφθονος, invidiæ expers, largus:
ἄχαρις, meus, non mitis: ἀνιηρὸς, molestiam afferens:
ἄμορφος, informis: δίκαιος, justus: ἀρχαῖος, antiquus.
Attice etiam quædam, in αιος, faciunt αίτερος, ταίταλος, per
Syncopen: ut ὁ παλαιὸς, vetus, παλαίτερος, παλαίταλος.
Sic γεραιὸς senex, σχολαῖος, tardus: et alia quædam.
Etiam extra Syncopen. ἴδιος, proprius, ἰδιαίτερος, -αίταλος.
Sic ἡσυχος, quietus: ἴσος, æqualis: μέσος, medius: πλησίος,
propinquus: ὄψιος, serus: πέπων, malurus, πεπαίτερος &c.
φίλος, amicus, facil φίλτερος, magis amicus, φίλταλος
amicissimus, per Syncopen: pro φιλάτερος φιλώταλος
poetice, φίλιος. Attice φιλαίτερος, φιλαίταλος.

† Substantiva comparantur, ut Βασιλεὺς, βασιλεύτερος
βασιλεύταλος. Rex, magis regius, regno dignissimus.
ῥίγος, rigor, ῥιγίων, ῥιγιστος. Θεὸς, Deus, θειότερος, divinior:
φὼρ, ὑ χλιδὴς, fur, φορώταλος, ὑχλιδίσατος,
furacissimus: ποτὴς, potor, ποτίταλος, bibacissimus: πλιχλὴς,
pertinax, πλιχλίταλος, promptissimus ad pertinendam.

‡ Verba, ut φέρω, fero, φερτέρος, [q.d. qui plus possit ferre
vel portare] præstantior, φέρταλος, &c. præstantissimus.
λείπω, relinquo, λείπτερος, [quem primum post se reliquit.]
secundus, [q.a sequendo] λείπταλος, postremus. forsan a δύο fit
δυότερος, inde δεύτερος.

† Adverbia. ὀπισω, retro, ὀπίτερος, posterior ὀπίταλος, &c.
πρωΐ, mane, πρωΐταλος, matutinus, primus.
ὕψι, alte, ὑψίστος, altissimus.
ἀφαρ ellò, ἀφάρτερος celsior.

---

* Pronomina possessiva fiunt a Genitivis Primitivorum
A Gen. Singularibus venunt, ἐμὸς, σὸς, ὅς, vel ἑὸς.
A Genitivis Dualibus: νωΐτερος, σφωΐτερος.
A Gen. Plur: ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. Hic

A Gen. Plur. veniunt Gentilia ἡμέων, ἡμεδαπὸς, noſtras; ὑμεδαπὸς, veſtras; quorũ Interrogativum eſt ὁποδαπὸς, cujas: veniunt, à τὸ δάπεδον, ſolum. unde ὁ ἀλλοδαπὸς, alio natus ſolo.

† Attici Demonſtrativis addunt iota aculam: ὅτουσὶ, αὑτηῖ, τουτοῖ, & ſæpius, τουτί. Gen. τουτοῦ, ταυτηῖ, τουτοῦ. D. τουτῳ̃, ταυτηῖ, &c. In Plurali neut. ταυτᾶί & ταυτί. Sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινηῖ, ἐκεινοῖ.

ὁ αὐτὸς, aſſumpto Articulo, ſignificat, idem.

‡ Pron. compoſita ἐμαυτοῦ, el σεαυτοῦ, tantum habent Singulare: at ἑαυτοῦ declinatur etiam pluraliter & conjunctim, el diviſim: ut

ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν, Sui ipſorum: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, Sibi ipſis: ἑαυτὸς, & σφᾶς αὐτὸς, Se ipſos. ἑαυτῶν, Sui ipſarum; ἑαυταῖς, ſibi ipſis; ἑαυτὰς, Se ipſas: ἑαυτῶν, Sui ipſorum; ἑαυτοῖς, ſibi ipſis; ἑαυτὰ, Se ipſa. Et hujus quidem plurale in omnes quadrat perſonas: ἑαυτῶν, noſtrum, veſtrum, Sui ipſorum: ἑαυτὸς, Nos, Vos, Seipſos. Sic el interdum Singulariter, ἑαυτοῦ, Sui ipſius; ἑαυτὸν, Se ipſum.

Cum reperiuntur adſpirata, αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, &c. aphæreſis eſt pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Ἑ sui.

Sing. Nom. caret, Gen. ἕ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ, Dual. σφωέ, σφέ, σφωΐν, σφίν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς. ἐμὴ, ἐμὸν.	ἑὸς. αὑτὴ, ἑὸν.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεὸν.	ἑμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτό.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτό.
ἑὸς vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτό.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen indefinitum τὶς *aliquis, nescio quis.*

Ὁ τὶς vel τίς, τοῦ τινὸς & τέου, τῷ τινὶ & τέῳ, τὸν τινα, τὸ τί.

Ἡ τὶς, τῆς τινὸς, τῇ τινὶ, τὴν τινα.

Τὸ τὶ, τοῦ τινὸς, τῷ τινὶ, τὸ τί.

Verbum

Verbum. *

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ut accentus sit in penultima. *ut* λέγω, *dico.*

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κ, μ, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ	πτ ἑρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λειβω Fut.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ πίπτω	πεσοῦμαι	πέπτωκα	Verbero.
Tertiæ Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fut.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ θρίχω ξω	θρέξω χα	τέθρεχα	Curro.
	κ τίκτω	τέξω	τέτοκα	Pario.
Quartæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	perficio
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo
	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπληκα	Fingo.
	π ὀρύπτω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ * ὁρμίζω ξω	ὥρμισα κα	πέφρικα	Dico. †
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distrib.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετύμηκα	Scindo.

Sexta ω purum, πτω, Fut. πσω, Præt. τετφκα, Honoro. †

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὁρμίζω ὁρμιῶξω, & alia in σσω habent σω & ξω.

In

Verbum.

* Verborum forma, diadoxis, sunt 3, Activa, Passiva, Media.

Activa vocatur quia Verba ejus forma, plurimum Actionem notant; Passiva, quia Passionem; et Media, quia partim Activam, partim Passivam terminationem sequuntur, alq; adeo in uno tempore Activam, in alio Passivam, interdum & ubiq; uhamq; significationem habet.

Quod si non terminationem sed significationem attendas, ijs q^{ae} ἐνέργειαν, actionem, vel πάθος, passionem, notant, addi oportet, q^{ae} τὰ δεύτερα, Neutra, appellantur: ut ζῶ, vivo: βάλλω, germino: πλήσσω, dilacero.

Alia Significationis, alia terminationis est ratio, ut μαχομαι, pugno, q^{d} est αὐτοενεργητικὸν, per se Activum; et πάσχω, patior, q^{d} est αὐτοπαθητικὸν, per se passivum. Nec tamen vel hoc propterea ad Activam, vel illud ad Passivam pertinet conjugationem.

Verba forma Activa vel in ω desinunt, vel in μι. Prima vel Barytona sunt, vel τύπτω, verbero: vel ejusmodi flexa, ut, ποιῶ.

Characterist. primæ Conjugationis

† ζ, παίζω, ὀρύσσω } ξ { παίξω, ὀρύξω } χ { πέπαιχα, ludo. ὤρυχα, fodio. } Seq. 2dam.

ζ, φράζω, πλάσσω } σ { φράσω, πλάσω } κ { πέφρακα, dico. πέπλακα, fingo. } Seq. 3tiam.

Attici pro gemino σσ usurpant geminum τλ. ὀρύσσω, ὀρύττω, fodio: πλάσσω, πλάττω, fingo: γλῶσσα, γλῶττα, lingua.

Sextæ charact.

† α, ε, ι, ο, υ, ω, γελάω, τελέω, τίω, ὁμόω, δύω, ῥάω } σ { γελάσω, τελέσω, τίσω, ὁμόσω, δύσω, ῥώσω } κ { γεγέλακα, ridco. τετέλεκα, finio. τέτικα, honoro. ὤμοκα, juro. ἔδυκα, subco. ἐρρώκα, roboro.

αι, παίω
αν, ψαίνω
ει, σείω,
ευ, ἱπτεύω
οι, οἴω
υ, κρύω
υ, ὀπύω

σ

πάισω
ψάνσω
σείσω
ἱπτεύσω
οἴσω
κρύσω
οπύσω

χ

πέπαιχα, ferio,
ἔψαυχα, tango.
σέσειχα, quatio.
ἱπτευχα, equito.
ὦχα, fero, pulo.
κεκρυχα, pulso.
ὤπυχα, ineo.

Ex quibus verba in ώω poetica sunt: ac veniunt a Verbis desinentibus in εω. ut, à πλεω, πλώω, navigo: vel áω. ut βιάζω, ζώω vivo; ῥεάω, ῥεώω, fluo seu: vel οω. ut δόω, δώω, do; ὑπνόω, ὑπνώω, dormio.

Ex his, q^ae de Characteristica diximus, non difficile erit ex praesenti statuere de praeterito et futuro, solam excipio 4 Conjugationem: ubi diximus, alia sequi q^dam alia tertiam. Jd discrimen hoc loco exponemus.

Verba 4^ae, quorum Characteristica est ζ, fere sequuntur 3 liam. ut ψάλλω, dico, ψαλῶ. βαδίζω, vado, βαδίσω. et amplius 400.

Quaedam vero sequuntur secundam: Ultima Disyllabae:

στάζω, stillo: γρύζω, grunnio: ῥέζω, facio, sacrifico:
στίζω, pango: σφύζω, salio: ῥάζω, dispergo, perfundo:
κεάζω, clamo: βαύζω, latro:

Item 3 haec, q^ae ut sonantiora fiant, ante ζ assumunt γ.
λίζω, sono, λίγζω; κλάζω, clango, κλάγζω; πλάζω, seduco, πλάγζω.

Etiam 2^am sequuntur haec χετλιαστικὰ misericordi apta:
ἀιάζω, ejulo, ab αἰ. ὀιμώζω, ploro, ab ὀιμοι. ὀλολύζω, ululo: στενάζω, gemo. Item haec Polysyllaba:
ἀλαπάζω, populor: ἀλαλάζω, jubilo: χαράζω, claudico:
σταλάζω, stillo: ἐλελίζω, torqueo, clamo ἐλελεῦ, defleo:
ἀτύζω, seu ἀτίζω, consterno: μερμηρίζω, cogito:
θρυλλίζω, contero: σηρίζω, firmo. ἐθναλίζω, praebeo:
σύφελίζω, periculo.

Denique, sunt el, quae nunc 2^dam nunc 3^am sequuntur. ut δαίζω, divido; τρύζω, murmuro; τρίζω, stridio; παίζω, ludo: q^o communis παίζω facil, sed Attici παίσω. hinc συμπαιστὴς

In Activo & Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest. Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει.	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον.	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum primum.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει.	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψεσον.	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoristus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.	*Verberavi.*
D.	ἐτύψαμεν, ἐτυψάτην.	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Ter-

κόπτω, κόψω, ἔκοψα, κέκοφα, κέκομμαι, ἐκόπην. κόπτω, κόψω, ἔκοψα, κέκοφα, κέκομμαι, ἐκόπην.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi*
D. τετύφαλον, τετύφαλον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram*
D. ἐτετύφειλον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισ.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυπεῖμεν, τυπεῖτε, τυπεῖσι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπε, τυπέτω· * *Verbera.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσ. †

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσ. †

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· ‡ *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπήτων·
P. τύπετε, τυπέτωσ. †

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· ‡ *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσ

Modus

Item hæc Tridyllaba:

ἁρπάζω, rapio: βασάζω, porto: ἁλίζω, aspernor:
φαλίζω, aio, dico: νυσταζω, nuto: σαλπιζω, buccino, præcino.

At exeuntia in αρω, vel πω, sequuntur secundam: ut
περάαω, vel πεάπω, ago, πεάξω· σάπω, onero, σάξω·
παλάαω, percutio, παλάζω· ὀρυάω, fodio, ὀρύξω.

Exc. Disyllaba hæc, quæ tertiam sequuntur:

πάαω, inspergo: πεάπω, vendo: βεάαω, fervo, bullio
πλαάω, fingo: πιάω, pinso, tundo: νάαω, complano, premo
πεάω, coquo: λεάω, video: λιάω, supplico, ploro.
ἀφύαω, haurio, forsan dicitur ἀφύξω, & ἀφύσω.

Item hæc polysyllaba: ἡμάαω, loris cædo:
ἰνάαω, perfundo, oblino: ἐρεάω, remigo.

Φεάω in futuro 2am sequitur, in perfecto tertiam:
nam fuit φείξω, πέφεικα, non πέφεχα; q. repudiatur, ne
aspiratæ duæ concurrant.

Sunt & quæ ultramq; præsenti, & simplicium habeant
futuri Characteristicam: ut, σφάζω, & σφάαω, jugulo, σφάξω·
φοινίζω, & φοινιάω, rubefacio, φοινίξω· μαζω, & μαάω,
subigo, μάξω.

---

* Pro secunda Singulari & Plurali, ubi mus. etiam præ
Plurali subjungitur. τυπτωμεν, pro τυπτε & τυπτε

---

† Imperativi 3. pluralem Attici faciunt similem tertiæ
livo plur. Particip. ejusdem temporis: τυπτόντων,
τυπτάντων, τυπόντων, pro τυπτετωσαν, τυπατωσαν,
τυπετωσαν.

† Aoristus C ultimam gravat, τυπε. Sed accentum
ελθὲ, veni: εὑρὲ, inveni: εἰπὲ, dic. Sic Attice λαβὲ, cape
ἰδὲ, vide.

‡ q. d. fac verberaveris, sive hoc age, ut possimodo
verberasse dicaris. Ergo, licet hui forma sit
præteriti, tamen futuri magis significationem est.

* Omnium Optativorum penultima est Diphthongus: in activis, Aoristi α ai, in cæteris οι. Neutra autem Diphthongus in fine habebitur brevis: ut εὑρίσκοι, inveniret; αὐξάνοι, augeret: φιλήσαι, amavisset: χρυσῶσαι, inaurâvisset.

† Aoristo Æolico non utuntur Attici, nisi in 2da & 3a Singulari, τύψειας, τύψειε, & 3a plurali, τύψειαν.

Futurum C circumflectitur, alioqui vox eadem ac Aoristi C.

---

‡ Præs. & Imperf. Subjunctivi eisdem habent terminationes, quas Præsens Indicativi: sed vocales breves mutantur in longas: ι subscribitur, ν verò abjicitur. Ac cætera quoque tempora similiter inflectuntur.

20

Modus Optativus. *

Præsens & Imperfectum εἴην.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. Utinam Verberarem.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. Verberem.
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. Verberaverim.
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψειας, τύψειας, τύψειε. ‡ Verberaverim.
D. τυψείαστον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. Verberaviſſem.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. Verberaverim.
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. Verberem.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

* Iones addunt in tertiis perſonis ſingularibus, ut τύπτῃ-σι pro τύπτῃ.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ. ‡ Si verberem vel
D. τύπτητον, τύπτητον. verberarem.
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus primus, ἐὰν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si Verberavero.*
D. τύψωμεν, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν.

S. πίω, πίῃς, πίῃ. *Si Verberavero.*
D. πίωμεν, πίητον.
P. πίωμεν, πίητε, πίωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si Verberaverim.*
D. τετύφωμεν, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

*

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν. †
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & plusquam τετυφέναι.
Aoristus secundus, πιεῖν.
Futurum secundum, πίεσθαι.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης. *qui verbero.*
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος. *aut verberabam.*

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberaverit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Subjunctivi 2ª & 3ª persona, tam Barytonorum, quam Circumflexorum, & Verborum in μι, cum in el diphthongum impropriam: ἐὰν τύπ|ῃς, τύπ|ῃ· ποι|ῇς, ποι|ῇ· τι|θῇς, τι|θῇ. Sed in Duali & Plurali, est vocalis tantum η· τύπ|ητε, ποι|ῆτε, τι|θῆτε.

* Futurum Subjunctivi sæpe circumloquuntur Græci per præteritum participii & Verbum Substantivum (ων)

S. ἐὰν τετυφὼς, ὼ, ῇς, ῇ. Verberavero, is, it.

D. τετυφότε, ἤτον, ἤτον. P. τετυφότες, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Utuntur et Verbo Substantivo temporis futuri: γεγραφὼς ἔσομαι, scripsero.

At Plusquam perf. Subj. circumloquuntur per εἶην, εἶης, εἴη, &c. ut εἶην γεγραφὼς, scripsissem, &c.

Infinitivi, Aoristi C, & Futuri C, vox eadem est.

† In 5ª Conjug. sæpe idem est Futurum α, ac C. Si vocali aneps præcesserit: ut φανῶ, κρινῶ, πλυνῶ· a φάω, ostendo; κρίνω, judico; πλύνω, lavo.

Infinitivis eadem Gerundiorum quoq; & Supinorum loco utimur.

Aoristus 2. acuilus: Futurum 2 circumflectibus.

Perfectum & pluſq. perf.

M. ὁ τέτυφως, ἡ τέτυφοτ☉ Qui verberavit.
F. ἡ τετυφυῖα, ἡ τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, ἡ τετυφότ☉.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, ἡ τυπόντ☉ Qui verberavit.
F. ἡ τυπεῖσα, ἡ τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, ἡ τυπόντ☉.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, ἡ τυπῶντ☉ Verberaturus.
F. ἡ τυποῦσα, ἡ τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, ἡ τυποῦντ☉.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τέτύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut.α	τύψω	✗	τύψοιμι	✗	τύψειν	τύψων
Aor.α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor.ς	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut.ς	τυπῶ	✗	τυποῖμι	✗	τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut.α	λέξω	✗✗	λέξοιμι	✗✗	λέξειν	λέξων
Aor.α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor.ς	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεῖν	λεγὼν
Fut.ς	λεγῶ	✗✗	λεγοῖμι	✗✗	λεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πεισοίμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πεπείκεθι	πεπεικοίμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Plúſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α	πείσω	Caret	πείσοιμι	Car.	πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ	Car.	πιθοῖμι	Caret	πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεῦζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Plusq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσω	C	φεύσοιμι	C.	φεύσειν	φεύσων
Aor. α	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φεύσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β	φυγῶ	C	φυγοῖμι	C	φυγεῖν	φυγῶν

Indicit.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut.α	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor.β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut.β	σπαρῶ		σπαροῦμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut.α	ἀκούσω		ἀκούσαιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor.β	ἄκουον	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκοεῖν	ἀκουὼν
Fut.β	ἀκουῶ		ἀκουοῖμι		ακοεῖν	ακουων

Temporum Formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum. *

Augmentum eſt duplex; Syllabicum αὔξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum eſt ε, cum verbum incipiat à conſonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἤμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑόρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis, ſive à vocali ſive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ poſt ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum eſt, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

ἀνύω, ἤνυον. μέτριος. ὀπάζω, ὤπαζον; præbeo, bam.

Mutabiles vocales ſunt, α, ε, ο · α & ε mutantur in η, ut ἀκούω ἤκουον, audiebam: ἐλαύνω ἤλαυνον, veniebam; & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi ſunt, αι, αυ, οι · αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam, αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἠύξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

* Cum 9 sint tempora; 3 ex iis nusq^m habent Augmentum, Præsens, Futurum 1, et 2um. 3 ubiq; h^nt. Augmentum, Perfectum, Plusq^m perf. & Paulo-post-futurum: 3 in Indicativo habent Augmentu, non extra Indicativum; Imperf. Aoristus 1, & Aoristus 2.

† ἄω, ἄον· ul dislet ab ἦον, q^d ab ἔω sum.
ἄϊω, ἄϊον· ul differat ab ἠϊόν, q^d ab ἔω, vel εἶμι, eo.
ἀηδράσω, ἀηδρασον· ne concurrant duo η.

* Oi servant Profecta.

ab οἶνος, vinum { οἰνίζω, vinum resipio: οἰνίζομαι, vina comparo:
οἰνοπολάζω, vinum polo: οἰνόω, in vinum verto,
vino modice repleo: οἰνοχόω, vinum infundo;
Sed duo poster. interdum mutant οι.

Ab οἰωνὸς, volucris, { οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπέω, v
Augurium. { οἰωνοπολέω, auguror.

Ab οἴαξ, lemo, gubernaculum navis { οἰαχίζω, οἰαχονομέω, οἰαχοτροφέω,
Gubernaculum navis rego.

His adde, οἰόομαι, solus ago, ab οἶος. Solus: οἰμάω, impelo
ruo ab οἶμος semita: οἰστράω, œstro concitor, ab
ab οἶστρος, œstrum: οἰμώζω, ploro, ab οἶμαι, ejulantia

Immutabiles
- Vocales
  - α, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἰξεύον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
  - ω, ὦθω, ὦθον, impello.
- diphthongi
  - οι, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
  - αυ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - ευ, τεύχω, τεῦχον, vulnero.

Atticè tamen ᾰ mutatur in ηυ, ἠχέω, ἠυχέμην, ηχέω, ηχήσω, ηχον, orabam: & εἰδέω, ſcio, plusquam perfectum εἰδήκειν, per ſyncop. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, ſciveram.

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α. quæ augmentum non admittunt, ut ἄω, ἄον, ſpiro, ἀΐω ἄϊον, audio: ἀηδέω, ἀήδεον inſuetus ſum: ἀηδίομαι, ἀηδιάσομαι, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt η, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω traho: ἕρπω, ἑρπύζω, ſerpo: ἑπόμαι ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζομαι, ſedeo: ἕννυμι, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico: quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium, εἴωθα, interpolito ω. ἕλλω, εἴλω, volvo.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζω, ἐώρτασον, feſtum celebro.

Quædam etiam ab ο incipientia nullum habent augmentum: ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, ab οἶκος, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, ab οἶμος, concito: & quædam alia. *

C 4 De ſemila-

-vocæ, ὀλμάω ζον ſaiſ. al ὁρμάω ζον.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum ‡

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν. philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ supplico, ἠντιβόλουν· ἀμελῶ, ἠμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμὸς, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si †

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπόλαυω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὐ, ut δυσαρεστέω, δυσηρέστουν displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν benefacio; nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυτυχέω, ἐδυτύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur; ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo. *

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quam in præterito, ut περιακέω, περήκουον, perperam audio. ‡

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· προὶ autem sæpè contrahitur, ut προέχω, πρόχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, à ἅπτω & ἅπτομαι.

Regula

‡ Composita a Nomine, Pronomine, vel Verbo: φιλοσοφέω & αὐλομολέω, sponte venio, ἠὐλομόλουν. βιβλιοπωλέω libros vendo, ἐβιβλιοπώλουν. Sic χειραγωγέω, manu duco: ὀρθοστατέω, rectus in medio: ἀκρολογέω, summas spicas lego: λιθοβολέω, lapides jacio: οἰκονομέω, administro. &c.

Comp. a Præp. ut. ὀίγω, ἀνοίγω, aperio, ἤνοιγον.
ἵστημι, ἐπίσταμαι, scio, ἠπιστάμην.

Simpl. non in usu. ἀμφισβητέω, dubito, ἠμφισβήτουν.
ἀντιδικέω, contra adversarium ago, ἠντιδίκουν.

Sic ἀτυχέω, infelix sum, ab ἄτυχος, infelix.
ὁμοφρονέω, idem sentio, ab ὁ ὁμόφρων, concors.

† — Augmentum in Medio

a βάλλω; προσβάλλω, adjicio, προσέβαλλον. Sic ἀλλάσσω, muto; ἠνήλλασσον, immuto, ἐνήλλασσον.

Item composita ex præpos. & Nomine, vel derivata a Nomine composita cum Præpositione: ut, διακονέω, ministro, διηκόνουν. ἀναχαιτίζω, retro ago. ἀναχαίτιζον· παρασπονδέω, contra fœdus ago, παρεσπόνδεον. προφητεύω, prophetо, προεφήτευον· συνεργέω, in opere adjuvo, συνήργεον. &c. Similiter in temporibus aliis.

* ubi vero augentur παροινέω, vinolentia premo, ἐπαρώνεον· ἀνέχομαι, patior, tolero, ἠνειχόμην, & in aoristo 2. ἠνεσχόμην· ἀμπέχομαι, induor, circumeo, ἠμπεχόμην.

† In compositis ab ἐκ ante augmentum ducimus ἐξ· ut ἐκφέρω, effero, ἐξέφερον. Composita ab ἐν, & σὺν, quæ ν mutarunt, vel abjecerant, recipiunt illud. ἐλλείπω, relinquo ἐνέλειπον· συρράπτω, conserto, συνέραπτον· συστρέφω, converto, συνέστρεφον

Barytona quædam habent futurum a circumflexis inusitatis: ut θέλω, volo: ὀφείλω, debeo: μέλει, curæ est: μέλλω, futurus sum: ἀύξω, augeo: ἔψω, coquo: ἀλέξω, arceo, auxilior: ἀλείρω, miseror: ἔρρω, perditum eo: in ήσω· θελήσω, ὀφειλήσω· ab obsoletis, θελέω, θελῶ, &c. Sic etiam βούλομαι, volo, βουλήσομαι, languam a βουλέομαι, βουλόμαι.

Quædam utrumq; habent futurum: ut κάλλω, jacio, καλῶ, & καλλήσω· χαίρω, gaudeo, χαιρῶ, & χαιρήσω. Imò quædam ex regulari futuro formant alterum languam è præsenti contracto. ut χαίρω, gaudeo, χαρῶ, χαρήσω. Sic ἔιρω, dico, ἐρῶ, ἐρήσω.

Regula.

Ioni ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut ἤνεγκα *pro* ἐνήνεγκα.

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima → in ξω.
- Secunda → in ξω.
- Tertia → in σω.
- Quarta → in σσω cum duplici σ. & πτω cum duplici π, in ξω, sed ζω in σω. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
- Quinta → in σω.
- Sexta → in σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τίμαω, τιμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κενῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω præter λέω, ligo, λύσω.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω nutrio; θρίξω à τρίχω curro; ἕξω ab ἔχω habeo, ob differentiam adverbii ἔξω, extra: adde δύψω à τύφω fumum excito.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ. *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομῶ, *arbitror*, βαδίζομαι, βαδοῦμαι, *gradior*. ἀγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, *certo*.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio*: *& futura in* σω *& ξω, ut* βαδίζω, βαδῶ, βαδίξω· *&* κλείω, *claudo*, κλεῖσω, κλαξῶ, *&* κλασῶ.

Aoles

Molles efferunt Futurum in ῶ per ων, ut ἄρω *censito.* ἀρῶ, ὄρων. σπείρω, σπερῶ, σπέρετω.

Pœtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt ε, *ut* κλίνω *inveniam, pro* κλινῶ *à* κλίω *clinabam, pro* κλείω. *&* κλάω *seu* κλάω *cubabo, pro* κλάσω, *à* κλάω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut πίψω. ἔπιψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero. *

Ex quibusdam Aoristis primis α *excluditur, ut pro* ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, *à* χέω, *fundo:* ἔκαυσα, ἔκηα, *à* καίω, *uro:* ἔσωσα, ἔσωα, *à* σόω, *servo:* ἤλδανα, *ab* ἀλδάνω, *vito:* & ἤκεσα, *ab* ἀκέω, *sano.* ἔκεια, *ab* κείω, *cubo:* Præteritum perfectum. ἔδηα, *ab* ἀδέω, *invenio.*

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα
- Secunda ξω in χα
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ρῶ, μῶ in κα, μῶ, in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πίπτω, πέπτωκα. vel à muta cum liquida. Sin à duplici tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

{ Χεω, fundo, χεύω, pro χεύσω; sic ἐξανύω, perficiam: ἐρύσσι, pro ἐρύσσουσι, distrahent.

* Θαλῶ, ἔθηλα, pullulo. φάινω, φανῶ, in lucem edo. facit et ἔφηνα, et ἔφαγα.
ἐγερῶ, ἤγειρα, expergefacio: στελῶ, ἔστειλα, mitto.
, Al ιθυ, breues in futuro producuntur in Aeolico.
κρίνω, κριν ῶ, ἔκρεινα, iudico: κλινῶ, ἔκλινα, inclino:
ὀτρύνω, ὀτρυνῶ, ὤτρυνα, instigo: μολυνῶ, ἐμόλυνα, conspurco.

Verba quarta, si sequantur secundam, finguntur desinere in γω. sin tertiam sequuntur in δω. sic ὀρύττω, fodio, fingitur esse ὀρύγω unde ὀρύξω, ὤρυχα uel a λεγω, dico, λέξω, λέλεχα. conba φράζω, loquor, fingitur esse φράδω unde φράσω, πέφραχα uel ab ἄδω, salio, ἄσω, ἦχα.

* Legitur quoq; ἔϰλημαι, pro ϰέϰλημαι, possedi.
et ἔϰλισμαι, à ϰλίζομαι, condor.

Plusq. perfectum, contentum est incremento Perfecti.
ut ϰεϰαρχεῖν, pro ἐϰεϰάρχειν, à ϰείρω, tondeo: τεθεμε-
λιωτο, pro ἐτεθεμελίωτο, à θεμελιόομαι, fundor, aris.
Attice 1ma sing. amittit ν. ἑστυφη ἐγώ, ver. berarem ego:
sic ἴδη pro ἴδην, ab εἶδω seio, video. Tertia autem Plurali —— 3c

tenuem, ut θύω sacrifico, πέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω præcipito, ἔρριφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουσα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in αίνω, ἴνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλεικα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα. ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφασκα· μολύνω, contamino, μεμόλυσμαι.

Γρηγορέω & γυμνάζω tantùm ε præponunt, cùm à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγύμνακα, tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πλ, κλ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κλάομαι, κέκλαυμαι, possideo: * μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κλείνω, ἔκλεικα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεικα, ἀλήλεικα, molo: ἐλέγχω, ἔλεγκα, ἐλήλεγκα, contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λήΓω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο ut στρέφω, verto, ἔστροφα, κλόνος, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

— esserlin per εσαν· ἐτετύφεσαν, ἠδέσαν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β. is a mutantur.

ε mutantur in η, ut δείρω, ἔδηρον, excorio. λήγω, ἔληξον, accipio. ἔλαγον excepit. ἔλαβον cepit.

ω mutantur in α, ut βώσω, ἔβωσον, comedo. κείω, ἔκαον, uro. ἔφαγον pepigit. untur.

αυ ut παύω, ἔπαυον, sedo.

υ in υ, ut φεύγω fugio, ἔφυγον.

ε in ε, ut ἀκούω, audio, ἤκουσα.

ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in ε, Dissyllabis in α, ut αἰτέω, sero, ἔσπειρον. Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφειλον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον. ἕλκω, trabo, εἷλκον. & pauca trissyllaba, ἐνίγκω, fero, ἤνεγκον. πέρθω, devasto, ἔπραθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· ῥάζω, ῥάσω, dico, ἔρραδον· τύπτω, τύξω, ἔτυγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

βλάπτω, ἔβλαβον, nocco.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔρραφον, suo.
θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Verba

Interdum in præsenti committitur syncope: ut, δῦμαι, pro δύομαι, pulo. Sic pro λούομαι, λοῦμαι, lavor: unde λοῦται, lavatur; λοῦσθε, lavamini; λοῦνται, lavantur.

Passivi 2da persona Præs. & Futuri in ῃ· τύπτῃ, τυφθήσῃ, τυπήσῃ, τετύψῃ. Perfecti autem in σαι, πεπόησαι. Ill. et Præsentium a Verbis in μι· τίθεμαι, τίθεσαι: quem morem et in Barylonis quibusdam cernimus: φάγομαι, edam: φάγεσαι pro φαγῇ· ῃ in circumflexis, καυχάομαι, ῶμαι, glorior: καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχαῇ, καυχᾷ. Et contra quædam a Verbis in με desinunt in η, more Barylonorum: κάθημαι, sedeo, κάθῃ. ἐπίσταμαι, scio, ἐπίστη· δύναμαι, possum, δύνῃ· pro κάθησαι, &c. Sic Perfectum μέμνημαι, μέμνῃ, pro μεμνησαι, memini.

Perfecti 2ª persona exit in σαι, activi, vel potestate. Activi ut κέκρικας, judicatus es. Potestate, ut τέτυψαι, τέλεξαι. nam ψ, & ξ, continent etiam σ. Excipe μέμνημαι, memini; q. μεμνῃ, & μέμνησαι facit.

Tertia semper in ται desinit.

2ª & 3ª Duales, ac 2ª Plur, fiunt a 3 Sing. mutatis tenuibus ordine ac in propriis aspiratas, idq; in omni conjugatione: τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in ει,* Εἴλομαι *volo,* βούλει, ὄλομαι *video,* ὄλει, ὀλοῦμαι *pereo,* οἶσι, ἔομαι, εἶσι, ἔσομαι, ἔσει, *Sum.* & *facta* crasi εἶ.

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. Verberatus
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. eram.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. Mox verbera-
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἔσθον, bor, vel jam ver-
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. beratus fuero.

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. Verberatus fui.
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. Verberatus
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἔσθον, ero, vel ver-
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. berabor.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. Verbera, re.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſq. perf.

S. τέτυφθι, τετύφθω Verbera, re.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω. Verberatus fui.
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω. Verberatus fui.
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

2, & 3ª Dualis, ac 2da pluralis Perfecti, interserunt σ, quoties 3ª Singularis desinit in ται purum, ut νέμω, pasco, νενέμηται, νενέμηνθον, νενέμηνδε· τὸ ξένω, faciolo, τετόξευται, τετόξευθον, τετόξευδε.

Tertiam pluralem perfecti circumloquimur quoties 3 Sing. non desinit in ται purum. τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί. At 3 Sing. finita in ται purum, tertia pluralis fit, interponendo ν ante ται· ut, νενέμηται, νενέμηνται.

Secunda & tertia plusquamperfecti mutat ai è 2ª & 3ª perfecti in ο· τέτυφαι, ἐτέτυφο· τέτυπται, ἐτέτυπτο.

3ª plur. exit in ντο, si Sing desinat in το purum: ἐκέκευσο, accusatus eras; ἐκέκευντο, accusati eranl. alioqui circumloquimur per Verbum Substantivum: ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Caret ulerq; Aoristus 1ma Duali: nam inflexionem hi Aeliorum: siquidem Plurale in μεν desinit.

Secunda persona Perfecti &. fit a 2da Plusq. perfecti: ἐτέτυψο, τέτυψο· ἐλέλεξο, λέλεξο· ἐπέπεισο, πέπεισο.

Tertia vero a 3ª ejusdem temporis, migrante το in θω, et reliquis item tenuibus in aspiratas: ἐτέτυπτο, τέτυφθω; ἐλέλεκτο, λέλεχθω· ἐπέπειστο, πέπεισθω. Quod si το sit purum assumitur σ· ἐκέκευστο, κέκευσθω.

Aoristi desinunt in δι· sed prior hic in τι, propter alterum δ praecedens: τύφθητι, non τυφθηδι. Sic tertia singularis utriusq, et reliqui numeri, per τ, ut nondum; τυφθήτω, τυφθήτον, τυφθήτων. Sic in Aor 2 τυπείτω, τυπήτων, &c

* Perf. & Plusq. Perfectum.

In sexta Conjugatione quædam sine periphrasi efferuntur. Ut à λύω, Solvo, Perf. passivum indicativi est λέλυμαι. Optativi perf. & plusq. λελύμην. pro quo et λυμην legitur. & conjugatur hoc pacto:

S. λελύμην, λελῦο, λελῦτο,
D. λελύμεθον, λελῦσθον, λελύσθην,
P. λελύμεθα, λελῦσθε, λελῦντο.

‡ Optativorum prima pluralis in εἶημεν, patitur Syncopen in omnibus verbis: τυφθείημεν, τυφθεῖμεν. unde formatur tertia τυφθεῖεν. Consimiliter a verbis in μι, τιθείημεν, τιθεῖμεν, τιθεῖεν. Sic εἶεν, essent; pro εἶησαν, ab εἴημεν.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἰδα.

S. τυπτοίμιν, τύπτοις, τύπτοιτο. Utin. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοίσθων
P. τυπτοίμεθα, τυπτοισθε, τυπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf. ✻

S. τετυμμένος ⊕ εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἶτον, εἴτην
P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶτε, εἶεν.

Aoristus α.

S. τυψαίμιν, τυψαις, τυψαιν. *Verberatus sim*
D. τυψαίνετον, τυψαίνθων *vel fuerim.*
P. τυψαίμεν, τυψαιτε, τυψαιεν. ‡

Aoristus β.

S. τυπείμιν, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim,*
D. τυπείνετον, τυπείνθων *vel fuerim.*
P. τυπείμεν, τυπείητε, τυπείεν. ‡

Futurum α.

S. τυψοίμιν, τυψοις, τυψοιτο. *Verberer*
D. τυψοίμεθον, τυψοισθον, εἰδλω
P. τυψοίμεθα, τυψοισθε, τυψοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπτοίμιν, τυπτοις, τυπτοιτο. *Verberer.*
D. τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, εἰδλω
P. τυπτοίμεθα, τυπτοισθε, τυπτοιντο.

Potiùs pro Futurum.

S. τυλοίμιν, τυλοις, τυλοιτο. *Mox verbe-*
D. τυλοίμεθον, τυλοισθον, τυλοίδλω *rabor.*
P. τυλοίμεθα, τυλοισθε, τυλοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω μαι, τύπτῃ, τύπτῃ
D. τύπτω μεθον, τύπτητον, τύπτητον
P. τύπτωμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Si verberer vel verberarer.

Perfectum plusq. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ
D. τετυμμένω ητον, ητον
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι

Si verberatus sim vel essem.

Aoristus α. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ
D. τυφθῶτον, τυφθῆτον
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι

Si verberatus sim vel fuerim, vel fuero.

Aoristus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ
D. τυπῆτον, τυπῆτον
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι

Si verberatus fuero.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & pluſq. τετύφθαι.
Aoristus primus, τυφθῆναι.
Aoristus secundus, τυπῆναι.
Futurum α. τυφθήσεσθαι.
Futurum β. τυπήσεσθαι.
Paulò post fut. τυπησεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β.

M. ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post Futurum.

M. ὁ τελυφόμενος, τοῦ τελυφομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τελυφομένη, τῆς τελυφομένης.
N. τὸ τελυφόμενον, τοῦ τελυφομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 6.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 6.	τυπήσομαι	caret	τυπησοίμην	X	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι	caret	τετυφοίμην	X	τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. a.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. a.	τυφθήσομαι	ς	τυφθησοίμην	X	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 6.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 6.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. a.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. a.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Pref.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθείην	πίθω	πιθέσθαι	πιθών
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Pref.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπειρᾶμαι	ἀπείρᾱ	ἀπειρῴμην	σπείρωμαι	ἀπείρασθαι	ἀπειρώμενος
Imperf.	ἐπειρώμην					
Aor.1.	ἐσπάρην	σπάρηθι	ἀπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρείς
Fut.1.	ἀπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.2.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut.2.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἄκου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor.1.	ἤκουν	ἀκούθι	ἀκοίην	ἀκοῶ	ἀκοῦναι	ἀκοὺς
Fut.1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Perf.	ἄκουσμαι	ἄκουσο	ἀκουσμένος εἴην	ἀκουσμένος ὦ	ἀκοῦσθαι	ἀκουσμένος
Pluſq.	ἀκούσμην					
Paul.p.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor.2.	ἀκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut.2.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

* Quædam 2ᵃ conjugationis ex εν abjiciunt præpositivam: ut τεύχω, fabrico, τέτευχα, τέτυγμαι. φεύγω, fugio, πέφευγα, πέφυγμαι. Similiter in 3tiâ à πεύθομαι, Sciscitor, audio, est πέπυσμαι.

‡ Finita in μω, aut μνω, sicut Activum perfectum habent in γκα, sic Passivum in γμαι· ut νενέμηκα, νένεμημαι, passus sum: τέτεμηκα, τέτεμημαι, cæsus, sive Sectus sum.

Verba in νω, ut faciunt perfectum Activum in γκα: ita passivum flectunt in μμαι, νσαι, νται· ut πέφαγκα, πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται, ostensus, vel manifestus, sum.

Dissyllaba in ίνω, είνω, & ύνω, abjiciunt ν, ut in Activo: Nec tamen assumunt σ ante μαι; ut κρίνω, judico, κέκριμαι, σαι, ται· κλείνω inclino, κέκλιμαι· δύνω, impetu feror, δέδυμαι.

Sic et polysyllaba defectiva, quæ a primitivis suis tempora sua depromunt: ut ἰδέσθαι, Aoristo, ἰδέσθαι, ἰδέσθαι, ἰδέσθαι.

† Σ assumunt hæc sexta, in quibus Character est vocalis. Χέω, ungo; μύω, claudo; δύω, oluo; ἔχω, habeo; γνόω, nosco.

49

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω. τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μλν, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι ἐτυπτόμλν. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in λν, ut ἔτυπον, ἐτύπλν.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi β, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα. τέτυμμαι. Ψαι, πται.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι. ξαι, κται. *
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι. σαι, ται.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέτυχα, τέτυγμαι. ξαι, κται. / κα in σμαι, ut πέφευγα, πέφευγμαι. σαι, ται.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔλαγκα, ἔλαγμαι πέφασκα. πέφασμαι. σαι, ται. ‡
- Sextra: χα in σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεχα, τετέλεσμαι. σαι, ται. / χα in μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηχα, πεποίημαι. † δέω, vincio,

δέδεχα, δέδεμαι. dicitur tamen δεσμὸς, vinculum, quasi à δέδεσμαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω pulso: ἔπταισμαι à πταίω impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt prær. pass per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεσμαι à βρέχω, rigo.

Pluſquam perfectum.

Pluſquamperfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, ſi præteritum incipiat à ſimplici conſonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & pluſquam perfectũ in ſecunda & tertia perſona duali interſerunt σ, cùm tertia ſingularis deſinit in ται vel το purum: cùm verò deſinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυφα, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia ſingulari in perfecto & pluſquam perfecto, interſerendo α ante ται vel το, ut ἔφλαλ, ἐφλάλα. Verùm ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυφα, τέτυθα, πέπεικα, πέπεισμαι, πέπεδαι, ἐσκέδασμαι, ἐσκεδάδατο. Si vocalis longa vel diphthongus ſequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειμαι, τεθεῖτο.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur à tertia perſona ſingulari præteriti mutando αι in λα, & tenues in aſpiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυφα, ἐτύφθην.

Excipiuntur

Exceptio.

ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus ſum } quæ aſſumũt σ.
ἐρρώσθην ab ἔρρωμαι, convalui. }
ἐσώθην à σέσωσται ſervatus ſum, quod abjicit σ.
ἁλώσθην ab ἑάλωκα, inventus ſum } quæ cum paucis aliis mutãt η in ε
ἠράσθην ab ἤρημαι, ſublatus ſum }
ἐτέθην à τέθεικα, poſitus ſum }

Verba

add ἐπηνέσθην, ab ἐπῄνημαι, laudatus ſum.

Ite Compoſita ab αἱρέω, αἱρῶ, capio: ut

καθῃρέθην a καθῄρημαι, deſtructus ſum.
ἀφῃρέθην ab ἀφῄρημαι, ablatus ſum. 4ᵉ

Item σ assumunt verba in ω, quo ex se faciunt
Verba in ννυμι: ut, ζώω, cingo; χώω, aggero; χρώω,
colore; ῥώω, valeo: quanqm hoc et ἐῤῥωσμαι, et ἐῤῥωμαι facit.

Assumunt ϑ hæc 10 quorū Characteristica est Diphthongus
χνάιω, sero: ϑεάνω, frango: οἴω, fero: παίω, ferio:
ῥαίω, pecco: et ἀκνέω, πλαίω, κελεύω, κλείω, στιω.

Quædam modò assumunt σ, modò non: ut
κρύω, pulso, κεκρύσμαι, et κεκρυσμαι
ἐλαύνω, sive, ἐλάω, pello, ἤλαμαι, et ἤλασμαι.

Carentia Præteriti Verbum Medium.

Verba polysyllaba 4æ. conjugationis Præteritum perfectum plurimùm desiderantur. Ut φυλάσσω, custodio: βαδίζω, eo: & alia multa. At ὄρυσσω, fodio, facit ὤρυγα, & ὀρώρυγα.

Non pauca etiam ὁλα carent præt. Medio: ut quorum Characteristica est αν, εν, vel θ. ut μάνω, langueo, contracto: παιδεύω, instituo: χρύω, pulso: λύω, lavo: Pro ἤκτα lamen, quod insitatum est, Atticè dicitur ἀκήκοα.

Carent quoq; hoc tempore polysyllaba in άνω: ut, ἀστύνω, struo, adorno: ἰσχύω, valeo. Sed disyllabam λύω, solvo, habet λέλυκα. Ἀφύω, haurio, pœlæ itidem dicunt πέφυκα.

Verbum μίμνω, maneo, facit μεμονα, à μένω.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστρωμαι ἐστρέφθην & quæ abjecerant ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis Aoristis & Futuris Medii. & Activè sunt interpretanda nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα. ἀπόλλυμι, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπται	τέτυφθε	τετύφθοιμι	τετύφθω	τετυφθαι	τετυφθώς
Plusq.	ἐτετύπτην					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελέγοιμι	λελέγω	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

Inſtitutio Græcæ

Tria haec verba, καλύπτω, occulo; κρύπτω, occulo; βλάπτω, laedo; quae in Aorist. 2. & futuro 2, habent β. ἐκάλυβον, καλυβῶ· ἔκρυβον, κρυβῶ· ἔβλαβον, βλαβῶ. similiter in præt. Medio habent β. κεκάλυβα, κέκρυβα, βέβλαβα.

Item βάπτω, tingo; δάπτω, sepelio; σκάπτω, fodio; ut in Aor. 2. ita hic quoq; φ habent: ἔβαφον, βέβαφα. ἔταφον, τέταφα· ἔσκαφον, ἔσκαφα.

Nempe trium temporum eadem est characteristica: secundi aoristi, secundi futuri, præteriti medij.

Sed penultima interdum diversa est. λείπω, linquo, ἔλιπον, λιπῶ, λέλοιπα· σπείρω, semino, ἔσπαρον, σπαρῶ, ἔσπορα.

Penultima [illegible] non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει.

A mutatur in η· ut κλάζω, clango, κέκληγα. Interdum remanet ut; ut ψάλλω, fidibus cano, ἔψαλα. Mutatur etiam aliquando in ο, ut λαγχάνω, sortior, λέλογχα· παιδάνω, paleor, πέπονθα· διαβάλλω, calumnior, διαβέβολα.

Αι in ῃ diphthongum impropriam· ut μαίνω, macuto, μεμάηνα· δαίω, divido, epulum præbeo, δέδηα.

Ει in disyllabis mutatur in ο· τρέπω, verto, τέτροπα· νέμω, distribuo, νένομα· τίμνω, seco, τέτομα.

Ει mutatur in οι· ut ἀλείφω, ungo, ἤλοιφα.

Exipe verba quinta, quæ si dissyllaba sint, mutant ει in ο· ut σπείρω, ἔσπορα. Sin polysyllaba, mutant ει in ε· ut ὀφείλω, debeo, ὤφελα.

Verbum Medium.

A præterito medio tria veniunt Verbalia, quæ servant augmentum. Ὄπλομαι, video, ὄπα, et, Attica reduplicatione, ὄπωπα· unde ὀπωπὴ, conspectus, oculus. πείθω, persuadeo, πέποιθα· unde πεποίθησις, persuasio, fiducia: ἀνθυπάγω, adversor, vel rependo, ἀνθυπέπονθα· unde ἀνθυπεπόνθησις, jus talionis.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποιθοίμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πεῖσαι	πείσαμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φράδεσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρομαι	πεῖρᾰ	πειρόιμην	πείρωμαι	πειρᾶσθαι	πειρώμενος
Imperf.	ἐπειρώμην					
Aor. β.	ἐπαρόμην	σπάρῐ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρῆναι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαρῶμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρώμενος
Perf.	ἔσπορα	ἴσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Pluſq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	περῶμαι		περοίμην		περᾶσθαι	περώμενος
Aor. α.	ἐπειράμην	πεῖραι	πειραίμην	πείρωμαι	πειρᾶσθαι	πειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκνέομαι	ἀκνεῦ	ἀκνοίμην	ἀκνέωμαι	ἀκνεῖσθαι	ἀκνούμενος
Imperf.	ἠκνούμην					
Aor. β.	ἠκόμην	ἀκοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκόμενος
Fut. β.	ἀκοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκούμενος
Perf.	ἧκοα	ἧκοε	ἠκοίμην	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοὼς
Pluſq.	ἠκόειν					
Fut. α.	ἀκνήσομαι		ἀκνησοίμην		ἀκνήσεσθαι	ἀκνησόμενος
Aor. α.	ἠκνησάμην	ἄκνησαι	ἀκνησαίμην	ἀκνέσωμαι	ἀκνήσασθαι	ἀκνησάμενος

Præsens. / Mediâ voce.

Τύπτομαι, η, εται. // όμεθον, εσθον, εσθον. // όμεθα, εσθε, ονται.

Imperfectum.

Ἐτυπτόμην, ου, ετο. // όμεθον, εσθον, έσθην. // όμεθα, εσθε, οντο.

Aoristus secundus.

Ἐτυπόμην, ου, ετο. // όμεθον, εσθον, έσθην. // όμεθα, εσθε, οντο.

Aoristus primus.

Ἐτυψάμην, ω, ατο. // άμεθον, ασθον, άσθην. // άμεθα, ασθε, αντο.

Futurum primum

Τυπτοῦμαι, η, εται. // ούμεθον, εσθον, εσθον. // ούμεθα, εσθε, ονται.

Futurum secundum.

Τυπήσομαι, ῆ, εται. // ησόμεθον, εσθον, εσθον. // ησόμεθα, εσθε, ονται.

Præteritum

Τέτυπα, ας, ε, // αμεν, ατον. // ατε, ασι.

Plusq.m Perfectum.

Ἐτετύπειν, εις, ει. // ειτον, είτην. // ειμεν, ειτε, εισαν.

Modus Imperativus.

Præs. et Imp. Τύπτε, έσθω. // εσθον, έσθων. // εσθε, έσθωσαν.

Perf. et Plus. Τέτυπε, έτω. // ετον, έτων. // ετε, έτωσαν.

Aor. a. Τύψαι, άσθω. // ασθον, άσθων. // ασθε, άσθωσαν.

Aor. b. Τυπὲ, έσθω. // εσθον, έσθων. // εσθε, έσθωσαν.

Modus Optativus.

Præs. et Imp. Τυπτοίμην, οιο, οιτο. οίμεθον, οισθον, οίσθην. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Perf. et Plus. Τετύποιμι, οις, οι: οιτον, οίτην: οιμεν, οιτε, οιεν.

Aor. a. Τυψαίμην, αιο, αιτο. αίμεθον, ασθον, αίσθην. αίμεθα, σθε,

Aor. b. Τυποίμην,
Futur. a. Τυψοίμην,
Futur. b. Τυποίμην,
} οιο, οιτο. // οίμεθον, οισθον, οίσθην. // οίμεθα, οισθε, οιντο.

Penultima futuri secundi circumflectitur in 2am & 3 personam.

53

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖ).

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖ). Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθην. Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦντ).

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*: φάγεσαι, φάγετ). & *Poetica illa*, βίομαι, *ibo*: νίσομαι, *per Crasin* νεῖμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα à λύω.

Ionες item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γείνομαι, *nascor*: γέγονα *pro* γέγνκα· μένω *valde cupio*: μέμονα *pro* μέμνκα, *unde participia* γεγαὼς & γεγώς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάσθωσ).

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυ φαίμλυ, τύ φαιο, τύ φαῖλο, Dual. τυ φαιμίδον, τύ φαιδον, τυ φαίδων. Plural. τυ φαιμίδα, τύ φαιδε, τύ φαινλο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque:

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, ι, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλοχα: & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut ἐτετύφειν, ἐτελύτειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus

Verbum Medium.

Modus Subjunctivus.

Pr. et Imp. Τυπτωμαι, ῃ, ηται // ώμεθον, ησθον, ηθον.
// ώμεθα, ησθε, ωνται.

Perf. et Plu. Τετυπω, ῃς, ῃ // ηθον, ηθον. // ωμεν, ητε, ωσι.

Aorist a. ~~Fecit~~ Τυψωμαι } η, ηται // ώμεθον, ησθον, ηθον
Aor. β. — Τυπωμαι — } // ώμεθα, ησθε, ωνται.

Modus Infinitivus.

Pres. et Imperf. τυπτεσθαι,
Perf. et Plusq. — τετυπέναι.
Aorist. α. . . . τυψασθαι.
Aorist. β. . . . τυπέσθαι. per ε acutum.
Futur. α. . . . τυψεσθαι.
Futur. β. . . . τυπεῖσθαι. per ει circumflexum

Participium

Pres. et Imp. τυπτόμενος, η, ον. ος, ης, ον.
Perf. et Plu. τετυπώς, υῖα, ός. ως, υῖας, ός.
Aor. α. . . . τυψάμενος, η, ον.
Aorist. β. τυπόμενος, η, ον. } ος, ης, ον.
Futur. α. τυψόμενος, η, ον.
Futur. β. τυπθήσομενος, η, ον.

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & plu.	τέτροφε	τετράφθω	τέτραφθε
Aoristus α.	τρέψον	τράπητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τραπήτω	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρέποιμην
Perf. & plu.	τετράφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετράποιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τραψαίμην
Aorist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραπησοίμην	τραψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò post.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & plu.	τετράφω	τετραμμένος ὦ	τετράπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθ
Perf. & plu.	τετραφέναι	τετράφθαι	τέτραφθέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθ
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθ
Futur. α.	τρέψειν	τραπήσεσθ	τρέψεσθ
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθ	τραπείσθ
Paulò post.		τετράφεσθ	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & plus.	τετραφὼς	τέτραμμαι	τέτροπὼς
Aoristus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμενος
Paulò post		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes

Prima in έω, Secunda in άω, Tertia in όω } Fut. in { ήσω, ήσω, ώσω } præt. in { ηκα, ηκα, ωκα }

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω ηκω & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, χορέω satio, πλέω perficio, πονέω laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in έσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἰάω permitto, θεάω specto, κοπιάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediatè præcedat vocalis non consona: ut περάω transeo, γελάω rideo: & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente consonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

De Verbis circumflexis

Sunt Verba quæ in Conjugatione 1, & 2da, eadem inveniantur significatione: ut γηρέω, & γηράω, senesco. Seneseo: ἐλεέω, & ἐλεάω, misereor: λωφέω, & λωφάω, cesso: ξυρέω, & ξυράω, rado: συλέω, & συλάω, spolio: ἀιονέω, & ἀιονάω, perfundo.

Quædam Verba pertinent ad primam & tertiam: ut δηλέω, & δηλόω, manifesto: ϛαθμέω, & ϛαθμόω, pondero: πολεμέω, & πολεμόω, belligero.

Quædam sunt 2da & 3æ: ut βιάω, & βιόω, vivo.

Pauca ad tres Conjugationes referuntur: ut, κνυζέω, κνυζάω, & κνυζόω, gannio

Sunt etiam non pauca, quæ nunc Barytona sint, nunc circumflexa. ut.

αἰδόμαι,	&	αἰδέομαι, αἰδοῦμαι, revereor.
βοσκω,	&	βοσκέω, pasco.
γηθω,	&	γηθέω, gaudeo.
γραφω,	&	γραφέω, scribo.
διδάσκω,	&	διδασκέω, doceo.
ἐιδω,	&	ἐιδέω, scio.
ἑλομαι,	&	ἑλέομαι, capio.
ἑλκω,	&	ἑλκέω, traho.

ἐπιμέλομαι, & ἐπιμελέομαι, curo.
κυκλίνδω, & κυκλινδέω, volvo.
κνάω, & κνέω, ulcero gesto.
ξύρομαι, & ξυρῶμαι, rado.
ῥίπλω, & ῥιπτέω, jacio.
στέρομαι, & στερέομαι, privo
τεύχω, & τευχόω, attero, absumo.
τυπλω, & τυπλεω, lundo.

Fiunt circumflexa quadam ab Aoristo 2do: ut,
ἐρέπω, everto; ἤρεπον, unde ἐρπῶ.
τεύχω, fabrico, struo; ἔτυχον, unde τυχῶ.
στείχω, vado; ἔστιχον, unde στίχῶ.
Nisi ea formare malis a futuro secundo.
Fiunt etiam a futuro primo: ut, δέφω, subigo; δέψω unde δεψῶ.

Aoristum 2, futurum 2, & Præt. Medium, tertia Conjugatio non agnoscit. At in duabus priùs hisce tempus demum reperiuntur, si thema, jam affectum Contractione, desinat in ω non purum. Formatur autem tum a præsenti, more barytonorum; sed facta prius Contractione: ut φίλεω, φιλῶ, amo; ἐφίλον, φιλῶ, πέφιλα. τέλεω, τελῶ, perficio: ἔτελον, non ἐτάλον· τελῶ, non τολῶ; τέτελα, non τέτολα. Sic in 2da μυκάω, mugio, ἐμύκον, μυκῶ, μέμυκα.

Monosyllaba circumflexa iisdem temp. carent: ut δρᾶω, δρῶ, facio. &c. Excipe hæc tria: χέω, χῶ, fundo; σβέω, σβῶ, exstinguo: σπάω, σπῶ, evello, traho, trahor: quorum Aoristi sunt, ἔχον, ες, &c. ἔσβον, ες, ε, &c. ἔσπον, ες, ε. &c

præteritum in ακα. Hæc tamen καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum, καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine descendunt, formant futurum in ώσω præteritum in ωκα per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt in prima & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum Medium, ut δύπτω, δύψω, ἔδυπον δέδυμα, *sono.*

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, utì nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur. Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { ε, εο } contrahitur in { ει, υ }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione.

Si ο vel ω vel οι vel υ sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άειν *in* ᾶν, *ut* ὀρᾶις, ὀρᾶς, ὀρᾶι, ὀρᾶ· ὀρᾶιν, ὀρᾶν· & *Attici in hîs quatuor,* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, νῆς, νῆ, *esurio:* διψῶ, ᾗς, ᾗς, *sitio:* χέομαι, χῇ, χῇ, χῆς, *utor.*

Æoles vertunt in infinitivo ᾶν *in* αις, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poetæ

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut κεφηκομῶντες, κεφηκομόωντες, à κεφηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμπλᾶδς pro πιμπλᾶς.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ι vel ο sequitur ο, fit contractio in υ.

Si diphthongus vel quævis alia vocalis sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χευσόειν, χευσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έομεν, οῦμεν	έετε, εῖτε	έουσι, οῦσι
2	ζοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άομεν, ῶμεν	άετε, ᾶτε	άουσι, ῶσι
3	χευσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όομεν, οῦμεν	όετε, οῦτε	όουσι, οῦσι

	Imperfectum. Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	έες, εις	έε, ει	έε, εῖ		έομεν, οῦμεν	έετε, εῖτε	έον, ουν
2	ἐζόαον, ων	άες, ας	άε, α	ά, ᾶ, τον	την	άομεν, ῶμεν	άετε, ᾶτε	άον, ων
3	ἐχευσόεον, ουν	όες, ους	όε, ου	όε, οῦ		όομεν, οῦμεν	όετε, οῦτε	όον, ουν

Infinitivo Græce

Indicativi.

Perfectum πεποιηκα, βεβοηκα, κεχευσωκα } as, a, e. ut τετυφα.

Plusquam perfectum, ἐπεποιηκειν ἐβεβοηκειν ἐκεχευσωκειν } εις, ει. ε.

Aoristus primus, ἐποιησα. ἐβοησα, ἐχευσωσα,

Futurum primum. ποιησω. Nam ε profertur fit η. βοησω, — a fit η. χευσωσω, o mutatur in ω,

Vir. quando Verbum a Nomine deducitur. ut, ἀ χευσος, aurum, χευσοω inauro χευσωσω. ἀ χειρ manus, χειροω, manum vi Supero, in polysyllabis mutat χειρ ἀ στεφανος, corona, στεφανοω, corono, στεφανωσω.

Exceptiones in Futuro 1. primæ Conjugationis.

Hæc relinent ε. ἀιδεω ad reverentiam adduco: ἀρκεω, sufficio: ἀλεω, molo: ἀκεω, medeor: νεικεω, rixor: ὀλεω, perdo: τελεω, perficio: πρεω, perdo: ζεω, ferbeo

Item quæ ex se formant Verba in σκω, vel νω. ut ἀρεω, sive ἀρεσκω, placeo: ἀμφιεω, ἀμφιεννυω. circumduo.

Quædam utrumq; habent futurum: ut, αἰνεω, καλεω, φρονεω, χορεω, φορεω, πονεω, δεω.

Exceptiones in 2da Conjugatione.

Relinent α, si præcesserit ε, vel ι. Item in polysyllabis quæ ν vel ρ, habent ante α, modo immediate præcedat vocalis. ut, ἐραω, amo; καλαω, laxo: ὁραω, video.

Item illa unde Veniunt Verba in σκω vel νυω, seu ε habeant, seu non. ut γηραω, unde γηρασκω, senco, senesco, γηρασω. κερω, unde κερανυμι misceo, κερασω.

πεταω unde πετανν-ω pando πεταζω.

Item disyllaba non formantia ex se Verba in μι· ut φλαω, confundo, νεω, φλασω. Ad a quibus veniunt Verba in μι, mutant a· ut, τλαω, τλημι, tolero, τλησω· χεαω, χεημι, commodo, χεσω. Sed φθαω, unde φθημι, prevenio, facit φθασω.

Sunt Verba, quae uno modo format futurum: ut, ἁλοαω, salio, ἁλοασω & ἁλουμαι· πειναω, esurio, πεινασω, & πεινησω. Καω, & κλαω, accendo v.

Exceptiones in 3tia Conjugatione.

Relinetur o cum non venit a Nomine. Ubi duae, αρσω, aro, ἀρουσω· ὀνοω, vitupero, ὀνοσω.

Item relinent o, quae ex se formant Verba in σκω, & νυω. ut βοω, seu βοσκω, pasco, βοσω· ὀμοω, seu ὀμνυω, juro, ὀμοσω.

---

* Imperativi.

Perf. & plusq. πεποιηκε, βεβοηκε, κεχευσωκε.
Aoriſt primus. ποιησον, βοησον, χευσωσον.

---

† Optativi

Praesens in Circumflexis solent Attici etiam per ιω purum inflectere, hoc pacto.

Sing. ποιοιμι, οις, οι Pl. οιμεν, οιτε, οιεν. Poιημι, οις, οι, οιμεν, οιτε, οιεν.

Sic in ιμα, φρονοιμι, sapiam; καλοιμι, vocarem. & in ωδα, βοωμι, βοως, &c. clamarem. Item in λεια, χευσοιμι, ης, ηιναμαιμι, ρηγοιμι, οις, &c. fugiam.

Perf. & Plusq. πεποιηκοιμι; βεβοηκοιμι; κεχευσωκοιμι.
Aoriſtus primus. ποιησαιμι, & Eol. ποιησια; βοησαιμι; χευσωσαιμι.
Futurum 1. ποιησοιμι; βοησοιμι; χευσωσοιμι.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίει, ει	εέ, εῖ	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	άε, ά, τω	άε, ᾶ, τον	άέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	άέ, ά, τωσαν
3	χρύσεε, υ	όέ, ύ	όε, ῦ	όέ, ύ	όε, οῦ	όέ, ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον, την	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έης, ῇς	έη, ῇ	έη, ῆ	τον	έω, ῶ	έη, ῆ	εω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άης, ᾷς	άη, ᾷ	άη, ᾶ, τον		άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, ω.
3	χρυσόω, ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Grammatices.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έον, ῆν	ποιέουσα, ῆσα	έούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	άον, ῶν	βοάουσα, ῶσα	ώούσης, ώσης	βοάον, βοᾶν
3	χευσόων, ῶν	όον, ῆν	χευσόουσα, ῆσα	οώσης, ούσης	χευσόον, χευσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῆ	έη, ῆ	ές, εῖ	έό ήμεδον	ές, εῖ	έό ή	ές, εῖ	έον ῆν
2	βοάε, ᾶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	άό ώμεθον	άε, ᾶ, δον	άό ώμεθα	άε, ᾶ, δε	άον ῶν, ᾶν
3	χευσόο, ῆ	όη, οῖ	όε, ῆ	οό ήμεδον	όε, ῆ	οό ή	όε, ῆ	όον ῆν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποιεό, ῆ	ές, ῆ	ές, εῖ	εό ή	ές εῖ	έό ή	ές εῖ	έον ῆν
2	ἐβοάό, ᾶ, μην	άε, ῶ	άε, ᾶ, το	άό ώ, μεθον	άε ᾶ, δον	άμην	άε ᾶ, δε	άον ῶν, το
3	ἐχευσόό ῆ	όε, ῆ	όε ῆ	οό ή	όε ῆ	οό ή	όε ῆ	όον οῦν

Perfect.

Verba Circumflexa.

Subjunctivi

† Q Sequente η diphthongo, contrahitur in ου Sequente η vocali, in ω. Prius fit in Singulari; posterius in Dual. & Plur.

Perf. & Plusq. πεποιηκω; βεβοηκω; κεχευσωκα.

Aorist. 1. ποιησω; βοησω; χευσωσω.

Infinitivi

† In Praesenti & Secunda Conjug. quidam Subscribunt ι. βοᾶν, clamare; πεινᾶν, esurire: quidam non Subscribunt; βοᾶν, πεινᾶν. ut contractio fiat post abjectum ι.

In Nonnullis, more Doricô, ιῶν dicitur pro ᾶν. ut, ζῆν, vivere, pro ζᾶν. δισσῶν, silire, pro δισσᾶν.

Participii.

* Perf. & Plusq. πεποιηκώς; βεβοηκώς; κεχευσωκώς.

Aor. primus. ποιησας; βοησας; χευσωσας.

Futurum 1. ποιησων; βοησων; χευσωσων.

Verbi Passivi Indicativi

‡ Praesens. Olim in 2ª Singul. Secundæ Conjug. pro η fuit εσαι. unde à καυχάομαι, glorior, remanet, καυχάεσαι, καυχάσαι, non καυχάῃ, καυχᾷ. Sic ab ὀδυνάομαι, doloribus torqueor, est ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι.

Affine huic etiam pro ᾷ ea ἀῃ, vel ᾶ ea αε contracto, more Dorum, ponitur η. ut à χεάομαι, ulcor, est χεῇ, ulceris, χεῆται, ulcitur, χεῆσθε, ulcimini, χεῆσθαι, ulci.

† Praeteritum perfectum Passivum, fit ab Activo, mutando κα in μαι. Quod si Activo ultima sit brevis, etiam in prima persona desinitur σ. ut τελέω, finio, τετελεκα, τετέλεσμαι. τετέλεσμαι. γελάω, γεγέλακα, γεγέλασμαι, &c.

Excipe in prima, δέω, ligo, δέδεκα, δέδεμαι; unde ἔδεθην.

In 2da Excipe, δρᾶω, facio, δέδρακα, δέδραμαι. unde δρᾶμα, representatio, Actus Comicus aut Tragicus.

Item ὁράω, video, ὥρακα, ὧραμαι. Ἰχνιάω, dealbo; φωράω, deprehendo; θεάομαι, specto; ἰάομαι, medeor; πιέζομαι, lento.

Utroq; autem modo præteritum formal χεράω, misceo, κεκέραμαι, & κεκέρασμαι· & ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito, ἤλαμαι & ἤλασμαι.

In 3ª ἔκειρε ἀράω, aro, ἤροκα, ἤρομαι, σαι, ται. unde ἄροτης, arator. Cum in futuro est ο, in Perfecto assumpsit σ.

Μέμνημαι, q.d. ἀμνάομαι, memini, in 2ª persona, pro μέμνησαι habet μέμνη.

Plusq. perf. ἐπεποιήμην; ἐβεβοήμην; ἐκεχευσύμην.

Imperativi

Perf. & Plusq. πεποίησο: βεβόησο: κεχεύσωσο.

Aor. primus, ποιήσητι: βοήσητι: χευσώθητι.

Optativi

Aor 1. ποιησείην: βοησείην: χευσωθείην.

Futurum 1. ποιησοσίμην: βοησοσίμην: χευσωθησοίμην.

Paulo p. Fut. πεποιησοσίμην: βεβοησοσίμην: κεχευσωσοίμην.

Subjunctivi

Aoristus 1. ποιησῶ: βοησῶ: χευσωθῶ.

Infinitivi

Aorist. 1. ποιησῆναι: βοησῆναι: χευσωθῆναι.

Futurum 1. ποιησήσεσθαι: βοησήσεσθαι: χευσωθήσεσθαι.

Paulo p. fut. πεποιήσεσθαι: βεβοήσεσθαι: κεχευσώσεσθαι.

	Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò post f.	
1	πεποίημαι	ἐποιήθην	ποιηθήσομαι	πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	ἐβοήθην	βοηθήσομαι	βεβοήσομαι	in Baryto-
3	κεκεύσομαι	ἐχευσώθην	χευσωθήσομαι	κεχευσώσομαι	nis.

Imperativi Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	εέ, εί	έε, εῖ	ἐε, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάω, ῶ	ἀέ, ἀ, ἄω	ἀέ, ᾶ, ἄον	ἀέ, ἀ, ἄων	ἀε, ᾶ, ἄε	ἀέ, ἀ, ἄωσαν.
3	χευσόω, οῦ	οέ, ό	όε, οῦ	οέ, ό	όε, οῦ	οέ, ό

Optativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οἱ	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εο οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ῴ μην	ἀοι ῷ, ο	ἀοι ῷ, το	ῴμεθον	ἀοι ῷ, ἄον	ῴ, ἄην	αοί ῴ, μεθα	ἀοι ῷ, ἄε	ἀοιν ῷν, το
3	χευσοί, οἱ,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

Grammatices.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οἰῆτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	οἰῆντο
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οἶτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἦντο.
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἐῃ, ᾖ	ῇ	ώμεθον	ῆτον	ὦ	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ῶ, μαι	ᾷ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶτον, ᾶσθον	ῶ, μεθα	ᾶτε	ῶνται.	
3	χρυσόω, ῶ	οῇ, οῖ	ῷ	ώμεθον	ῶτον	ὦ	ῶσι	ῶν	

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Participium.

Infinitivus.

Præs.	1 ποιέεσθαι, εἶσθαι	2 βοᾶσθαι, ᾶσθαι	3 χρυσόεσθαι, οῦσθαι.
Perfect.	1 πεποιῆσθαι	2 βεβοῆσθαι	3 κεχρυσῶσθαι.

Participij

Perf. & Plusq. πεποιημένος: βεβοημένος: κεχευσωμένος:

Aorist. primus ποιηθείς: βοηθείς: χευσωθείς

Futurum 1. ποιηθησόμενος: βοηθησόμενος: χευσωθησόμενος

Futurum post fut. πεποιησόμενος: βεβοησόμενος: κεχευσωσόμενος

De Verbis in μι.

* In primâ Conjug. hæc carent Reduplicatione; φιλέω, φίλημι, amo: αὐνέω, αὔνημι, laudo: ὀνέω, vel etiam ὀνάω, ὄνημι, juvo.

‡ In secundâ; ἱλάω, propitius sum, ἵλημι: φάω, φημὶ, dico: χελάω, χέλημι, ὕδεο: νιχάω, νίχημι, vinco: ἀρισάω, ἄρισημι, prandeo: κλάω, pro κλείνω, σκεῖδο, unde κλῖμι· hinc κλᾶναι, σκεῖδειν, aoris. ἔκτην, ης, ης, ἔτ ἐτάω, ἔτημι, vulnero; unde Infinitivus ἔτάναι.

† Interliâ quoq; hæc; γνόω, γνῶμι, cognosco: ἐλευθερόω, ἐλευθέρωμι, libero: δοκιμόω, δοκίμωμι, probo.

Nec est reduplicatio, nisi in præs. & præterito imperf: per omnes tamen modos, aly ipsa etiam participia.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος ὁμένη ὁμενον		μένη, μενον.
	2 βοαόμενος ώμενος		
	3 χρυσόμενος όμενος		

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in *μι*, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in *ίω*, *άω*, *όω*, *ύω*, ut à τίθω, τίθημι, pono ✳; ἵστάω, ἵστημι, ſtatuo ‡; δόω, δίδωμι, do †; ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in *μι* mutando ω ultimam ſyllabam in *μι*. vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut τίθω, τίθημι. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex:

- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι, ΐστημι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cùm verbum incipiat à σ, ut σείω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε geminato μ, ut τίθεμμι pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, ut πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι. αὐξέυγνυμι, *jungo.*

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.			
1	τίθημι	ης	ητον	ετον	τον	μεν	τε	ασι(ν)	σι
2	ἵστημι	ης	ητον	ατον					
3	δίδωμι	ως	ωτον	οτον					
4	ζεύγνυμι	υς	υτον	υτον					

Imper-

Interdum autem reduplicatio non fit per ι sed per ε, more Ionico. ut, ἀ στάω. pro ἵστημι, quod, diuisa ἔστημι unde ἔσταμεν, ἔστασι. & Opt. ἐσταίην ἀφεσταίην. & Infinitiuus ἑστάναι, ἀφεστάναι, desistere, insistere; per α acutum in penultima. Sic a δνάω, vel δνέω, τέδνημι, morior, a τλάω, τέτλημι, tolero: a νοέω, νενόημι, intelligo: a τελέω, τετέλεσμαι, perficio. Quod interdum contingit in quarto, alijs aliàs caret reduplicatione: ut, κέκλυθι, & κέκλυτε, ἀ κλύω, audio.

In quibusdam pro reduplicatione repetuntur prima duæ litteræ themalis; ut ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημαι, erro: unde præteritum ἀλήλημαι. ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, redigo in angustias.

Est cum ι inseritur μι, Barytono reduplicato: ut πλάω, πιμπλάω, πίμπλημι, impleo: πρήω, πιμπράω, πίμπρημι, comburo.

Est etiam, cum incepta a vocali in medio reduplicationem cum ι assumunt. ut, ὀνέω, ὀνίνημι, ὀνινάω.

	Ind.	Imp.	Opt.	Subi.	Inf.	Part.	Terminat.
Præsens. Imperf.	μι, ν,	θι,	ιω,	ω̃,	ναι,	ς, σα, ν,	ο, η, το, ονς, in Vocalibus
Præsens Imperf	μαι, μην,	σο,	μην,	ω̃μαι,	σθαι,	μενος, μένη, μενον,	Voce Passiva

Præsens Indicativi peculiarem sibi vendicavit inflectionem. At Imperf. & Aor. 2. regulam legibus Aoristi passivi Barytonorum, excepto penultima. Perfectum, Plusq. perf. Aor. 1. & Futurum, consueto more formantur ab iij verbis, sive circumflexis sive Barytonis, unde manant ipsa Verba in μι. ut τίθημι. Futurum θήσω, a θέω, vel θῶ. Sic ἵστημι. Fut. στήσω, Aor. 1. ἔστησα, ἀ στάω. &

Præsentis & Imperf. Singularia activa, penultim producunt, η, ω, υ. Dualia autem & Pluralia corripiunt. Sic et Passivum præsens & imperfectum, in quorum numero ut τίθημι, τίθεμαι, τίθεμεθον, τίθεμεθα, ἐτιθέμην, &c.

Tertia plur. Indicativi præsentis τιθεῖσι, ἱᾶσι, διδοῦσι, ζευγνῦσι. Semper enim in præs. & futuro omnium Verborum, similis est Dativo plur. participii ejusdem temporis. Ut, τύπτων, τύπτουσι, τοῖς τύπτουσι. Sic τύπτουσι τύπτουσι. Ut τιθεὶς, τιθεῖσι, τοῖς τιθεῖσι. [Sed ἄημι spiro, facit ἄᾱσι & ἴημι, ἴᾱσι.] Sic τιθεμένη, τιθεῖσι. Ut ἱᾶς, ἱᾶντος, τοῖς ἱᾶσι. Sic ἱᾶμεν, ἱᾶσι.

Jonice & Attice, expungunt subjunctæ Vocalem, aut aneipitem corripiunt & interponunt α τιθεῖσι, τιθέᾱσι· διδοῦσι, διδόᾱσι; ζευγνῦσι, ζευγνύᾱσι. At ἱᾶσι tantum, non ἱάᾱσι, ob cacophoniam.

Imperfectum singulare trium Conjugationum vix est in usu; sed ultimur personis circumflexorum, a τιθέω, τιθῶ, ἐτίθουν, ἐτίθους, ἐτίθει ab ἱάω, ἱῶ, ἱῶν, ἱᾶς, ἱᾶ· a διδόω, διδῶ, ἐδίδουν, ἐδίδους, ἐδίδου. Idem judicium esto de 3 plurali, ἐτίθουν, ἱῶν, ἐδίδουν.

Futurum primum δήσω, δήσεις, δήσει, &c. a δέω. Sic σῴσω, σώσω.

Imperativi præsens & Imperf. fit in omni Conjugatione a Barytono reduplicato, mutando ω in θι. Sed τίθημι & τι pro θι, propter præcedens: τίθετι pro τίθεθι.

Magis autem hic recepti sunt Imperativi 2ª personæ a Verbis contractis venientes: τίθει, pone; ἱᾶ, sta; δίδου, da: a τιθῶ, ἱῶ, διδῶ.

Interdum θι solum abjicitur; at tum charact. longa permanet: ut, τίθη, pro τίθετι· πίπλη, pro πίπλεθι, imple. Sic abjecto θι, pro ζεύγνυθι dicitur ζεῦγνυ, junge: pro δείκνυθι, δείκνυ, ostende; pro ὄμνυθι, ὄμνυ, jura.

8

Imperfectum.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ἐπίθην	ης η	ε		
2	ἵςην	ης η	α	τον, την,	μεν, τε, σαν.
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 πέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé. *Mutant enim Bœoti η in ει unde* εἶκα *ab* ἧμι.
2 ἕςακα pro ἕςηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕςηκα præteriti Medii, ab ἵςημι, *permaneo*.
3 δέδωκα.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἐςάκειν. ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔςησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔςην	ἔςης	ἔςη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam, præter ἔθω, ἔδων, & δῶ, à verbo ἧμι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 πίθει	θι			χο
2 ἵςαθι	δι			
3 δίδοθι	τω	τον, των,	τε, τωσ.
4 ζεύγνυθι	νυ			

Aoristus secundus.

1 θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δός, δότω.
θετον, θέτων. στῆτον, στήτων. δότον, Optat. δότων.
θέτε, θέντων. στῆτε στήτωσαν. δότε, δότωσαν.

Optativus.

Præsens. ✶

1 πθείλω				οι
2 ισταίλω, ης, η	ητον, ητην	ημεν, ητε, ησαν, ης, ης. &	αι, ειν	αι
3 δεδείλω				οι

Aoristus β.

1 θείλω 2 ισταίλω 3 δείλω.

Subjunctivus.

Præsens. ‡

Sing.	Dual.		Plural.
1 πθῶ, ῆς, ῆ			η
2 ισῶ, ᾶς, ᾶ	τον, τον	ωμεν	ᾶ, τε, ωσι.
3 δεδῶ, ῷς, ῷ			ω

Aoristus β.

1 θῶ, θῆς, θῆ. 2 στῶ, στῆς, στῆ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens. †

1 πθεῖναι. 2 ισταῖναι. 3 δεδῶναι. 4 ζδυγνῦναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia. ‡

	Præs.		Aor. β.
1 πθείς	εῖσα	ἐν	1 θείς, θεῖσα, θέν.
2 ισταίς	ᾶσα	ᾶν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
2 δεδὺς	ῦσα	ὸν	3 δὺς, δῦσα, δὸν,
4 ζδυγὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva. ☞

Sing.		Dual.		Plural.
1 πθεῖμαι				
2 ἵσταμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον,		μεθα, σθε, νται.
3 δέδομαι				
4 ζδυγῆμαι				

Imper-

Præsenti in compositione est σα. & pro σῆνδι, βα. ut ἀνάσα, surge; ἀνάβα, ascende, similiaq.

Præter hæc illa, δὶς, δὸς, ἐς, quæ pro δι habent ς, sunt et alia similiter exeuntia: ut ab ἐνίσπημι, dico, vel sequor, est ἐνίσσω ἐς· ἀχῆμι, habeo, ἀχές· ἀφῆμι, fero, φές.

Σῆνδι, sta, & γνῶνδι, nosce, habent Vocalem Indicativi in μι exeuntis; quæ et in Infinitivo remanet, σῆναι, γνῶναι.

Quarta carel Optativo et Subjunctivo.

* Optativi Præs. & imperf. fit a barytono reduplicato, mutando ω in ιν· sed vocalis adsumpsit Subjunctivam ι, vel final Diphthongus: τιθέω, τιθείην· ἰάω, ἰαίην· διδόω, διδοίην a διδόω.

Sæpe autem hæc in Plurali est Syncope τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν. ἰαῖμεν, ἰαῖτε, ἰαῖεν· διδοῖμεν, διδοῖτε, διδοῖεν. Sta etiam in Aor 2 δεῖμεν δοῖτε δοῖεν. Ve.

‡ Subjunctivi Præs. & imperf. fit a barytono reduplicato per contractionem, τιθέω, τιθῶ· ἰάω, ἰῶ· διδόω, διδῶ.

Ac prima quidem Conjugatio servat Vocalem barytoni: τιθῇς, τιθῇ. Sic in Voce Passiva, τιθῶμαι, τιθῶνται. Sed secunda Conjugatio pro ῃ, & ῆ, habet ᾳ, & ᾶ· idq; itidem in Voce et Activa et Passiva: ἰᾷς, ἰᾷ· ἰᾶμαι, ἰᾶται. Tertia vero habet ῳ & ῶ· διδῷς, διδῷ· διδῶμαι, διδῶται. non διδοῖς, διδοῖ, ve ut in circumflexis. Sta etiam in Aoristo β.

† Infinitivi præs. & imperf. mutat barytoni reduplicati ω in ναι. ut τιθέω, τιθέναι. In Aoristo β tamen pro brevi est longa Vocalis. at pro δόναι, σόναι, εἶναι, dicimus δοῦναι, σοῦναι, εἶναι.

† Participii Præs. & Imperf. mutat barytoni reduplicati ω in ς, σα, ν· sed ante σ, ε assumit ι· ο assumit υ· τιθέις, τιθεῖσα· διδόω, διδοῦς, διδοῦσα.

Participium prat. perfecti, ἑσαχώς, ἑσαχυῖα, ἑσαχός, & Ionice ἑσαώς ἑσαότα· per Crasin ἑσῶς, ἑσῶτα, ἑσῶσα,

Verba in μι.

ἑστώσης· τὸ ἑστὼς, ἑστῶτος. a quo Comp. διεστῶσα, diſsila. Utrumq; verò, et Masc. et Neutrum, habet accentum acutum, et pro ῶ ſcribitur. Idem dicendum in χεχὼς, natus: μεμὼς, paratus: βεβὼς, greſſus, gradiens: αγεγαὼς, μεμαὼς, βεβαὼς· quorum themata ſunt γαω, naſcor; μάω, quæro, capio; βάω, gradior. unde γήσω, γέγηκα, γεγαα· μήσω, μέμηκα, μέμαα· βήσω, βέβηκα βεβαα. Fœminina non amplius in ῦα, ſicut communiter, ſed in ῶσα, mouentur; indeq; Neutra in ὼς.

‖ Indicatiui Præſens paſſiuum, ac Medium, ſumitur a barytono reduplicato, mutando α in μαι, σαι, ται, &c

Atticè pro τίθεσαι, dicitur τίθῃ. pro ἵεσαι, ἵῃ.

Sunt & quæ communiter habent η. ut κάθη, ſedes: ἐπίστη, ſcis: δύνη, poteſ: pro κάθησαι, ἐπίσασαι, δύνασαι. quæ et ipſa inueniuntur.

* Imperfectum mutat μαι præſentis in μὴν, σο, τὸ &c Sed ſimiliter hîc a perſona rejicit σ, ac deinde ex aſsim palatur; ἐτίθεσο, ἐτίθεο, ἐτίθε· ἵεσο, ἵεο, ἵε· ἐδίδοσο, ἐδίδοο, ἐδίδε.

‡ Perfectum corripit penultimam, ut δέδωκα, δέδομαι ἔσχα, ἔσμαι, a breui. Exc. τέθεικα, τέθειμαι.

† Aoriſti 1. penultima corripitur; ut ἔστάθην, ἐδόθην, a 2da perfecti ἔσται, δέδοται. Attici tamen verò ἐτέθην non ἐθέθην. Ab ἔσμαι ἵεμαι, præt. εἷμαι, correpta penult. ἐθέθην.

---

† Imperatiui præſ. & Imperf. fit a barytono reduplicato, mutando α in σο· ſed abjecto σ, per ἆφαιρεσιν Atticam, dicitur τίθεο, τίθε· ἵεσο, ἵεο. δίδοο, δίδε· ut in Imperf. Indicatiui.

= Optatiui præſ. & imperf. fit a barytono reduplicato, mutando α in μὴν· ſed aſſumit ſubjunctiuam: τιθείμὴν, &

‖ Præt. paſſiuum in Opt. & Subj. conjugatur ut præſens. Duæ perſonæ circumflectuntur, 2a Optatiua, 2dam 3a ſubjunctiua.

Imperfectum. *

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπιθέμην		
2 ἐσαίμην	σο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐτιθέμην		
4 ἐζυγνύμην		

Præteritum, ‡

1 τέθειμαι.	2 ἕσαμαι.	3 κέκλιμαι.

Pluſq. perf.

1 ἐπεθείμην.	2 ἐσάμην.	3 ἐκέκλιμην.

Aor. a.

1 ἐτέθην.	2 ἐσάθην.	3 ἐκλίθην. †

Futurum a.

1 τεθήσομαι.	2 σαθήσομαι.	3 κλιθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

2 τεθείσομαι.	2 ἑσάσομαι.	3 κλιθησομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεσο		
2 ἵσασο	σθω =	σθον, σθων	σθε, σθωϛ.
3 κλίθησο		
4 ζεύγνυσο		

Perf. & pluſq. κέκλισο.

Optativus Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖ, ο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 κλιθείμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἑσαίμην	αῖ, ο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 κεκλίμην	οῖ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πιθῶ	ῇ, ῇ		
2 ἱστῶμαι, φῶ, κᾶ, θῶ	ὦμεθον, θον, θον	μεθα, θε, νθω.	
3 δίδω	ῷ, ῷ		

Perfectum.

1 πιθῶ	ῇ, ῇ	ῦθον,	ῆθε,
2 ἱστῶμαι, φῶ, κᾶ, θῶ	ὦμεθον, θον θον	ὦμεθα, ᾶθε, ὦγθω.	
3 δεδῶ,	ῷ, ῷ	ᾶθον,	ῶθε.

Infinitivus. Participium.

Præsens.

1 πιθεῖς	1 πιθέμενος	νη, νον.	
2 ἵστας	2 ἱστάμενος		
3 δίδους	3 διδάμενος		
4 ζεύγνυς	4 ζευγνύμενος		

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθυκάμην. 2 ἐστασάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το	μεθον, θον, θην	μεθα, θε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, θω	θον, θων	θε, θωσ.
3 δό		

Secunda persona Sing. Ioniè facit θέο, δόο, pro θέσο, δόσο; & per Crasin Att. θοῦ, δοῦ

alioqui accentus est acutus in antepenultima: δυνάμην, δύναιο, δύναιτο, possem, posses, possit.
Δύναμαι enim receptum est, non δύνημι.

* Subjunctivi pres. & imperf. fit a barytono reduplicato per anthaeresin, addendo μαι: τιθέω τιθῶ, τιθῶμαι· ἱάω, ἱῶ, ἱῶμαι· διδόω, διδῶ, διδῶμαι.
At δύναμαι, possim, acuitur in antepenultima, quod activum δύνημι non sit usitatum.
Aliqui in fleetunt ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται, & Activum ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ, per ῃ & ι.

‡ Infinitivi pres. & imperf. fit a 2ª personâ plurali pres. Indicativi mutando σι in σθαι, ut τίθεσι, τίθεσθαι.

† Participii pres. & imperf. mutat ω barytoni reduplicati in μενος & τιθείς, τιθέμενος & ἱάς, ἱάμενος & διδούς, διδόμενος & ζευγνύς, sine reduplicatione, ζευγνύμενος.

Verbum Medium

† Perfectum, & Plusq. perf. & futurum 2 desiderantur. Reliqua sunt 3 tempora Aor 1, & 2, & futurum 1.

‖ Aor. 1. ἐδηξάμην. sed parum usitatus praesertim extra Indicativum
ἐσηράμην, σῆσαι, σησάμην, σήσωμαι,
σήσασθαι, σησάμενος & per omnes Modos, Personas
ἐδωξάμην, parum usitatus

Fut. 1 δήσομαι, δησόμην, δήσεσθαι, δησόμενος &
σήσομαι, σησόμην, σήσεσθαι, σησόμενος &
δώσομαι, δωσόμην, δώσεσθαι, δωσόμενος &

∴ Aoristus secundus, fit ab Imperfecto ejusdem vocis ut in voce Activa; ἐτιθέμην, ἐδιδόμην· ἐδόμην· sed ab ἱάμην, ἐσάμην, non est in usu
Secunda persona ἔθεσο, ἔδοσο· & Ionice, ἔθευ, ἔδου· deinde per Syncopen ἔθ', ἔδ'.

Verba in μι.

1:) Ad primam Conjugationem pertinent hæc Verba.

Ἀήμι, ab inusitato ἄέω) Spiro.

Servat Longam Characteristicam: ut in impera t. ἄητω, Spirato; inf. ἄῆναι, Spirare: Imperf. pass. ἄητο, Spirabat: part. ἀημένοι, Spirantes. In 3plurali habet ἄεισι, retracto accento. Part. ἀείς analogiam retinuit.

Δίδημι, ligo. à δέω.

Imperf. ἐδίδουν; inf. διδέναι; part. διδείς. est a δέω, fut. δήσω; aor. 1. ἔδησα; perf. pass. δέδεμαι. aor. 1. ἐδέθην; fut. δεθήσομαι.

Εἴδημι, scio.

Opt. εἰδείην; inf. εἰδέναι; Conj. Subj. εἰδῶ, tum ad εἴδημι possis referre tum ad εἰδέω, fut. εἰδήσω.

Ἰσημι, cohibeo, ἴσχω vid.

2:) Ad Secundam pertinent Verba sequentia; quibus et primitiva eorum, et usitatiora tempora, adjecimus.

Ἄγαμαι, miror, imperf. ἠγάμην. Opt. pres. ἀγαίμην. Al. fut. ἀγάσομαι; aor. 1. ἠγασάμην; part. ἀγασθείς, ab ἀγάομαι, vel ἀγάζομαι.

Βίβημι, gradior, inusit. προβαίνω, part. βιβάς; Aor 2. ἔβην, βάμην, βᾶς, βῆς, βῆ. Al. a βάω, fut. βήσω, Aor. 1. ἔβησα, perf. βέβηκα.

Γήρημι, senesco, inf. γηράναι, unde καταγηράναι. Part. γηρᾶς, άντος. Est a γηράω, unde et γηράσκω.

Δίδρημι, fugio, aor. 2. ἔδραν (pro ἐδράθην, et pro ἔδρησαν) in comp. Opt. ἀποδραίην, διαδραίην. Inf. ἀποδράναι, διαδράναι. part. ἀποδρᾶς, διαδρᾶς, recepta praesenti, charact. Fit a δράω, unde et διδράσκω.

Δύναμαι, possum; imperf. ἐδυνάμην et Al. ἠδυνάμην. Opt. δυναίμην. Subj. δύνωμαι. Inf. δύνασθαι, vel δυνάμεν. Caetera à δυνήσομαι, fut. δυνήσομαι; Aor. 1.

In Optativo.

Aoristus β.

	Sing.		Dual.		Plural.
1	θεί	οῖ			
2	σαί, μλιο, αῖ, ο, το,		μεθον, θον, θλιο,		μθα, θε, νλο.
3	θοί	οῖ			

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

	Sing.		Dual.		Plural.
1	θῶ	ῆ, ῇ			
2	σῶ μαι, ᾷς, ᾷ, ᾖ		ώμεθον, θον, θλιο,		ώμθα, θε, ῶν ᾖ.
3	θῶ	ᾖ, ῷ			

In Infinitivo. Participia.

	Aor. β.		Aor. ς.
1	θέ		
2	σά, θς		σά, μθ Θ, μθήν, μθον.
3	θό		θό

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθλιο· sed ἵστημι, ἵστλιο.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθεις, ἐτίθει· ἐτίθεμεν, ἐτίθετον, ἐτιθέτην, ἐτίθεσαν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδυ, pro τίθεθι, ἵστασι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem & præponendo ε, ut ἐτίθλιο, ἔθλιο· sed ἵστλιο, ἔστλιο,

ἐδυνήθην. perf. δεδυνημαι.

ἔσην, quod, ut præteritum ἔσαμα (quod & ἔσαα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. C. ut σβῆμι, ἔσβλω, extinguo.

Anomalain μι.

1)

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

Sing. ab ἐω.	Dual.	Plural.
Præs. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ	ἐσὸν, ἐσὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
ἐμμὶ D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I.
ἦμι Æ. ἐανὶ P.		ἐμὲν P. ἔυν Æ.
Sic imperf. πάρειμι, πάρει, πάρεστι &c		εἰμὲν P. ἐντὶ D.

	Imp. ω̃, ῆς, ῆ, ω̃, Att.	ῆτον, ῆτων	ῆμεν, ῆτε, ῆς.
Personis in	ἔα I. ἦδα Æ.	ῆσεν, ῆσην	ῆμες D. ἔς.
s desinenti-	ῆ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon.	Syst.
bus Eoles	ῆα P. ῆες P. ῆς P.	ἔτον, ἔτων	ἔασαν
addunt Da-	ἦν P. ἔης P. ἐην P.	Syst. Syst.	Poet.
sic, ἔφηδα,	ἔσκον P. ἔσκας P. ἔσκε P.	ἔσον, ἔσην	ἦν Sync.
dicebas:	ἔον P. ἔες P. ἧς D.	Poet.	ἔσκον
εἰπρόδα, di-	εἶν P. εἷς P. ἔη P.		Poet.
cebam.	ἦην A. ἔεις I. ἦην P.		

Pluſq. ἤμην, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμεθον, ἦδον, ἤδην ‖ ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσει ‖ ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσθον ‖ ὁμεθα, ἔσθε, ὄνται.
ἔσομαι P. ἔσῃ P. ἔσει P. ἔσονται P.
ἐσσῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D. *potius est Imperf.*

Præs. Medium γέγονα, ἔσται I. ἐανεῖται P. *Medium, ab ἔομαι.*
fui, à γένομαι. ἔσται P. *Pluſq. perf. Med. ἐγεγόνειν.*

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ‖ ἔσον, ἔστων ‖ ἔστε, ἔστωσ.
ἔσθι P. ἔσσο, ἔστω P. ἔστων.
ἴσι. Cras. Po. ἤτω D. πάρεσι, adesto. Atticé.
Optati-

In compositione similiter, sed rebracto accentu:
ut, πάρισθι, παρέστω &c.

Ἔραμαι, amo, imperf. ἠράμην. Reliqua ab ἐράω.

Ἔ σημι, slo, inusit. Sed Opt. ἐσαίην. unde ἀφεσαίην, abstinerem. Inf. ἐσάναι, stare. Primigenium est στάω.

Ἵ πλαμαι, volo; imperf. ἱπλάμην. aor. 2. Med. ἐπλάμην. Inf. πλάσθαι. part. πλάμενος. Atticor. 2. Act. ἔπλην. unde Inf. πλῆναι. part. πλὰς, vel ab ἵπλημι. Venit a πλάω, unde fut. πλήσομαι. perf. πέπλαμαι, per α. πλάω autem ex πελάω, per Syncopen fit. Quâ ipsâ etiam dicitur ἐπλάμην πλέσθαι, & πλόμενος, a πέλομαι, qd idem significat.

Κίρνημι, misceo, imperf. ἐκίρνην. inf. κιρνάναι, part. κιρνὰς. Al cætera habet a κεράω.

Κοχέω, κεχάω, commodo. 3 plur. κεχέασι. part. κεχεώς. Pass. κέχεαμαι. unde part. κεχρύμενος. A κεχάω, fut. κεχήσω. aor. 1. ἔχεσα. perf. κέχεκα. At κεχεμένος indigus, & χεσθείς, ad usum expelitus, a χέω, vel χέζω.

Κρέμνημι, vel Κρεμάννυμι, suspendo. Imp. κρέμνη, Att. pro κρέμνασθι, vel κρέμνησο. Pass. κρεμνάμαι, pendeo, part. κρεμνάμενος, pendens. a κρεμάω, κρεμάσω, aor. 1. ἐκρέμασα. aor. 1. Pass. ἐκρεμάσθην. fut. pass. κρεμασθήσομαι. præs. κρέμαμαι, pendeo, unde imperf. ἐκρέμην, pro ἐκρέμασο, pendebas. inf. κρέμασθαι, part. κρεμάμενος. Legitur etiam κρέμομαι.

Ὄ μνυμι, juro, inf. ὀμνύασαι. Pass. ὄμνυμαι, infin. ὄμνυσθαι, part. ὀμνύμενος. Item, ὄναμαι, ὀνάμην, ὄνασθαι. ab ὀνάω, fut. ὀνήσομαι, juvabor.

Π ερνημι, vendo, inf. περνάναι, part. περνὰς. Pass. περναμαι, inf. περνάσθαι, part. περναμένος. Fut. & alia, mutuatur a περάω, vel cognato πιπράσκω.

Πίμπλημι, seu πίμπλημι, implio, (πιπλάω, πιπλάνω) imperf. comp. ἐπίμπλην. inf. simpl. πιμπλάναι. Pass. πιμπλαμαι, imperf. ἐπιμπλάμην, inf. πιμπλάσθαι, part. πιμπλάμενος.

Impr. ἐμπίπλη, Att. pro ἐμπίπλαθι, seu ἐμπίπλησθι. a πλάω, fut. πλήσω, aor. 1. ἔπλησα, perf. πέπλημαι, aor. 1. ἐπλήσθην. Haec a πλήθω etiam derivari possunt.

Πίπρημι, seu πίμπρημι, incendo, impers. ἐπίμπρη, inf. πιμπρᾶναι, part. πιμπρᾶς. Pass. πίμπραμαι. impers. ἐπιμπράμην, inf. πίμπρασθαι, part. πιμπράμενος. Cetera a πράω, vel πρήθω. Unde fut. πρήσω, aor. 1. ἔπρησα. perf. pass. πέπρησμαι. aor. 1. pass. ἐπρήσθην. fut. πρησθήσομαι.

Πρίαμαι, emo, impers. ἐπριάμην. Opt. πριαίμην. Subj. πρίωμαι, inf. πρίασθαι. part. πριάμενος. a πρίαω. unde imper. πρίασο, & Att. πρίω.

Σκίδνημι, spargo, pass. σκίδναμαι, impers. ἐσκιδνάμην, inf. σκιδνᾶσθαι, part. σκιδνάμενος. à σκεδάω. fut. σκεδάσω. aor. 1. ἐσκέδασα, perf. ἐσκέδασμαι. aor. 1. ἐσκεδάσθην. fut. 1. σκεδασθήσομαι. Hinc σκεδάννυμι lemor.

Σχλῆμι inusit. in praes. & impers. aor. 2. ἔσχλην, exarui. & in comp. ἀπέσχλην, ab ἀποσκλήμι, unde Opt. ἀποσχλαίην, & inf. ἀποσχλῆναι. à σκλάω, exareo.

Τέθνημι, morior, 3 plur. τεθνᾶσι. imp. τέθναθι, vel τέθνασθι. Opt. τεθναίην. inf. τεθνάναι. vid. θνήσκω.

Τέτλημι, sustineo, 3 plur. τετλᾶσι. imp. τέτλαθι, & Att. τέτλα. Opt. τετλαίην. inf. τετλάναι. aor. 2. ἔτλην, τλῆθι, τλαίην, τλῆναι, τλὰς. a τλάω, f. τλήσομαι, perf. τέτληκα.

Τίτημι, perfero, a τέω faeil. fut. τήσω, aor. 1. ἔτησα. perf. pass. τέτημαι. aor. 1. ἐτήθην.

Φθῆμι in praes. & impers. inusit. sed aor. 2. ἔφθην, praeveni, unde Opt. φθαίην. Inf. φθῆναι. part. φθὰς. Item in voce Media ἐφθάμην, φθαίμην, φθάσθαι, φθάμενος. Subj. φθῶ, φθῇς, &c. Item fut. φθάσω, aor. 1. ἔφθασα, perf. ἔφθακα, sive a φθάνω, sive a φθάω.

Optativum.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη, ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, P.	εἴητον, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε εἶεν, Syn. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.	

Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c. *Comp.* παρεσοίμην, *aſſoram.*

Subjunct. Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦς, ἦ, εἰῶ P. εἴῃς, P. εἴῃ. P. ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ἦδα Æ ἦσι I. ἔῃσι I.	ἦτον, ἦτον εἴητον P. εἴητον P. & c. ἔητον I. & c.	ὦμεν, ἦτε, ὦσι. εἰῶμεν P. εἴητε P. εἴωσι A. I. εἰῶμεν Syſt. εἰῶσι P. ἐῶμεν I. ἔητε I. ὦμες D.	

Infinitivus.

Præſ. εἶ) Comp. Fut. ἔσεσθ.

ἔμεν I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἐμμεναι Æ.
εἶμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν F. ἐσόμενος P.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμενος P.
εἰς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἔν Æ.

Similiter conjugantur Compoſita ut ἔνειμι, *inſum*: πάρειμι, *adſum*, &c.

---

2)

Εἶμι Eo & Ibo. τὸ πορεύομαι.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴασι.
εἴδα Æ. ἴμες D. ἰαν I. πορίασι, *abeunt.*

Imper. ἴθι, ἴτω, ἴτε ‖ ἴτον, ἴτων ‖ ἴμεν, ἴτε, ἰόντων, *congrediuntur.*
ἴσθι, ἴστω, ἴστε P. ἴμες D. ἴτε P. *diebantur.*

Perf. εἶκα.

Pluſq. εἴκειν & ἤκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶς, 3 Plural. inde verò ἦς & ἔνεις, Poet.

Perf. med. εἶα, εἶας, εἶε ‖ εἴαμεν, εἴατον, εἴατην ‖ εἴαμεν, εἶατε, εἶασι.
ἦα, ἦας, ἦε, &c.
ἤειν, ἤεις, ἤει ‖ ἤειμεν, ἤειτον, ἤειτην ‖ ἤειμεν, ἤειτε, ἤεσαν Att. *accedebam.*
ἦεα I. ἤειμεν, ἦτε, ἦεν Att.

Aor. c. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴεμεν, ἴετον, ἰέτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἴον. *redeuntes.*
ἦιον.

Fut. α. εἶσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ἴθι vel ἴ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἰτωσ̃αν.

Aor. β. ἐ, & Crasi ἐ̃ solummodo in compositis, ut ἔξει, σ̓́ει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivum.

Ἰέναι vel ἐ̃ναι & ἰέναι in compositis. μετιέναι, persequi.

Ἰμὶν I. Ἰμὶναι D. A.

Ἰεμὶν I. Ἰέμὶναι A. & D.

Ἰημι, vado, eâdem plane ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

Participium

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

3) Ἵημι, Mitto. τὸ πέμπω.

Indicativum.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι, ‖ ἵεμεν, ἵεσον, ‖ ἵεμὲν, ἵετε, ἱᾶσι.
unde (comp. συνιᾶσιν, *& συνιᾶσι, committunt:* ἱᾶσι I. ἱάσι A. *committunt.*

Imper. Ἵει, ἵης. ἵη. ‖ ἵεσον, ἱέτων. ‖ ἵεμὲν, ἵεσε, ἵεσ̃αν.

Imperf. Ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. *unde* ἀφίεν, *&c.* ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. dicitur etiam ἔοικα, Attic.

Aor. α. Ἧκα. ἧκας, ἧκε, Dicitur etiam ἔηκα, Att.

Aor. C. Ἧν, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτων, ‖ ἕμὲν, ἕτε, ἕσ̃αν. *unde* προεῖσαν, *præmiserunt.*

Imperativus.

Præs. Ἴθι. ἱέτω. Aor. C. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.
κάθες, demitte.

Optativus.

Præs. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. C. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἷκω, εἷκῃς, εἷκῃ, Aorist. C. ὦ, ᾖς, ᾖ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ, I. & P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.
unde Infini.
ἀφεῖσο

3:) Tertia conjugationis quaedam in ωμι, in praes. & imperf. non sunt usitata: sed tantum Aoristo 2, atq; iis temporibus quae sumunt a primitivo. Ut.

Ἁλίσκομαι, aor. 2. ἑάλων, captus sum, Att. ἐάλων, ἑάλως, &c. Hinc Opt. ἁλοίην, & ἁλῴην. Subj. ἁλῶ, ἁλῷς, &c. Inf. ἁλῶναι. Part. ἁλούς. Caetera ab ἁλόω, fut. Med. ἁλώσομαι, capiar, perf. ἑάλωκα. Inf. ἑαλωκέναι, part. ἑαλωκώς. Att. ἐάλωκα, ἐαλωκέναι, ἐαλωκὼς. plusq. ἐαλώκειν, pro ἑαλώκειν.

Βιόομαι, aor. 2. ἐβιόων, vixi, βιώῃ, βιόῃ, & Att. βιᾷς, βιῶναι, βιὼς, βιόντος. A βιόω, fut. βιώσω, & βιώσομαι: item perfecta βεβίωκα, βεβιωκὼς, βεβίωμαι, &c.

Γιγνώσκω, aor. 2. ἔγνων, cognovi, 3 plur. ἔγνωσαν, cognoverunt. Imp. γνῶθι. Opt. γνοίην, & γνώην. Subj. γνῶ, γνῷς, &c. Inf. γνῶναι. Part. γνούς. Al. Caetera a γνόω mutuantur, ut fut. γνώσω, & γνώσομαι. perf. ἔγνωκα, ἐγνωκὼς.

4:) Quarta Conjugationis tempora quaedam desiiunt, sed defectum eum supplet aliunde. Nam ζεύγνυμι, habet fut. ζεύξω, a ζευγ-: aor. 1. ἔζευξα, aor. 2. ἔζυγον. fut. 2. ζυγῶ, praet. Med. ἔζυγα. praet. pass. ἐζευγμαι, unde ζεῦγμα, junctura. Par ratio est in aliis ejus generis.

Polysyllaba enim in νυμι exeuntia, capiunt tempora, non a barytonis in νυω, sed a primitivis remotiora, ut γανύσσεται, ab a γάνυμαι, vel γανύσκομαι, quidem quomodo ζεύγνυμι, in fut. no h. ζευγνύσω, a ζευγνύω. sed ζεύξω, a ζεύγω, unde fit ζευγνύω. Et δείκνυμι, non δεικνύσω fecit, a δεικνύω; sed δείξω a δεικω, unde δεικνύω proficiscitur. Illaq; sciendum, quae verborum hujuscemodi sint remota primitiva.

Plenaq; eorum fiunt a Verbis in εω, άω, όω, inserendo ante ω syllabam νυ cum altero ν; vel solam.

Imperativus.

Præs. ἴθι vel ἔι, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωσ̣.

Aor. β. ἰὲ, & Crasi ἐ solummodo in compositis, ut ἔξει, δ'ει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ἰναι vel ἦ & ἰέναι in compositis. μετέναι, persequi.

Ἰμὶν I. Ἰμὶναι D. A.

Ἰεμὶν I. Ἰέμὶναι A. & D.

Ἰημι, vado, eâdem plane ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀΐαον in Indicativo, ἀΐωσιν in Subjunct. ἀΐέναι in Infin.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut χιὼν & ἐὼν.

῞Ιημι, Mitto. τὸ πέμπω.

3)

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι, ‖ ἵεμεν, ἵεσον, ἵεσον, ‖ ἵεμεν, ἵεμεν, ἵεσι.
unde comp. εἰσιᾶσι, inhomittunt: ἱᾶσι I.
συνιᾶσιν, & συνιᾶσι, committunt. ἱᾶσι A.

Imper. Ἵεν, ἵης, ἵη. ‖ ἵεσον, ἵέτων. ‖ ἵεμεν, ἵεσε, ἵεσ̣.
Ἵεσον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. unde ἀφίεν, &c. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. dicitur etiam ἔοικα. Attic.

Aor. α. Ἧκα. ἧκας, ἧκε, Dicitur etiam ἔηκα, Att.

Aor. ς. Ἧν, ἧς, ἧ. ‖ ἔτον, ἔτην, ‖ ἔμεν, ἔτε, ἔσ̣. unde προσ-ἔντ. α. ἧσαν. (-σαν, præmissum.

Imperativus.

Præs. Ἴθι. ἴέτω. Aor. ς. ἕς, ἔτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.
καθές, demitte.

Optativus.

Præs. Ἰείην, ἰείης, ἰείη. Aorist. ς. εἵην. εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ, Aorist. ς. ὦ, ἧς, ἧ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ, I. & P. εἷω, εἷῃς, εἷῃ.
unde Infini.
ἀφεῖσ

3:) Tertia conjugationis quædam in ωμι, in præs. & imperf. non sunt usitata: sed tantum Aoristo 2, atq; iis temporibus quæ sumunt a primitivo. vll.

Ἅλωμι, aor. 2. ἥλων, capius sum, Att. ἑάλων, ἑάλως, &c. Hinc Opt. ἁλοίην, & ἁλῴην. Subj. ἁλῶ, ἁλῷς, &c. Inf. ἁλῶναι, part. ἁλούς, ἁλοῦσα. Cætera ab ἁλόω, fut. Med. ἁλώσομαι, capiar, perf. ἑάλωκα. Inf. ἑαλωκέναι, part. ἑαλωκώς. Att. ἐάλωκα, ἐαλωκέναι, ἐαλωκὼς. plusq. ἐαλώκειν, pro ἑαλώκειν.

Βίωμι, aor. 2. ἐβίων, vixi, βίωθι, βιοίην, & Att. βιῴην, βιῶναι, βιὼς, βιοῦσα. A βιόω, fut. βιώσω, & βιώσομαι: item perfecta βεβίωκα, βεβιωκὼς, βεβίωμαι, &c.

Γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, cognovi, 3 plur. ἔγνωσαν, cognoverunt. Imp. γνῶθι. Opt. γνοίην, & γνῴην. Subj. γνῶ, γνῷς, &c. Inf. γνῶναι. Part. γνούς. Al cætera a γνόω mutuantur, ut fut. γνώσω, & γνώσομαι. perf. ἔγνωκα, ἐγνωκὼς.

4:) Quarta Conjugationis tempora quædam desiiunt, sed defectum eum supplet aliunde. Nam ζεύγνυμι, habet fut. ζεύξω, a ζευγω: aor. 1. ἔζευξα, aor. 2. ἔζυγον. fut. 2. ζυγῶ, præt. Med. ἔζυγα. præt. pass. ἔζευγμαι, unde ζεῦγμα, junctura. Par ratio est in aliis ejus generis.

Polysyllaba enim in νυμι cæcuntia, capiunt tempora, non a barytonis in νυω, sed a primitivis remotissimi γανύσεται, ab a γάννυμαι, vel γανύσκομαι, quidem quomodo ζεύγνυμι, in fut. non h. ζευγνύσω, a ζευγνύω. sed ζεύξω, a ζεύγω, unde fit ζευγνύω. Δείκνυμι, non δεικνύσω facit, a δεικνύω: sed δείξω a δείκω, unde δεικνύω proficiscitur. Illaq; sciendum, quæ verborum hujuscemodi sint remota primitiva.

Plenaq; eorum fiunt a Verbis in ἐω, άω, όω, inserendo ante ω syllabam νυ cum altero ν; vel solam.

Priori modo ut, Verba in μι.

χορεύω, χορεννύω, vel χορέννυμι, Salio.
σβέω, σβεννύω, vel σβέννυμι, exlinguo.
πετάω, πετάννύω, vel πετάννυμι, pando.
κεράω, κεραννύω, vel κεράννυμι, misceo.

Sed Verba in όω mutant o in ω ut,

ζόω, ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.
χρόω, χρωννύω, vel χρώννυμι, colono.
χόω, χωννύω, vel χώννυμι, aggero.
ῥόω, ῥωννύω, vel ῥώννυμι, roboro.

Aliqua formantur a dissyllabis secundæ Conjugationis, νυ inserendo tantùm: ut,

ζεύγω, ζευγνύω, vel ζεύγνυμι, jungo.
δείκω, δεικνύω, vel δείκνυμι, ostendo.
ἄχομαι, ἀχνυμαι, doleo.

Idem fit in ἴργνυμι, claudo, μίγνυμι, misceo, μοργνυμι, sive ὀμόργνυμι, lergo, ὄιγνυμι, aperio, &c.

Sed quorundam themata in usu esse desierunt: quæ nunc in quarta efferuntur per άσω. ut,

πήσω, πηγνύω, vel πήγνυμι, compingo, à πήγω
πλήσω, πληγνύω, vel πλήγνυμι, plango, à πλήγω
ῥήσω, ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, rumpo, à ῥήγω
φράσω, φραγνύω, vel φράγνυμι, sepio, à φραγω

} omissis.

Ἄγνυμι ab ἄξω, vel ἄσω, a quo comp. κατάαστον, infringere.

In quinta Conjug. Similiter inseritur νυ ut,

ὄρω, ὀρνύω, vel ὄρνυμι, concilio.

Interdum insuper e diphth. extruditur altera vocalis.

κλείνω, κλίννυμι, occido.
πλαίρω, πλαρνυμαι, sternuto.

} præsupponendo, τ κλινύω, & πλαρνύω.

Alia veniunt a Verbis contractis, sed mutato accentu, & vel inserendo νυ ut,

στορέω, στορῶ, στόρνυμι, sterno.
θορέω, θορῶ, θόρνυμαι, salio.
ὀμόω, ὀμῶ, ὄμνυμαι, juro.

} ut præsupponatur: { στορνύω. θορνύω. ὀμνύω.

Secunda persona singularis p̄teriti imperfecti. diphthongus est impropria: τύπτῃ, ποιῇ, τιθῇ.

Infinitivi in σαι fiunt à secunda plur. indicativi ejusdem temporis, verso ε in αι· τύπτεσθε, τύπτεσθαι. Sed in prot. perfecto promovetur Accentus ~ τέτυφθε τετύφθαι.

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι, Ἰέσθαι D. Ἰέμεν I. — Perf. εἰκέναι. ἀφεικέναι, *dimiſiſſe.* — Aor. C. ἐναι. ἀφεῖναι. Aor. A. D. ἔμεν I. ἔμεναι *dimiſiſſe.*

Participium.

Præſ. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. *Vox Paſſiva.* Præſ. Ἰεμαι, ἴεσαι, ἴεται. Imperf. Ἰέμην, ἴεσο, ἴετο. Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἶται, ἕσ. εἰμένος, ἐίμεθον, εἶσθον, εἶσθον, ἐίμεθα, εἶσθε, ἕαται. ἕσ. A. Pluſq. ἕμην, εἶσο, εἶτο. — Perf. εἰκώς, ῦῖα, ὸς. ἀφεικὼς, *qui Indicativum habet.* *qui dimiſit.* — Aor. C. εἰς, εἶσα, ἐν. ἕσ, A. *Imperativus.* ἔσθω, ἔσθων. *Infinit.* εἶσθαι. — Aor. A. ἐμείς, ἐμεῖσα, ἐμέν. ἕσ, A. ἔμεν, ἔμεναι. ἔσθω, ἔσθων. *Infinit.* ἔμεναι. — ἀφείς, ἀφεῖσα, ἀφέν. *qui dimiſit.* ἕσ, A. ἔμεν, ἔμεναι. *remiſſi ſunt.*

Paſſivi præſ. ἵεμαι. *Imperf.* ἵεμην. *Perf.* εἷμαι, 3 plur. ἕαται, *pro* εἵαται, *ſive Comp.* ἀφεῖμαι. *Aor.* ἐμείς. *Præſ.* ἔμαι. *Vox Media.* ἔμαι, *pro* εἵμαι, *ſive Comp.* ἀφεῖμαι. εἶσαι, ἄφεσις, *remiſſio.* *Aor. a* τέθεμαι, *pro* τέθειμαι, *venumd.* θέμενος, θέσθαι.

Aor. α. Ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο. — Aor. C. Εἵμαν, εἶσο & ἕο, εἶτο. *Imperativus.* *Optativus.*

Præſ. Εὗο, ἕσθω, &c. ἕσον, ἕσων, &c. — εἵμην, εἷο, εἷτο.

ἕο I. ἕσ, A. *unde* κάθεσ, *ſubmittilo:* πέσον, *admittilo:* πέσσ, *præmittilo, emittilo.* *Subjunctivus.* *Optat.* εἵμην, εἷο, εἷτο.

Præſ. Εἰὰν ὦμαι, ᾖ, ᾖται. *Infinitivus.* *Participium.*

Aor. β. ἧσθαι. — Aor. ζ. ἕμενος. *præmittens.* (4.)

Ἵεμαι, Concupiſco, τὸ ἐπιθυμῶ. *præmittens.*

Eandem habet inflectionem præterquam quòd format Aor. α, ἧκα non ἧκα. *at* συνῆκα, *intellexi unde* ξυνοίκος, *contubernalis.*

(5.)

Ἧμαι Sedeo.

Præſ. Ἧμαι, ἧσαι, ἧται. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. ‖ ἥμην, ἧσο, ἧστο. Præſ. κάθημαι, κάθησαι, vel κάθῃ, κάθηται. *vel ſine aumento.* ἕαται, I. ἕσμαι, ἕσαι, ἕσται. *Imperfectum eadem hoc tempus pro perfecto habet* ἕαται & εἵαται. P. Imperf. Ἥμην, ἧσο, ἧστο. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον, ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο. P. ἥστο. ἕατο, Ion. Plusq. ἕσμην, ἕσο, ἕστο & εἵατο P. *Comp.* ἐκαθήμην, ἐκάθησο, ἐκάθητο, ἧατο & εἵατο P. *vel ſine aumento,* καθήμην, κάθησο, Imperativus. ἕσμαι, ἕσται.

Imperativus.

Præs. ἧσο ἥσθω. *Infinitivum* ἧσθαι, *Participium* ἥμενος

δ) Κάθημαι, inde compositum. καθήμενος

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην

κάθεσαι I. καθῆτο & καθῆστο

κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, κάθηδο, Ion. κάθηο & κάθεο Syst. Att. κάθου

γ) Ἀκέω, κεέω, κέημι, κέεμαι. Κεῖμαι jaceo. *per crasin.*

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ κῦρον, κῦρες, κῦρε, ‖ μεῦδα, δε, κεῖνται

κέαται I. κεῖαται P.

Imper. κείμην, κεῖσο, κεῖσθω. Fut. κείσομαι, σῃ σεται

3 Plur. κέαλο I. κεισοῦμαι & κεισθήσομαι D.

κεῖατο P.

Imp. Κεῖσο. *Inf.* Κεῖσθαι. *Part.* Κείμενος. *Composita*

reliqua Atticum; *ut*, *Indicativum.* ἀνάκειμαι, *recumbo*;

ἐπικείμαι, *incumbo*: διάκειμαι, *dispositus sum*. *at in Infinitivo*

secus; *ut* περικεῖσθαι, *Inf.*

ε) Ἴσημι Scio. *ab* ἴσαω, περιχεῖσθαι.

Præs. ἴσμεν, ἴσης, ἴσησι ‖ ἴσαλον, ἴσαλον ‖ ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.

ἴσμεν D. ἴστην D. ἴστον Sync. ἴσμεν Sync. ἴσθην D.

Imperf. ἴσθα, ἴσθς, ἴστ ‖ ἴσαλον, ἰσάτην ‖ ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασ.

ἴσᾶς Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰσάτω ‖ ἴσαλον, ἰσάτων ‖ ἴσατε, ἰσάτωσ.

ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Ita σύνισθι, *pro* σύνισαθι, *consciens esto.*

Infinitivum.

Præs. ἰσάναι, ἰσάμεναι & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Passivum. *Indicativum.*

Præs. ἴσαμαι & ἴσμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσταμαι, σαι, &c.

ἐπίστη A. ἐπίσται I.

Imper. Ἰσάμην, ἴσασο, ἴσαλο, Comp ἐπισάμην, ἐπίστασο, ἄλο.

ἠπισάμην A. ἐπίστω I. & ἐπίστω A.

Imperativus.

Futurum Comp. ἐπιστήσομαι, *quod*

communem habet cum verbo ἐφίσταμαι, *insisto, sisto, &c.*

Vel solùm interposito υ, et mutato accentu: ut. κινέω, κινῶ, κίνυμι, moveo: præsupponendo κινύω.

Ἀείρυμαι, emo, vel ab ἀίρω, tollo, uti πλάρυμαι, à πλαίρω. vel ab ἀιρέομαι, ἀιρῆμαι, capio: ut à δορῆμαι, δόρυμαι.

Quæcunq; autem hactenus addiximus Verba, ante ύω habent υ vel υυ. Pauca vero Polysyllaba in hac Conjug. reperiuntur aliter exeuntia, ut, ὄλλυμι, q. d. ab ὄλλω, perdo.

Αἰ̓ρυμαι, per Syne. ex ἐρύομαι, tulor; unde fut. ἐρυσομαι.

Ἴδρυμαι autem præteritam videtur: ut non modò significatio est argumento, (nam notat. situm esse:) sed etiam q. d. ἱδρυθαι, ὑ ἱδρυμένος, præteriti, non præs. deantiam habeant.

[His ita expositis non difficile erit judicatu de flexione Verborum in υμι. Solùm scito. opus, quæ tempora eorum politissimùm sint in usu. Quod maxima ex parte cognoscere est ex iis, quæ de Verbis ejusmodi fuit adjungemus.

Ἄγνυμι, ὑ ἀγνύω, frango, tempora desumit ab ἄγω. Unde fut. 1. ἄξω. aor. 1. ἔαξα Att. pro ἦξα. Sic aor. 2. ἔαγην, pro ἤγην. Rad. Med. ἰηα, ὑ ἔαγα. Similiter Composita ejus καλάγνυμι in part. h. l. καλεαγμένος, ὑ καλεαγώς, i. compactus, pro καληγμένος, ὑ καληγώς. Etiam, servato augmento adverbii regulam, dicitur καλεαγῶσι, pro καλαγῶσι, confringerentur, ὑ καλεαγῆναι, pro καλαγῆναι, confractum esse.

Δείκνυμι, ὑ —νύω, monstro, fut. δείξω, aor. 1. ἔδειξα, perf. δέδειχα, pass. δέδειγμαι, aor. 1. ἐδείχθην, fut. δειχθήσομαι, a δείκω. Sic ἀποδείκνυμι, demonstro: ὑποδείκνυμι, submonstro, suggero, submoneo.

Εἴργνυμι, —νύω, claudo, fut. 1. εἴρξω, aor. 1. εἶρξα, mal. ἔρξα, pass. ἔργμαι, aor. 1. εἴρχθην, ab εἴργω.

Ἕννυμι, —νύω, vestio, fut. ἕσω, aor. 1. ἔσσα, aor. 1. pass. ἐσάμην, perf. pass. ἔσμαι, indutus sum, unde part. ἐσμένος, fut. pass. ἑσθήσομαι, ab ἔω. Sed usitatius Comp. ἀμφιέννυμι,

ἀμφιέννυμαι, & ἀμφιεμαι, mod. fut. ἀμφιέσω, & Att. ἀμφιῶ, aor. 1. ἠμφίεσα, perf. pass. ἠμφίεσμαι.

Ζέννυμι, & -ύω, ferveo, fut. ζέσω, aor. 1. ἔζεσα, perf. ἔζεκα, a ζέω.

Ζώννυμι, -ύω, cingo, ἀζώω, fut. ζώσω, aor. 1. ἔζωσα, perf. ἔζωκα, pass. ἔζωσμαι, aor. 1. ἐζώσθην.

Κεράννυμι, & -ύω, misceo, ἀ κεράω, fut. κεράσω, aor. 1. ἐκέρασα, perf. κεκέρακα, perf. pass. κεκέρασμαι, aor. ἐκεράσθην, fut. κεκερασθήσομαι. Sed pro κεκέρακα, κέκρακα, unde κέκραμαι, sine σ, aor. 1. ἐκράθην, fut. κραθήσομαι.

Κορέννυμι, & ύω, salio, ἀ κορέω, κορέσω, ἐκόρεσα, κεκόρεκα, κεκόρεσμαι, ἐκορέσθην, κορεσθήσομαι.

Κρεμάννυμι, -ύω, pendeo, suspendo, ἀ κρεμάω, fut. κρεμάσω, aor. 1. ἐκρέμασα, aor. pass. ἐκρεμάσθην.

Κλίννυμι, -ύω, accido, ἀ κλείνω, fut. κλίνω, aor. 1. ἔκλεινα, perf. ἔκλακα, pass. ἔκλαμαι, ἐκλάδην, κλαδήσομαι.

Μίγνυμι, -ύω, misceo, ἀ μίγω, fut. μίξω, aor. 1. ἔμιξα. Aor. pass. ἐμίχθην, fut. μιχθήσομαι, Aor. 2. ἐμίγην, inf. μιγῆναι, part. μιγείς.

Μόργνυμι, -ύω, lego, fut. μόρξομαι, aor. 1. ἐμορξάμην, ab inusitato μόργω.

Οἴγνυμι, -ύω, aperio, fut. οἴξω, aor. 1. ἔωξα, Att. pro ὦξα, perf. ἔωγμαι, pro ὦγμαι. aor. 1. pass. ἐώχθην, pro ὠχθην, præt. Med. ἔωγα, pro ὦγα, ab οἴγω. Unde Comp. ἀνοίγω, fut. Med. ἀνῳξομαι, q. ab οἰγέω.

Ὄλλυμι, vel ὀλλύω, perdo, ab ὄλεω, fut. ὀλέσω, perf. ὄλεκα, & Att. ὀλώλεκα. Al lam ab ὄλλω, quam ὄλεω, dederi poterit. aor. 2. ὤλον: unde in voce media ἀπόλλυμαι, inf. ὀλέσθαι, part. ὀλόμενος. Hodem præt. Medium ὄλωλα, sive Att. ὀλώλα.

Imperativus.

Ἴσχω. Compositum, σπίσχαν, σπίσχο, Io. σπίσχω, Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἴσχων. Compositum, σπισχών. σπισχάμενος.

Ἔμμαι, Induitus sum, ab Ἔω.

Perfect. Ἔμμαι, ἧσαι, & ἧσαι, P. εἶμαι & εἶσαι. Tertia p. εἶται. (9)

Partic. εἰμένος.

Pluſq. Ἔμμην, ἧσο & ἔσω, εἶτο & εἶστο & ἧστο. Tertia pl. εἶατο.

Aor. 2. Act. Ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.

P. ἔσσα, ἔσσας, ἔσσε.

Infinitivus. Ἔσσαι & ἔσσαι, quod etiam eſt collocate.

Aor. a me. Ἐσσάμην & ἐσσάμεθα, & ἐσσάμην, par. Ἐσσάμενος.

Φημί, Dico, a φάω. *Indicativus.* (10)

Præſens. Φημί, φῄς, φησί, φατόν, φατόν, φαμέν, φατέ, φασί.

Φαμὶ D. φασὶ D. φασὶ & φαντὶ D.

Imperf. Ἔφην, ἔφησθα, ἔφατον, ἐφάτην, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor. 2. Ἔφην, ἔφησθα, ἔφη, ἔφατον, ἐφάτην, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Φάτω, Φάς. ἔφαν & φὰν B.

Φὴν, φῇς, φῇ, & ἦν, ἦς, ἦ, P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. a. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Aor. 1. Ἔφησα. *Optativus.* Φαθί. Συμφαθὶ, conſilere.

Præſens Φαίην. Aoriſt. a. φήσαιμι. Futur. a. φήσοιμι.

Subjunct. ἐάν. ἐᾷ. φῇς. φῇ. *Infinit.* φάναι. nam φῆναι, eſt apparuiſſe.

Participium. Φάς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præſens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

F VERBA-

χ Φημί, φῄς, φησί, &c. aculâ ultimâ, in Præſ. Indic. Activi: ſed in Compoſ. rebabilur Acc. enclit: ut κατάφημι, affirmo, κατάφασι· ἀπόφημι, nego, ἀπόφασι· συμφημι, aſſentior, -ασις·

VERBALIA.

Verbalia omnia fere deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μός, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - σία, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi.
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τός, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κός, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τις, ὀρχήστις, saltandi ars.
    - τρις, ὀρχήστρις, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τήριον, διδασκτήριον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έω, έα, έον, ut γραπτέω, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ις, τομὶς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, ἀ λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

Ὄμνυμι, -ύω, juro, ab ὀμόω, fut. ὀμόσω, perf. ὄμοκα, & Att. ὀμώμοκα, fut. 2 Med. ὀμοῦμαι, ὀμῇ, ὀμεῖται.

Ὀμόργνυμι, -ύω, lavo, Vide μόργνυμι.

Πετάννυμι, -ύω, pando, a πετάω, fut. πετάσω, aor. 1. ἐπέτασα, perf. pass. πεπέτασμαι, & πέπλασμαι, per syncopen, aor. 1. ἐπετάσθην, fut. πετασθήσομαι.

Πήγνυμι, -ύω, compingo, ab inusit. πήγω, sive a πήσσω, πήξω, ἔπηξα, perf. pass. πέπηγμαι, aor. 2. ἐπάγην, παγῆναι, παγεὶς. pralm. πέπηγα.

Πλήγνυμι, plango, ferio, ab inusitato πλήγω, sive a πλήσσω, fut. πλήξω, aor. 1. ἔπληξα, perf. pass. πέπληγμαι, aor. 1. ἐπλήχθην. aor. 2. ἐπλάγην, πλαγῆναι, πλαγεὶς.

Πλάρνυμαι, sternuto, a πλαίρω, aor. 2. ἔπλαρον.

Ῥήγνυμι, vel ῥηγνύω, rumpo, ab inusitato ῥήγω, sive a ῥήσσω, fut. ῥήξω, aor. 1. ἔρρηξα. aor. 2. pass. ἐράγην. Inf. ῥαγῆναι, part. ῥαγεὶς. Perf. Med. ἔρρωγα, pro ἔρρηγα. Sic comp. διέρρωγα, dirupi, sum: διερρωγώς, dirupta, unde et ῥωγας ἀρωγός, pro ἀρηγός, defensor.

Ῥάννυμι, -ύω, rubeo, a ῥόω, f. ῥώσω, p. ἔρρωκα, pass. ἔρρωμαι, plusq. ἐρρώμην, Imp. ἔρρωσο, ἐρρώσθω, vale, valeat, Infin. ἔρρῶσθαι.

Σβέννυμι, -ύω, extinguo, ab inus. σβέω, fut. σβέσω, aor. 1. ἔσβεσα, p. ἔσβεκα, p. pass. ἔσβεσμαι. aor. ἐσβέσθην, f. σβεσθήσομαι. Sed f. Med. σβήσομαι. unde comp. ἀποσβήσομαι, exlinguam. Idem p. Med. ἔσβηκα, unde ἀπέσβηκε, exlinctum est. Aor. 2. ἔσβην, unde comp. ἀπέσβην. ab activo ἔσβον.

Σκεδάννυμι, -ύω, dispergo, a σκεδάω, ἐσκεδάσω, aor. 1. ἐσκέδασα, p. pass. ἐσκέδασμαι, aor. 1. ἐσκεδάσθην, fut. σκεδασθήσομαι.

Στυρέννυμι, -ύω, sterno, a στυρέω, fut. στυρέσω aor. 1. ἐστόρεσα, Sed pro στορέννυμι, στορνυμι, per syncop. q^d eodem gaudet futuro & Aoristo. Habet eadem tempora ac

Στρώννυμι, -ύω, sterno, à στρόω inusitato, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα, perf. pass. ἔστρωμαι, unde ἐστρώθην.

Τίννυμι, -ύω, luo, a prim. τίω, (unde & τίνω) f. τίσω, aor. 1. ἔτισα, perf. τέτικα.

Φράγνυμι, -ύω, sepio, a φράσσω, f. φράξω, aor. 1. ἔφραξα, p. πέφραχα, p. pass. πέφραγμαι, aor. 1. ἐφράχθην.

Χρώννυμι, -ύω, colloro, a χρόω, χρώσω, aor. 1. ἔχρωσα, p. pass. κέχρωσμαι, assumpto σ.

Χώννυμι, -ύω, agero, à χόω, fut. χώσω, aor. 1. ἔχωσα, p. pass. κέχωσμαι, aor. 1. ἐχώθην, f. χωσθήσομαι.

Et hæc de Polysyllabis.]

Dissyllaba hæc, δῦμι, subeo, φῦμι, nascor, κλῦμι, audio, inusitata sunt in hoc & imperf. Sed Aor. 2. ἔδυν, δῦθι, δῦναι, δύς. Et in comp. ἔνδυν, ἔνδυθι, ἐνδῦναι, ἐνδύς. a δύω, f. δύσομαι, p. δέδυκα. Sic a φῦμι, Aoristi 2, ἔφυν, φῦναι, φύς. Sed a φύω fut. φύσω, p. πέφυκα. Item a κλῦμι, Imp. κλῦθι, & plur. κλῦτε. Nisi malis effici ea a κλύω, addendo θι, & deinde contrahendo: quomodo aliqui ex πίε & θι, conflatum putant πῖθι, quod ἀναλόγως fuerit ab inusitato πῖμι.

De Barytonis defectivis.

Verba defectiva, temporum defectum supplent e primitivis, aut Themalibus inusitatis, aut Verbis Synonymis.

Hujusmodi eorum pars sunt Desiderativa in αω. ut, βασιλειάω, regnare cupio, regnaturio; μαθητιάω, discere cupio; ὀνηλιάω, emplurio; στρατηλιάω, exercitum ducere cupio; φονάω, cupio cædere; μαχάω, cupio pugnare, &c.

fuit. Infin. χρῆν oportere. Particip. Δέον quod oportet. Δόκει videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἐμέλε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit. Sic cum μεταμέλει, pœnitet.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere. Χρεών, ὡραῖος, ἀώρου, ἄωρος, ἀχρεῖος, ἀχρεῖος, χρεῖος.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Fut. ἀποχρήσει, sufficiet. A. 1. ἀπέχρησε sufficit. Inf. ἀποχρῆσαι sufficere. ab ἀπο

Passiva impersonalia sunt, συμβέβηκε accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à πέπρωμαι definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut βέμβω, βέβρυχα, σίβω.

In αω gravitona, λάκκω.

In χω, γνάμπτω. præter δήσκω, quod facit δνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κάθω· έθω, ut πελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἀλδω.

In είνω, hyperdisyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥήγνυω, σβέννυμι, σκεδάννυμι, στορέννυμι.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut ἄκουσμα.

Quæ in οι purum desinunt præcedente υ diphthongo, ut ἀμύω.

Quæ in λω, si præcedat ρ vel λ, ut σπείρω, μίλλω.

Item in έω derivata a præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω, ἐτέλεσον· γαμέω, γαμῶ, γαμῶ, γαμοῦσι, γαμοῦσιν· à δέω, δέσω, δεσείω· ὄπτω, ὀπτήσω, ὀπτήσω, πολεμέω, πολεμῶ, πολεμοῦσι, πολεμοῦσιν· quæ apperentia commutant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, αὐξοῦσι· ἀλέξω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἐλάω, ἐλῶ, ἥλω, quæ à circumflexis sunt, reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἐλάσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut ἰκνέω, μίμνω, ἔπιμνον, πίπτω, πίπτω, ἐνέπω, ἐνίσσω· γίνομαι, γίγνομαι. At ἔπω, ἔσσω, ἕπομαι, ἔσσομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἔσπετε, σπόδς pro ἔσπασδς, σκέδνυμι pro ἐσκέδασμι.

Verba Anomala.

A

Miror Ἀγάομαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. α. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, fut ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον. unde ἀγωγὸς, ωγὴ, ω, ωγὸν.

Sicco Ἀζω, aor. 1. ἄσθην & ἀάσθην.

Frango Ἀγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα. Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω. Aor. 2. εἶπον, Imp. εἶπε, ἀπόφηναι, ἄρεσα.

Cano Ἀδω, fut. ἄσω, aor. 1. ἦσα. Ἄδω placeo præt. med. ἧδα & ἔασα. Part. ἑαδὼς.

Capio Αἱρέω, fut. ἑλήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρέομαι, fut. ἑλήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ἤσθημαι, aor. 2. med. ἠσθόμην, ab αἴσθομαι, αἰσθέσθαι inusit.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλέξέω, ἀλεξῶ inusit.

Erro Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἀλῶμι, ἀλῆμαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἦρε, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἐάλων, Attic. ab ἅλδω, ἅλῶ, ἅλωμι, unde participium ὁ ἁλούς, οὖσα ἁλοῦσα, ὂν ἁλόν.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀναλώκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Frequentativa in άω, ut πνευσιάω, velo anhelitum duco; ἰκλάω, ventilo; μητιάω, consulto, &c. Invenies; tamen futurum βιωτιάσω, a βιωτιάω, inlurio: & aor. ἐφυσιασε, a φυσιάω, anhelo.

Imitativa etiam in άω, ut μελαντιάω, nigrico; χιάω, niveus sum; χαλντιάω, Speciem prafero hanquilitati.

Adhuc Poetica & Verbis derivata: praesertim si derivantur à derivatis: ut, ἐρχατάω, cohibeo, conclado; q^d ab ἔρχατος, vel ἔρχατ@, septum; uti hoc ab ἔρχω, seu εἴργω, includo: ἰχανάω, delineo; q^d ab ἰχαίνω; uti hoc ab ἴκω: illud ab ἔχω. δειχαναόμαι, porrecta manu excipio; q^d a δεχάνω, uti hoc à δείκω, illhoc ab Jonico δέκομαι, pro δέχομαι.

At dispar ratio est derivatorum a nomine: ut à μηχανή, machina, μηχαναόμαι, machinor: q^d analogum est.

Deficiunt Verba in νάω, vel νέω, facta per epenthesin literae ν: ut, περνάω, vendo, vel venum expono; q^d a πέραω νηνέω, struo; q^d a νηέω· ὀχνέω, proficiscor; ab ὄχω sive ὄχομαι· ἰκνέομαι, venio, ab ἵκω· ut comp. ἐποχνέομαι, policeor, ab ἐποχω. Quaedam autem iis, quae ν assumunt, mutant ε in ι· ut a πέτω est πίνέω, cado: ab ὀρέγομαι est ὀρεγνάομαι, appeto.

Quod si veniant a verbis in ῥάω, etiam per μι efferuntur: ut, a χεράω, est χιρνάω, & χίρνημι, misceo: a πελάω, πιλνάω, & πίλνημι, prando: à πέλαω, πιλνάω, & πίλνημι, appropinquo: a σκεδάω, σκιδνάω, & σκίδνημι, dispergo; pro quo, κιδνάω, & κίδνημι, per aphaeresin. A κρεμάω, suspendo, κρεμνάω, κρέμνημι, vel κρημνάω, κρημνημι: unde κρημνὸς, praecipitium.

Item derivata poëtica in άω· ut à κεράω, κεραίω, q^d et κεραίρω, misceo: a σκεδάω, σκεδάω, dispergo; à λιλάω, λιλαίομαι, cupio.

Desideralia in σω, quae a futuris veniunt: ut a γαμέω, uxorem duco, γαμήσω, γαμησείω, nupturio,

εἰω· vel sine viro dicatur Ulixem ducere cupio: πολεμέω, bellum gero, πολεμήσω, πολεμησείω, bellaturio: βρόω, seu βρώσκω, edo, βρώσω, βρωσείω, esurio: ὄπλω, seu ὄπλομαι, video, ὄψω, ὀψείω, videre cupio. A cujusmodi Verbis distinguere oportet ea, quæ per poeticam Epenthesin fiunt a præsentibus in έω· & eandem, ac illa significationem habent: ut ῥείω, a ῥέω, fluo, νειχέω, a νείκεω, rixor. Sic τελείω, perficio, a τελέω: χαλείω, vinco, a χαλέω.

ύω· Polysyllaba in ύω· ut δειχνύω, ostendo: ῥηγνύω, frango: σβεννύω, extinguo, &c. quæ desinunt in υμι.

ίζω· Terminata in ίω· ut ἀλύω, in angustiis versor: ἀγύω, per viam officiose deduco: ὀπύω, uxorem duco.

Desinunt quædam in ω impurum desinentia.

β. Quædam finita in βω impurum; uti ῥέμβω, circumago: φέρβω, pasco: σέβω, colo: φεύβω, fugio.

λ Quædam exeuntia in δω impurum: ut λδω, νδω, ρδω· μέλδω, elixo: ἕλδομαι, desidero; σπένδω, libo; κυλίνδω, volvo; πέρδω, pedo.

ζ Verba in ίζω, der. a circumflexi ejusdē significationis. ut, αἰτῶ, αἰτίζω, peto, mendico.
ἀτρεμῶ, ἀτρεμίζω, inhæreo, quiesco.
ἠρεμέω, ἠρεμίζω, quiesco.
μηρυκάω, μηρυκίζω, rumino.
νεμεσάω, νεμεσίζω, indignor.
πολεμέω, πολεμίζω, belligero,
προκαλέω, προκαλίζω, provoco.
συναχέω, συναχίζω, gemo.

Sed a Nomine derivata sunt analoga: ut ab οἶκος, domus, οἰκίζω, condo: ἐμβρεΐζω, imbre rigo; ab ὄμβρος vel ὀμβρία, imber: & σαβμίζω, pandero, a σαβμὸς, vel σάβμον, slatera. Item profecto a Verbo, sed diversa significatione; ut ἀπλυτῶ, sum dives, πλυτίζω, dito.

Pecco Ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἡμαρτον, ab ἁμαρτέω inusitato.
Induo Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.
Aperio Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.
Lego Ἀναγινώσκω, Imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inusitato.
Odio sum Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 1. med. ἀπεχθέσθην, ab ἀπεχθέομαι, ῆμαι inusitato.
Admoneo Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.
Renuo Ἀπαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo Ἀπολέω, λῶ, & ἀπόλλυω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo Ἀπαυρόω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρων.
Placeo Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι, Ἀρεσκω, fάρσω ab ἀρέω.
Inhonoro Ἀπίω, fut. ἀπίξω.
Ægre fero Ἀχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo Αὐξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.
Tristor Ἄχω, præt. ἄκαχα.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. 2. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω fiab. βέβλημαι. f. βληθήσομαι.
Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι, inusit.
Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιούς, à βίημι.
Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω. p. βέβρωκα, à βέβρω. Aor. 2. ἔβρων, à βεῖμι.

Γ

Duco ux- orem — Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα. ἀγαμῶ.

Gigno — Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγενεάλμην.

Lætor — Γήθω, f. γηθήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γεγήθω.

Senesco — Γηράσκω, fut. γηράσω à γηρέω. γηρῶ.

Fio, fum — Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην, à γένομαι, inusit. p. med. γέγονα à γέ ω, γενῶ.

Cognosco — Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα. aor. 2. ἔγνων, à γνόω, ὦ γνῶ, unde & præt. med. γέγονα, exauditus sum, pro γέγνωσμαι. per Metath. Eustath.

Vigilo — Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam perf. ἐγρηγορέειν.

Δ

Scio — Δάω. fut. δαήσω à δάξω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἔδαλον.

Divido — Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δάϊω, fut. δαΐσω, præt. δεδάσμαι, & δεδαίσμαι, aor. 2. ἔδαλον.

Mordeo — Δάκνω. ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.

Oportet — Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, imperf. ἔδει vel ἐῖδει, Infin. δεῖν.

Timeo — Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δείδια. plusq. ἐδεδοίκειν, imperat. δείδι, ab inusitato δείδιμι.

Rogo — Δέομαι. fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δέομαι, δεῦμαι.

Suscipio — Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo — Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός, δέσμη, δεσμωτήριον.

Doceo — Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à δίδαχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio — Διδράσκω & δρᾶδιδράσκω, à δίδρα & ἀπέδρα.

Exilisno — Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω. inusitato δόκω.

Facio

Derivata poetica in αβω, εβω, υβω, δω, χθω.

ab. ἀμύνω, ἀμυνάβω, defendo.
διώκω, διωκάβω, persequor.
φθίνω, φθινύθω, corrumpo.
μινύω, μινύθω, minuo.

νέμω, νεμέδω, pasco.
ἔδω, ἐάδω, edo.
φλέγω, φλεγέδω, uro.
ἐρείκω, ἐρέχθω, quasso.

Sic ἄχθομαι, gravor: & ἔχθομαι, odio sum, quæ̃ futura, ἀχθέσομαι, & ἐχθήσομαι, velut apud in ἔσομαι.

χ. χω. ul, poeticum ὀλέκω, perdo; q. ab ὀλέω, ὀλέσω: unde esset ὀλέσκω, pro quo dicitur ὀλέκω. Sic ἐρυκάκω, ἐρύκακέω, inhibeo; q. ab ἐρύκω. uli hoc ab ἐρύω.

Verba in σκω, quæ̃ vis præcedente vocali.

α præcedente: ul ab ἤ, βάω, ἠβάσκω, pubesco; γηράω, γηράσκω, senesco; ἰλάω, ἱλάσκω, placo; δρᾶω, cum reduplicatione, διδράσκω, fugio.

ε· ul, ab ἀρέω, ἀρέσκω, placeo.

η· ul, ἀλδέω, f. ἀλδήσω, unde ἀλδήσκω, augesco. μνάομαι, f. μνήσομαι, μεμνήσκω, commemoro.

ι· ul, a κυέω, κυίσκω, concipio, ful. κυήσω, aor. ἐκύησα. Sic εὑρεῖν, εὑρίσκω, invenio: στερέω, στερίσκω, privo: ἁλόω, ἁλίσκω, capio: πίω, πίπτω, potum offero.

ὀ· ul, à βόω, βόσκω, pasco.

ω· ul, à βιόω, ful. βιώσω, βιώσκω, vivo, vivisco: ἀμβλόω, ful. ἀμβλώσω, ἀμβλώσκω, abortior: βρόω, ful. βρώσω, βρώσκω, & βιβρώσκω, edo: πρόω, πλήσκω.

υ· ul, a μεδύω, μεδύσκω, inebrio: δύω, cum reduplicatione, δεδύσκω, induo.

Horum futura sunt eadem, ac primitivorum suorum. A διδράσκω tamen, quod est a δρᾶω fugio, est δράσω. nam in illis dum reduplicatio manet in futuro.

Sunt & quæ syncopen patiantur; ut χαλέω, ful. χαλήσω, & χλήσω unde κιχλήσκω, voco: πτεράω, ful. πτεράσω, & πτάσω: unde πιπτεράσκω vendo.

Paronyma Defectiva.

Al contra per ἐρεν. hesin a φαω, non tantum est φαόσκω, vel πιφαόσκω. sed diem πιφαίσκω, ὑπφαίσκω.

Quaedam tamen in σκω a scripsit habent futura, Ut δνήσκω, morior. fut. δνήξομαι. ἀλυσκω, vito, fut. ἀλύξομαι. at διδάσκω quidem habet διδάξω, sed ab inusitato διδάχω, doceo.

λ. Finita in βλω, κλω, φλω.

Μεμβλομαι, curae sum, ex μελομαι, f. μελήσομαι.
κεκλομαι, iubeo, ex κέλομαι, f. κελήσομαι.
ὄφλω, debitor sum, ex ὀφείλω, f. ὀφλήσω.

Polysyllaba in ίλλω. ut,
περιβάλλω, circumago.
Sic βουβάλλω, a βοῦς, bos.

Unicum λ habentia ante ω, ὠδε purum; θέλω, volo: μέλω, curam gero: κέλω, iubeo: πέλω, sum.

Sic βούλομαι, volo; cujus fut. βουλήσομαι. perf. βεβούλημαι. aor. 1. ἐβουλήθην. velata βούλεομαι.

μ. Ν. Ἁν τμω. ut, τέτμω, invenio.
Plurima verba in νω. quorum classes variae.

άνω. 1) Prima est Verborum in άνω. quae non raro assumunt tempora a verbis in ἐω, velάω. unde derivantur.

ἐω. ut ἀδέω, placeo; q. fit ab ἥδω, delecto; cujus fut. 2. ἀδῶ. unde ἀδία, a quo ἀνδάνω, placeo: ut, λήθω, lateo, obliviscor, fut. 2. λαθῶ. hinc λανθάνω. Fut. 1. est ἀδήσω, p. Med. ἧδα, Attice ἔαδα. Sic βλαστάνω, germino, a βλαστέω, fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον. paulicip. βλαστών.

Κιχέω, κιχάνω, invenio. ἰζέω, ἰζάνω, sido.
αὐξέω, αὐξάνω, augeo. μαθέω, μανθάνω, disco.
ἁμαρτέω, ἁμαρτάνω, pecco. ἀισθέομαι, ἀισθάνομαι, sentio.
καρδέω, καρδάνω, dormio. ἐχθέομαι, ἐχθάνομαι, odio sum.
ὀφλέω, ὀφλάνω, quod & ὀφλισκάνω, debitor sum

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo Δύω & δῦω & δύμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν unde κατέδυν & ἀνέδυν. *Inf.* δῦναι, *Part.* δύς, δύσα, δύν.

Poſſum Δύναμαι, δυνάσαι & δύῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, Aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήσθην ſeu ἠδυνήσθην à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Εδραμον à δρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Εδω, vel ἔδω, præt. ἐδήδοκα, *fut.* ἔδομαι, *pro* ἔδομαι.

Volo Εθέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum Εθω, præt. ined. εἴωθα, pro εἴδα per pleonaſm. ω.

Excito Εγείρω, fut ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor Εγδυάω, ῶ, fut. ἐγδυήσω, aor. 1. ἐγδυήσα, præt. ἐγδεδύηκα.

Scio Εἰδω, fut. εἴσω & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ἤδειν, aor. 2. εἶδον poët. ἴδον ſine ε, præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα aor. 1. & εἶπον, aor. 2 ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαύνω, fut ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἐλήλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἐλήλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι vel ἐλεύσω, inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2. ἦλυθον & ἤλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen. *Inf.* ἐλθεῖν.

Operor Εργάζομαι, perf. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Εργω, præt. med. ἔοργα & ἔοργμα, pluſq ἐόργειν.

Facio Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ερέω, abſolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα, paſſ.

pass. εἶμαι, aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic ῥηθείς, imperfectum act. εἶρον.

Interrogo Ἐρωμαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην ab ἔρομαι.

Sortitus sum Εἰμορε, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπιμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω & ἔω, fut. ἄσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi Ἐολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω, aor. 1. ἔρρησα, tanquam ab ἐρρίω.

Invenio Ευρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω. εὑρῶ. *Aor. 1. pass.* εὑρέθην.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα aor. 2. ἔσχον à σχέω, ὦ, inusit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύνυω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præt. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, ter. Sing. ζῇς pro ζᾷς.

Cingo Ζώννυω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι & ἐζώσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med. ἡδάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει. præt. pluſq. ab εἶα.

Triſtavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω à θέλεω, aor. 1. ἐθέλησα. Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνεα, Dor. τέθνηκα & τέθνεκα, ex quo τεθνεώς, τεθνηώς & τεθνηκώς, Pro τεθνηκώς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

Barytona Defectiva.

άω. Ut, χλάω, χλάνω, frango. σαω, σανω, sisto.
φθάω, φθάνω, prævenio. πλάω, πιμπλάνω, impleo.

Quædam capiunt tempora a Verbis non-puris: & hæc
inter dum solam assumunt a ν. ut, δήγω, δη-
γάνω, cædo, fut. δήξω, aor. 1. ἔδηξα, Inf. δῆξαι. ἀβίκω
ικάνω, venio, fut. a primit. εσι ἵξομαι. aor 2. ικόμην.
ὄπω, seu ὄπομαι, ὀπάνω, video; fut. ὄψομαι, ψοφθήσο-
μαι, aor. 2. ὠφθην.

Sæpius autem corripiunt penultimam, & prolera
assumunt ν. aut si sequens consona id requirat, vel ut
à δήκω, mordeo, est δαγκάνω. cujus futurum est δήξω.
δίγω, διγγάνω, tango: fut. δίξομαι, aor. 2. ἔδιγον.
ἥδω, ἀνδάνω, placeo. λήχω, λανχάνω, sortior.
λήθω, λανθάνω, taleo. λήβω, λαμβάνω, capio.
πήθω, πανθάνω, patior: fut. πέισομαι, pro πήσομαι.
χάζω, χανδάνω, capio: cujus futurum χαδήσω, quasi
à χαδέω, q. à χαδῶ, futuro 2. verbi χάζω.

Aliqua item ex ευφεν, amittunt propositivam, ut,
λείπω, λιμπάνω, linquo. τεύχω, τυγχάνω, sum.
φεύγω, φυγγάνω fugio. ἐρεύγω, ερυγγάνω, eructo.
πεύθομαι, πυνθάνομαι, sciscitor, quorum futura,
λείψω, φεύξω, τεύξομαι, ἐρεύξομαι, πεύσομαι.

Quædam etiam istorum desumunt tempora a
themate formato ex futuro secundo primitivi. ut,
λήθω, λαθῶ, λαθέω, taleo. Inde pret. λελάθηκα.
μήθω, μαθῶ, μαθέω, disco. pr. μεμάθηκα.
πήθω, παθῶ, παθέω, patior. pr. πεπάθηκα.
λήβω, λάβῶ, λαβέω, capio. p. λελάβηκα.
ἥδω, ἀδῶ, ἀδέω, deleclo. fut. ἀδήσω.
τεύχω, τυχῶ, τυχέω, fut. τυχήσω, pr. τετύχηκα.

2) Altera classis est Verborum in άινω, quam-
plurima quibus Imperf. tempora capiunt a primit. in έω, vel άω.
ut,

ὁλιαδέω, ὁλιαδαίνω, labor: fut. ὁλιαδήσω. Aor. ὡλιαδήσα, ὡλιάδον.

βαίω, βαίνω, gradior; f. βήσομαι.

λυσαίω, λυσαίνω, rabie agituo: fut. λυσήσω.

ὀσφραίομαι, ὀσφραίνομαι, odoror; f. ὀσφρήσομαι.

ἐριδαίνω, contendo: ab ἐριδῶ fut. 2. Verbi ἐρίζω.

ἐρυθαίνω, rubefacio: ab ἐρυθῶ futuro Verbi ἐρεύθω.

χροαίνω, pedibus pulso; à χρόω, abjecto ν.

Sed analoga sunt φαίνω, luceo, et χαίνω, hio, licet à φάω, et χάω, veniant: etiam δραίνω, quod à δράω, facio, in futuro fortè δρανῶ.

Quædam etiam reduplicationem admittunt, ut πταίνω, lædo, a ταω, vel τείνω· τερμαίνω, hæmo, a τρέμω. Sed πτεραίνω, et τελραίνω, persono, a τράω, analogiam sequitur.

Quædam a Verbis in εω, vel αω venientia per αίνω, et άνω, efferuntur: ut,
ab ὀιδῶ, ὀιδαίνω, et ὀιδάνω, tumeo.
ab ἁλφῶ, ἁλφάνω, invenio. Legitur etiam ἁλφάει, et ἀλφείοις; apud Hesych.

εἴνω. 3) Tertia classis est [illegible]

Polysyllaborum in εἴνω· ut,
φαεἴνω, luceo: [illegible] ἀλεεἴνω, evito, effugio:
ἐρεεἴνω, interrogo. quæ pœtica sunt, et tempora capiunt, a φαίνω, ἀλείνω, ἔρομαι.

Disyllaba, autem plurimum conjugantur ἀναλόγως· ut θείνω, percutio: κλείνω, occido: τείνω, tendo &c. tria excipit Antesignanus: βείνω, coco: εἴνω, lego, vestio: σείνομαι, laudo.

ίνω et ύνω. 4) Quartus locus est plurimorum in ίνω, et ύνω· ut πίνω, bibo: τίνω, luo: φθίνω, labefacio: θύνω, θύνιγο: ἰδρύνω, statuo, qua stularum capiunt a themate inusitato in ω vel ύω.

93

I

Pervenio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ιλάσομαι, ab ἱλάομαι.

Volo Ιπτάμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτῆναι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον, & Pleonasmo ἰητέον, ab εἶμι vado, præt. act. effet εἶκα, pass. εἶμαι. εἶσαι, εἶται; unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθίζω, καθέζομαι. fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκηρα, perf. κέκαρκα.

Miſceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι, per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, a κλάγσω aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κεκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς, κλυτός.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα, à κορέω, perf. med. κέκορημαι.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα. Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suſpendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, perf. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καθαδαρθάνω, fut. καθαδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρδον à καθαδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perf. med. λέλογκα, quasi à λέγκω, præt. act. λέληχα. At. εἴληχα; aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα. At. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησα, aor. 2. ἔλαθον, perf pass. λέλησμαι aor. 2. Med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι & μαχήσομαι à μαχέομαι, inusit. aor med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aor. 2. ἔμελον, perf. med μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσω, præt. μέμνημαι à μνάω, plusquam ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω, inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἔμιγην à μίγω, inusitato.

Absergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nu

Paroxytona Perfectiva.

ς) Quintum locum dennis derivata exeuntibus in νω impurum. Ita à φένω est poeticum πέφνω, occido.

Quædam autem el vocalem mutant. Ut, à δίκνω, δάκνω, mordeo: à μένω, μίμνω, maneo: à γίνομαι, fio: quorum fut. δήξω, μενῶ, γενήσομαι. à πέλω, πίλνω, quod et πιλνέω, cado.

Defectivum est τένω, lobaco, salago: p. Med πέπονα, unde πόνος labor.

In πω, vel πομαι, exeuntia, alq; ante π habentia π. literam addita σ. ul, σπομαι, sequor. ἑνέπω, ἐνίσσω, dico. q. ex seipso formal ἐνίψω. ἐνισπήσω autem h. l. more circumflexorum, seu ex ἐνίσσω.

Quæ habent χω ex syncope fact. um: ul, ς. ἀγέομαι, ex ἀγείρομαι, congregor. ἐγρομαι, ex ἐγείρομαι, excito. ult. ἐγερῶ.

Poetica quædam in σσω. ul, σσ. παιφάσσω, circumspecto: ἀηδέσσω, injucundum: ἀγνώσσω, ignarus sum: ἀπινύσσω, insipiens sum. ἐνίσσω, pro ἐνέπω, dico.

Derivata in πλω, vel χλω, q. ex primitivis verterunt τ. in l. ult. πέτω, πίπτω, cado. τέκω, τίκτω, pario. ἐνέπω, ἐνίπτω, dico. Exc. ῥίπτω, jacio, ab ῥέπω.

Ἴσχω, habeo, ab ἔχω, ul ἐνίσσω ab ἐνέπω, χ. interjecto σ, & ειν ι conversa. Ex ἴσχω est χῶ, sive χέω, unde χήσω. Comp. ἀμπίσχω, ex ἀμφὶ & ἴσχω; φ. ob sequentem non aspiratam, malalo in π. ul ab ἔχω est ἀμπέχω. a quo ἀμπισχώ, & fut ἀμφέξω.

Haclenus commemoratis adde quæ facta sunta Verbis in silobis circumflexis. Ut exeuntia in ξω, abl ξω, ψω. ab αὐξέω, αὔξω, augeo: ab ἑλκύω, ἕλκω, traho: ψω ab ἀλεξέω, ἀλέξω, arceo. quorum futura ideo sunt αὐξήσω, ἑλκήσω, ἀλεξήσω. Sunt q; de genus

alia non pauca: ut, ὄιω, οἰνοῦμαι, ab ὀΐσομαι, exilimo: μάχομαι, μαχήσομαι, a μαχέσομαι, pugno: ἀχθομαι, ἀχθέσομαι, ἀ ἀχθήσομαι, ab ἀχθέομαι, gravor, &c.

Item his junge quæ è futuris vel præteritis sunt. E futuris: Ut, ἄξω, ago, sive duco: Imp. ἄξε ἀξέτω· ὄίσω, feram: imperf. ὄισον· Imp. ὄισε, ὀισέτω· ὄρσω, concito; pass. ὄρσομαι· imperf. ὠρσόμην, ὤρσο, & Jonicè ὤρσεο & Imp. ὄρσο, expergiscere. Hæc a fut. Verborum ἄγω, ὄιω, ὄρω· ὄρσω, pro ὀρῶ fut. Sic, δύσω, pro δύω, subeo: λέξω, pro λέγω, dico. βήσω, pro βαίω, seu βαίνω, eo: τέρσω, pro τέρω, affero. δυάσω, vel δοιάσω, à δοάζω, vel δοιάζω, delibero. à δύσω, imperf. ἔδυσον, imperf. Med. ἐδυσόμην.

E Præteritis formata, ut,

κεχλήγω, clango, a χλάζω. πεφείκω, fumeo, a φείδω. ἐρρίγω, rigeo, a ῥιγέω. ἐγρηγορῶ, vigilo, à γρηγορέω. cujus præteritum Medium, ἐγρήγορα.

κεκράγω tamen, etsi sit a κράζω, clamo, fut. ht κέκραξω. aor. 1. ἐκέκραξα. ac de præt. argumur Verbalia; κέκραγμα, clamor; κεκράκτης, clamator. Item πεποιθέω, confido, etsi sit a πέποιθα, (cujus præt. Medium est à πείθω, persuadeo) tamen habere ex se quoq; præteritum, ostendit Verbale πεποίθησις, fiducia.

Etiam ἔσηκα, sto, ab ἔσαχα ac plusq. Medium fuit εἰσήκειν. Sed perf. Med. ἕσηκα.

Adhæc quorum [illegible] reduplicata in liquida terminatur. Ut. à μαίρω, μεμαίρω, nitedo. à βαίνω, βαμβαίνω, libubo in sermone, inaniter loquor. φαίνω, πεμφαίνω, lucco.

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Attice.
Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὀζω, fut. ὄσω, pret. med. ὦδα, & Attice ὄδωδα.
Eo Οἰχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto Οἶομαι & οἴομαι, οἶει, οἴει), fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην. Imperf. ᾠόμην, Sync. ὠμην.
Juro Ομνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Attice ὀμωμοκα.
Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo Ομάργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo Οφείλω, fut. ὀφειλήσω. & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὠφληκα, aor. 2. ὤφλον, Sync. ὦφλον.
Inquino Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo vel Ολλύω, sive ὄλλυμι, perf. med. ὤλα, Attice ὄλωλα,
(Pereo aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.
Video Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα. Hom. ἐωράαται.
Moveo Ορω, fut. ὀρῶ. Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Attice ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πάθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πάθω. Æol. παθήκω ἀπαθέειν.
Acquiro Πάομαι ὦμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπερσαθον.
Sum vel fio Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ion. ἐπέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλε & Ion. ἐπέλεο. Sync. ἔπλω & ἔπλεο. Dor. ἔπλω, eras. tertia persona ἐπέλεσθε. Sync. ἔπλετο. & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλω, πέλθω.
Extendo Πετάννυμι, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per

Sync.

Sync. πέπαχα, unde pass. præt. πέπαμαι, à πεπάω inusit.

Coquo Πέπω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέσσω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. 2. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πόω, πώω, inusitato, aor. 2. ἔπων.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον. *Aor. 1.* ἔπεσσα, à πεσέω.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cùm ad corpus, ἔπλαγον, cùm ad animum refertur.

Vendo Πιάσκω, fut. πρᾶσω, præt. πέπρακα: nam πράσκω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἕρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2. pass. ἐῤῥύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥωγα, aor. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, Imperat. ἐῤῥώσθω.

Σ

Extinguo Σβέννυμι & σβέννυω, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην à σβῶμι, inusitato.

Conterior Σεύω, aor. 1. ἔσσυα. pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. pass. ἐσύθην. *a* σύω, σύομαι.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Sic χαρχαίρω, ϑ χαρχαιρω, vibro: μυρμύρω, murmuro, δαρδάπτω, voro. legitur δεδάρδαφε, voravit.

Denique Derivata, in quibus non uno gradu ad primigenium deveniur. Cujusmodi plena desinunt in

ἁζω. ul. ἀλύω, f. ἀλύσω, ἀλύσκω, ἀλυσκάζω, obvio. Sic δεάω, δεασω, δεάσκω, δεασκαζω, fugio.
ἑλάω, ἐλάσω, ἐλάσκω, ἐλασκαζω, vagor.
ἕλω, ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκυσῶ, ἑλκυσάζω, traho.
ἕρπω, ἑρπύζω, ἑρπυσάζω, repto.

Desinunt quoq; in ἰζω. ul,

τρέπω, τροπῶ, τροπαλίζω, ἐνδροπαλίζω, verto, converto.

Vel etiam ἀω. ul,

βάω, βιβάω, βιβάσω, unde βιβάδω, gradior.
pro quo apud Hesychium βιβάσω.

A

Volvo. Ἀλινδέω, ἀλινδήσω, ϑ ἀλίσω, ab ἄλιω. ul. Synon. κυλινδέω, vel κυλίνδω, vel κυλινδήσω, ϑ κυλίσω ἀκυλίω.

Aboriior. Ἀμβλίσκω, ἀμβλισκάνω, ϑ ἀμβλώσκω, ab ἀμβλόω, fut. ἀμβλώσω. Ubi δ' ἀμβλίσκω, ϑ ἀμβλυσκάνω, per υ, ab ἄμβλυς, obtusus.

Resecu. Ἀποτέμνω, resecо, fut. ἀποτερῶ, ϑ ἀποτμήσω, ab ἀποτμέω.

Δ

Dormio. Δαρθάνω, a δαρθέω capio tempora. Futur. δαρθήσομαι, p. ἐδάρθηκα, aor. 2. ἔδαρθον. Inf. δαρθεῖν. part. δαρθών. Poetæ per Metath. dicunt, ἔδραδον, δραδεῖν, δραδων.

Fugio. Διδρᾶσκω, fut. διδρᾶσω, a διδράω, idem δρᾶμαι ac Jonice δρήσω, a δράω. unde p. δέδρακα, aor. 2. ἔδρακ, ἔδρας, &c. Opt. δραίη. Inf. δρᾶναι. part. δρᾶς, a δρῆμι. Sic ἀπιδιδρᾶσκω, aufugio, &c.

E

Quelo. Ἐρυγγάνω, Aor. 2. ἤρυγον. fut. ἐρεύξομαι. Aor. 1. ἠρευξάμην; ab ἐρεύγω.

Rubefacio. Ἐρυθάνω, Aor. part. ἐρυθήσας. Verbale tamen ἐρύθημα fit ab ἐρυθρίω.

Habeo. Ἔχω, imperf. εἶχον. fut. ἕξω, & σχήσω, præt. ἔσχηκα, Aor. 2. ἔσχον. Med. ἐσχόμην; unde ἀνεσχόμην, toleravi. Imperat. ἄχε quidem πάρασχε, exhibe; κάλασχε, cohibe: ex ἀσχέω, ἀποσχέω, abstinendo, omnia a σχέω. At ἰσχόμην, repressi memet, ab ἴσχω, habeo, teneo. Alii; Imperat. σχὲς · ἐπίσχες, expecta; differ. προσχὲς, intende, prospice, a σχήμι, seu ἴσχημι. vel σοῦς, die, vel sequere, a σοῦμαι · φρὲς, fer, a φρῆμι. admoveo, ἀπὸ a πίλημι.

Verbale ἀσχέτος, intolerabilis, a σχῆμι, vel ἴσχημι. Nam præt. pass. est ἔσχεμαι, σαι, ται. hinc ἀσχετὸς, intolerabilis. comp. ἀσχέτος. Sic Verbal. σχετὸς, habilis, ab eodem. Aor. 1. Pass. ἐσχέθην, ab ἔσχεται.

H.

Venio. Ἥκω, Aor. 2. ἧκον. fut. ἥξω, μ. m. ἥκα, celeriter. Compil. ab ἴκομαι, & ἱκνέομαι.

I

Salivo Ἰδρύνω, fut. ἰδρύνσω, Aor. 1. ἴδρυσα, perf. ἴδρυκα, Apœlicio ἰδρύω. Sed aor. 1. Pass. ἰδρύθην, & ἰδρύνθην. vel a χλίνω, ἐχλίσθην, & ἐχλίνθην.

Sido Ἰζάνω, fut. 1. ἰζήσω, ab ἰζῶ. & ἵσω, a prim. ἵζω. Sic Aor. 1. ἴζησα, & ἵσα.

Libo Σπένδω, fut. σπείσω, à σπείδω, inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα. p. ἔσπεικα. unde ἔσπεισμαι, σπείδω.

Stillo Στάζω & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα. pass. ἐστέρημαι.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα. à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα,

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχημι.

Extendo Τανύω, fut. τενῶ, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ & τεμνέω à τεμέω, aor. 2. ἔτεμον.

Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα. plusq. τετήκειν.

Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα à τρόω, ῶ. pass. τέτρωμαι, τραύθω.

Perforo Τρυπάω, fut. τρήσω, à τρυπάω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τάλμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. δραμοῦμαι, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω. fut. δραμεῖν.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον à φάγω.

Sum, Sortior, Nanciscor. Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον. al. τέτυχα, passalim est.

Pluit Υει, fut. ὕσει, aor. 1. ὗσεν.

Sustineo Ὑπέχω, fut. ὑποσχήσω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Ὑπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην. ab ὑπισχνέομαι.

Dormito Ὑπνάω, fut. ὑπνήσω,

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον cæteris caret.

Fero Φέρω, fut. οἴσω, ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.

Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξουμαι, præt. med. πέφυγα, aor. 2. ἔφυγον.

Aio Φημὶ, fut. φήσω, aoriſt. 1. ἔφησα, aoriſt. 2. ἔφλν, Infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω, ἔφθανον. fut. φθάσω à ἔφθασα. præt. ἔφθακα, aoriſt. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθν à φθῆμι, participium φθάς.

Tabeſco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω. *Aor. 1. ἔφθισα. pass. ἔφθιμαι.*

Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.

Cruento Φοινίκω, & φοινίζω. fut. φοινίξω.

Horreo Φρίσσω, fut. φρίξω. præt. πέφρικα.

Produco Φύω, fut. φύσω præt. πέφυκα. aoriſt. 2. ἔφυν à φύω. *p. M. πέφυα. unde πεφυάς.*

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2. paſſ. ἐχάρην.

Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.

Dehiſco Χάσκω, fut. Χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χάινω.

Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα. Infinit χέαι.

Colloro Χρανῶ & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.

Fundo Χυῶ à χύω, fut. χύσω.

Obruo Χώννυμι & χώνυμι, fut. χώσω à χόω, inuſitato.

Ψ

Bello Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.

Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι, Atticè. unde ἐωνημένος.

Concitavi Ωρσα ab ὄρνυω, fut. ὄρσω, aoriſt. 1. ὦρσα, & per Sync. ὦρσα· vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æoliceè.

ADVER-

Teneo. Ἴσχω, f. σχήσω, p. ἔσχηκα, Aor. 2. ἔσχον. a σχέω, quod a σχῶ. Illi hoc καὶ ἀφαίρεσιν ἐσχον.

K

Lucror. Κερδαίνω, pr. κεκέρδακα, al κεκτέρδηκα, a κερδέω. Ita fut. κερδήσω, & κερδανῶ, Unde Aor. 1. ἐκέρδανα.

Mijceo. Κιχεάω, & κιχείαω, capit lemp. à κχεάω.

Mendico. Κιχεάω, χεήσω, κέχρηκα, à χεάω

Volvo. Κυλινδω, fut. 2. κυλίνδῶ, ex Seqro. f. 1. κυλίσω, a κυλίω, vel κυλιω δήσομαι, à κυλινδῶ.

M

Peslor. Μαρτύρομαι, f. 2. μαρτυρήσομαι, a se; Aor. 1. ἐμαρτυράμην. Ita μαρτύρομαι (q. ἴρρωμαι quoq; est in usu) est f. 1. μαρτύρησαι, μαρτυρήσασθαι.

O

Tumeo. Οἰδαίνω, vel ὀιδάνω, vel ὀιδίσκω, vel ὀιδάω, fut. ὀιδήσω. perf. ὄιδηκα, ab ὀιδέω.

Odoror. Ὀσφραίνομαι, ab ὀσφρέομαι, fut. ὀσφρήσομαι, Aor. 2 Med. ὠσφρόμην. Inf. ὀσφρέσθαι, Part ὀσφρόμενος.

Π

Pedo Πέρδω, pedo. aor. ἔπαρδον, Inf. παρδεῖν. Part. παρδών. Item ἅ a se p. M. πεπορδα. Ita fut. παρδῶ, fut παρδεῦ παρδήσομαι, Unde comp. ἀποπαρδήσομαι.

Φ

Fero. Φέρω, a 4 Verbis capit tria tempora.

ab ὄἴω, fut. ὄἴσω, M. ὄἴσομαι. Poioδήσομαι, Aor. ἠοίδησα.
ab ἐνέχω. p. m. ἐνήνοχα, pass. ἠνέχθην, Aor. 1. ἠνέχθησαν
ab ἔνεγκα 2 Aor. 1. ἠνεγκα, ἠνεγκαν, ἠνεγκας. Part. ἐνεγκών.
ab ἐνεγκῶ. ἐνίκησα, ἠνείκα, ἠνείκαν, ἠνείκας. Part. ἐνείκας.
a φορέω, φορεῶ. f. φορήσω, Aor. 1. ἐφορησα. Inf. φορεῖν, à φορῶ.

De Adverbijs.

Adverbia Loci pro varia terminatione variant Significationem.

Exeuntia in θι vel οι & in quibusdam σ, signant in loco.	Finita in θεν notant de loco.	Terminatio δε vel σε significat ad locum.
Ulya		
Μέγαρα, urbs Græcæ	Μεγαρόθι, vel Μεγαροῖ, in urbe Megarensi	Μεγαρόθεν, ex urbe Megarensi.	Μεγάραδε, in urbem Megarensem.
ab ἀγρὸς, ager,	ἀγρόθι, in agro.	ἀγρόθεν, ex agro.	ἀγρόνδε vel ἀγροῦσε, in agrum.
ab οὐρανὸς, cælum,	οὐρανόθι, in cælo,	οὐρανόθεν, è cælo.	οὐρανόνδε, vel οὐρανοσε, in cælum.
ab οἶκος, domus.	οἰκόθι, vel οἴκοι, domi.	οἴκοθεν, domo,	οἰκόνδε, vel οἴκαδε, domum.
ab ὕψος, altitudo,	ὑψόθι, ὑψοῦ, & per Syncop ὕψι, in alto,	ὑψόθεν, ex alto.	ὕψοσε, in altum.

Idem fit in Derivatis a pronominibus: ut,

ab αὐτὸς, is,	αὐτόθι, ibi,	αὐτόθεν, inde,	αὐτόσε, eò.
ab ἐκεῖνος, ille.	ἐκεῖ illic	ἐκεῖθεν, illinc	ἐκεῖσε, illò, per Syncopen.
ab ὁμὸς, quæ valet idem ac ὁ αὐτὸς, idem	ὁμοῦ, eodem in loco, simul.	ὁμόθεν ex eodem loco.	ὁμόσε, eundem in locum.

Idem in his, quæ vulgò Nominibus, alijs autem pronominibus accensent.

ab ἄλλος, alius,	ἄλλοθι, alibi,	ἄλλοθεν, aliunde,	ἄλλοσε, alio

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græcè, ῥωμαϊϛὶ Latinè; item in δον, ut χωηδὸν caninè; in λα, ut κρύβδην secretò; in ει, ut παντελεῖ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum: θεν, θε, de loco, θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco; ut ἑκατόνδε, ad centum; ὑρανόθε de cœlo; πάντοθι, παντα χοῦ, παντα χῆ, ubique, ubivis; ἀει, ἐει, ἀγα, βει, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata: ut δηλος manifestus, ἀεί δηλος vel ἐεί δηλος valdè manifestus: νη & νε in compositione privant; δ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat; conjungit & auget; ut χάεις gratia, ἄχαεις ingratus, πᾶσι omnes, ἅπασι omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; κὴ & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, κὴ μέντοι, atque, κὴ δὲ κὴ, quinetiam, καὶτε κὴ, atque adeò, κὴ γὰ αὖ, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἂν, ἤν, κε si; ἐπεἰ, ἐπεἰδὴ, ἐπεἰδήπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ ἐπειῆν, ἐπειή, si cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ἂτ μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, aliòquis εἰ γὰν si fortè, εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; ἦ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verum; μέντοι, sanè, sed; μέντοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέτε, δέτοι, autem; ἦ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ κὴ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, ὅμπως, ὁμῶς, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὸ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ γὰν, at enim, sed tamen, atqui, ἀτὰρ τοῦδε καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ: ἤ, ἤτοι, ἤτε, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ τε, γὰρ δήτε, nam, enim, etenim: ἀ γὰρ ἀλλὰ, enimvero: ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ὕνεκα, poëticè, quia, quod: ἐπεὶ, postquam: ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅφρα, poëtice, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἄρ, ἄρα, τοιγὰρ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἄκην, τοίνυν, καὶ δή, τὕνεκα poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Orientales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ῥα, θεν, νυ, τε, τι, θην, πω, ῥη, κεν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim:

Monosyllabæ sex:
- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, in.
- εἰς, & Atticè ἐς, ad, in.
- ἐκ, ἐξ, ante consonantem.
- ἐξ, ante vocalem.
- σὺν, cum.
- πρὸ, ante.

Disyllabæ duodecim:
- πρὸς, ad, à, coram.
- ἀνὰ, per.
- κατὰ, secundum, contrà.
- διὰ, propter, per.
- μετὰ, cum, post.
- παρὰ, à, apud, contrà.
- ἀμφὶ, pro.
- ἐπὶ, in, super, propter, ad.
- περὶ, de, circa.
- ἀμφὶς, de, circum.
- ὑπὲρ, à, vel sub.
- ὑπὸ, sub.
- ὕπερ, super, pro, supra.

ab ἀμφότερ-ος,	ἀμφοτέρωθι,	ἀμφοτέρωθεν,	ἀμφοτέρωσε,
uterque,	utrobique,	utrinque,	utroque versum.
ab ἑκάτερ-ος,	ἑκατέρωθι,	ἑκατέρωθεν,	ἑκατέρωσε,
alteruter,	alterutro in loco,	alterutro ex loco,	in alterutrum locum.
a πᾶς,	πάντοθι, & παν-ταχῆ,	πανταχόθεν,	πανταχόσε,
omnis,	ubique,	undequaq;	quoquoversus.
ab ἕκαστος,	ἑκαστα χῆ,	ἑκαστα χόθεν,	ἑκαστα χόσε,
singulus,	singulis locis,	è locis singulis	in unamquamq; partem.

Sed venientia a propositione, terminalium eadem significant in loco, & ad locum: vel,

ab ἀνά,	ἄνω, supra, & sursum.	ἄνωθεν, è superne.	
à κατὰ,	κάτω, infra, deorsum.	κάτωθεν, ab inferis.	

Propria derivata a pluralibus nominum 2da Declinationis, terminantur in ηοι, ηθεν, αζε: vel αοι, αθεν, αζε. In quibus iota subscriptum alij negligunt.

a Θῆβαι,	Θήβηοι, in	Θηβηθεν, ex	Θηβαζε,
Thebæ,	urbe Thebarum,	urbe Thebarum,	Thebas.
ab Ἀθῆναι,	Ἀθήνηοι, in urbe	Ἀθήνηθεν, ex	Ἀθήναζε,
Athenæ,	Athenarum,	Athenar. urbe.	Athenas.
ab Ὀλυμπία,	Ὀλυμπίαοι,	Ὀλυμπίαθεν.	Ὀλυμπίαζε,
locus in Elide,	in Olympia,	ex Olympia,	ad vel apud Olympiam.

Hæc multum abeunt deriv. ab Appellativo.

θύρα,	θύραθεν, foris,	θύραδε, θύραζε, foras. In	
fores,	foris secus.	cujusmodi Adv. αζε, per με-ταθεσιν facilem est ασδε.	

De Articulo.

ὁ, vel ὅδε,	ὅθι, ᾧ,	ὅθεν,	ἅνδε,	
hic, hicce;	ubi;	unde,	huc, hoc.	
ὅς,	οἷ,			
qui;	quo, ubi.			

De Adverbiis.

Interdum loci Adverbia non descendunt à Nomine: ut, χαμαὶ, humi; χαμόθεν, humo; χαμᾶζε, in terram.

Quædam Nota tantùm unum ex se adverbium locale formant: à γῆ, terra, γῆθεν, è terrâ. ab ἀρχὴ, initium, ἀρχῆθεν, ab initio.

Temporis vero Adverbia sunt, νῦν, Attiè νυνὶ, nunc; τότε, tunc; πότε, aliquando; σήμερον, hodie; ἄυριον, cras; μεταύριον, perendiè; χθὲς, heri; πρωχθὲς, nudius tertius; πάλαι olim; προπάλαι, jam olim; παραχρῆμα, è vestigio; etc. δῆτα, tandem.

Quantitatis adverbia sunt, πόσον, quantum; τόσον, tantum; πολὺ, multum; ὀλίγον, & μικρὸν, parum, etc. Item Numeralia; ut, πρῶτον, primum; δεύτερον, secundò; τρίτον, tertiò, etc. & in ακις exeuntia, ut, ποσάκις, quoties; τοσάκις, toties; πολλάκις, sæpe; etc. Siè ἅπαξ, semel; δὶς, bis; τρὶς, ter; τετράκις, quater; πεντάκις, quinquies, etc. Ad adverbia quantitatis pertinent & adverbia intendendi: ut, μάλα, valdè; ἄγαν, nimis; σφόδρα, vehementer; πάνυ, omninò, vehementer; παντάπασιν, omninò, in totum.

Quibus contraria sunt Adverbia remittendi: ut, μόγις, & μόλις, vix; ἠρέμα, quietè; ἧκα, leniter.

Qualitatis adverbia variè exeunt.

In ως. ut πρᾴως, leniter; κακοήθως, maligne, etc.

In α. ut Dativi adverbialiter sumpti; velut βίᾳ, vi; παῤῥησίᾳ, ore libero; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publicè.

In η. ut Dativi similes; velut σπουδῇ, diligenter; κοινῇ, communiter; δίχῃ, bifariam; τριχῇ, trifariam; ἄλλῃ, aliter.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut Πολλάκις τοι ἡμεῖς ἀνὴρ καλαχαίεσσιν ἔπι, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούει πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἀμφω & δύο, quamvis dualia, sæpe junguntur pluralibus: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύο τοῖς καιροῖς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constituæ.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut ὄφελόν μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ δεῖ κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut, κόσμῳ ἅρμα γυνή, *Ornata raudere; Ἱππεὺς Νέστωρ, Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia ferè communiter accipiuntur: ut, πανεία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut, *μάγος τέχνη, ars magica: ἡ ἑλλάδα φωνὴν ἔξεμαθον, Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum antecedente concordat genere, numero & persona: ut *χάριν οἶδα τῷ πατρὶ ᾧ με τιμᾷ τε, gratias ago patri quo me honorat & honorabit. Halec.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut *χάομαι βιβλίοις οἷς ἔχω, utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Ecliptsin in nominibus propriis: ut Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi *υἱὸς*: εἰς ἄιδου, *ad inferos*, subaudi *οἶκον*: & per defectum vocis ἕνεκα, ut *μαχάιρα τοῦ πίστεως, beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut *ὦ ναιδείας, O impudentiam.*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non raro fiunt Adverbia: ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primò*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἐλάχιστα *lætissimè*.

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ peraliter cupidus*: ἄπειρος πραγμάτων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent. ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cum exponuntur per *quam* genitivum

Item quædam non exeuntia à Dativo: quæ idcirco per η monosyllhongum rectius scribuntur: ut, εἰκῇ, temerè; κευφῇ, occultè; πάντη, omnimodis; ἠσυχῇ, quietè.

In ι· ut ἀωτεὶ, intempestivè, pro ἀωτείᾳ· ἀνδρεὶ, sua manu, pro ἀνδρείᾳ· παυσπαρὶ, cum dolo exercitu, pro παυσπαρίᾳ. Quibus similia, ἀναιμωλὶ, citra sanguinis effusionem; ἀκονιτὶ, sine pulveris jactu, &c.

In ει· ut, ἀναιμεὶ, sine sanguine; ἀθεὶ, sine Deo; ἀνιοθοεὶ, illico, cum ipso clamore; παυδημεὶ, per populum universum &c.

In δὸν· ut, κυνηδὸν, more canum.

In δην· ut, καταδὴν, extento corpore.

In σι· ut, Θρᾳκισὶ, more Thracum.

In ξ ταυτὶς; ut λὰξ, calcibus; ὀδὰξ, mordicus; ἀπεὶξ, similiter adeo, ut nec serrâ resecari possit.

Similitudinis Adverbia: ut ὡς, ceu, quasi, tanquam, instar; ὡσεὶ, ὡσπερ, sicut; καθὰ, καθάπερ, ὅπως, &c. quemadmodum; ὅτως & ὅτω, sic; ὡσαύτως, eodem modo; ὡς, ita; ὧδε, hoc modo; τῇδε, hac ratione.

G. Ordinis: ut ἔπειτα, postea; ἑξῆς, & compr. ἐφεξῆς, deinceps.

Congregandi: ut ἅμα, una, simul; ὁμῦ, una cum; συλλήβδην, comprehensim, summatim; ἁθρόως, universè.

G. Separandi: ut, ἄνευ, sine; χωρὶς, διχα, seorsum.

Excipiendi: ut, πλὴν, præterquam.

Optandi: ut, εἰ, si; εἴθε, ὁ εἰ, utinam.

Demonstrandi: ut, ἰδὲ, ecce.

Hortandi: ut, ἔια, eja.

Affirmandi: ut, ἦτε, nimirum; ἤ, ἦτοι γε, δὴ, quidem, sane profecto, certe; δῆθεν, ἀτὰρ δὴ, videlicet, haud dubiè; πάντως, omnino; ὄντως, vere; πάντῃ, ubique.

Jurandi: ut μα, νη, ναι. Att. ναὶ, ἰλα, sic, ita, per, &c.

Negandi: ut οὐ, οὐκ, οὐχ (quorum primum ante Consonam; alterum ante Vocalem cum Spiritu aspero lenui; tertium ante Vocalem cum Spiritu aspero.) Attice οὐχὶ, non; exquo οὐδὲ, οὔτε. unde οὐδαμῶς, nullo modo.

Prohibendi: ut μὴ, ne: unde μήτε, & μηδε. a quo μηδαμῶς, neutiquam. Ut hinc e μηδαμὸς, nullus.

Concedendi vel permittendi: ἔιεν, ἔιεν δὴ, age, jam, jam verò, sit ita, sit sanè, sic fiat, esto, idem.

G. Causæ: ut ἕνεκα, ergo, gratiâ, causâ, propter.

Conjecturæ: ut ἴσως, τάχα, forsitan; τυχὸν, quasi dicas fieri possit.

Interrogativa per varias Significationum classes vagantur.

G. Loci: ut, πόθι, ποῖ vel πῆ, οἷ vel ᾗ, ubi? πόθεν, vel ὁππόθεν, unde? πόσε, quo? πῇ, qua?

G. Temporis: ut πότε, & πηνίκα, quando?

Quantitatis: ut πόσον, quantum? ποσάκις, quoties? ποσαχῶς, quot modis? ποσαχῇ, quadruplicì ratione?

Qualitatis; ut, πῶς, quomodo? πολεμως, ullo modo? &c.

ADVERBIIS etiam accensentur Interjectiones.

Vocantis: ut ὦ, ὁ.

Gaudentis: ut. ἰὼ, heu.

Laudantis, & gratulantis; ut εὖγε, euge.

Deridentis: ut ἰὼ.

Admirantis: ut, ὦ, φεῦ, hea; βαβαὶ, παπαὶ, papæ.

Consternati: ut, ἀᾶ, ἀᾶ, au.

Ridentis; ut, ἁ ἁ, ha ha he.

Dolentis: ut, αἰ, οἰ, ἰὼ, ἰὼ, hei heu, heu, ὀ, & composita, ὀτοτοῖ, ὤμοι, hei mihi.

vum adsciscunt: ut ἐ πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κακίονα ἄλλο, *nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*: Δῖα θεάων, *Diva Dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*: ἐναντίος νόμῳ, *adversus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σύν & ὁμῦ composita: ut σύντροφος, ὁμόγαμος.

Quædam quæ similitudinem significant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur κατά, accusativum regunt: ut πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς πάντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut πατὴρ μοῦ, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum; ut ταὐτά τε, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τι, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva πρόκειμαι, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, πελέω, κύρω, *sum*; item verba vocandi passiva, & verba gestûs utrinq; nominativû expetunt: ut, Κακῶν ἔσπερ ἀλλομμὲ δεῖν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum sunt divitiæ,*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν cum alio nominativo, ut, Σωκράτης τυγχάνω ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὢν: ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum, ut, Κροῖσος δοκεῖ εἶναι πλούσιος, ἀπλούτου, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, Τὴν ζωὴν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ δοκοῦντος, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi dativum exigunt; ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam aut instrumentum, aut modum actionis, ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα νικήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

De Adverbiis.

Indignantis & exclamantis: ut ἴὰ, ὤ, heu, ô, oh.
Minantis & execrantis: ut, ναὶ, vae.
Fuzentis & bacchantis: ut εὐάν, evan; εὐοῖ, euoe.
Reliqua usu ostendet.

De comparatione Adverbiorum.

Adverbia, ut positivi, ita et comparativi, & superlativi saepe fiunt e Genitivis plur. Nominum adjectivorum, mutando ων in ως. Ut, ἀ σοφῶν, sapiens, & σοφώτερῶν, σοφώτατῶν. Sunt, σοφῶς, sapienter, & σοφωτέρως, σοφωτάτως. A ταχύς, celer, & ταχύτερῶν, ταχύτατος. Item ταχίων, τάχιστος. sunt, ταχέως, celeriter, ταχύτερως, ταχύτατως. & ταχιόνως, ταχίστως.

Saepe etiam adjectiva neutra, & sing. & pluralis Numeri, non in positivo modo, sed etiam in superlativo: ut in comparativo singulariter tantum pro adverbiis sumuntur. Ita dicitur, εὖ, βέλτιον, βέλτιστα. bene, melius, optimè: ταχὺ, ταχύτερον, τάχιστα. celeriter, celerius, celerrimè: Item τάχιον, τάχιστα. Sed pro τάχιον etiam θᾶσσον, & Ab. θᾶττον, in usu est. Πολὺ, πολλὰ, multum, valde; πλεῖον, πλέον, magis; πλεῖστον, πλεῖστα, plurimùm, maximè. Superlativo articulus interdum accedit; is, sive distinctus, sive in unam vocem compositus. Τὸ πρῶτον, vel τοπρῶτον, τὰ πρῶτα, vel ταπρῶτα, primum. Sic τὸ πλεῖστον, vel τοπλεῖστον, &c. Alq; horum similitudine dicitur μάλα, valdè; μᾶλλον, magis; μάλιστα, maximè: ὀλίγα, paullulùm; ἧσσον, vel ἧττον, minus; ἥκιστα, pro quo & μάλιστα, minimè; sicut vicissim pro μάλιστα, maximè, & ἥκιστα, dicitur.

Quo veniunt a praepositionibus vel adverbiis, habentes ω, & τατως ut,

De Adverbiis.

πέραν, ultra, περαντέρω, περαντάτω.
ἑκάς, procul, ἑκασέρω, ἑκασάτω.
ἐγγύς, prope, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω.
ἄνω, supra, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω.
κάτω, infra: ἔσω, intra: πέρσαν ante: πόρρω, procul: ἄπο, procul.
Sed pro his quoq; intelligendum usurpantur adjectiva neutra; ut,
ab ἄνω, supra; ἀνώτερον, ἀνώτατα.
ab ἐγγύς, prope, ἐγγύτερον, ἐγγύτατα, et ἔγγιον, ἔγγιστα.

Derivatio Adverbiorum.

Adverbia maximâ ex parte deriuantur aliundè.

A nominibus: ut plurima quæ locum significant: de quorum terminationibus antea vidimus. Item qualitatis Adverbia in ως. quæ fiunt a Gen. plur. mutando ων in ως.

Ut, à σοφὸς, sapiens, σοφῶν, σοφῶν, sapienter.
a βαρὺς, grauis, βαρέων, βαρέων, grauiter.
à πρέπων, decens, πρεπόντων, πρεπόντων, decenter.
a σαφὴς, manifestus, σαφέων, σαφῶν, σαφῶς, manifestè.

Item exeuntia in δὸν. ut,
ab ὁμόθυμος, unanimis, concors, ὁμοθυμαδὸν, unanimiter.
à κύων, canis, κυνηδὸν, more canis.
à βότρυς, racemus, βοτρυδὸν, racematim.
ab ἀγέλη, grex, ἀγεληδὸν, gregatim.

Sæpe & Adjectiva neutra fiunt Adverbia: ut ἑκὰς, procul, longè, distanter; ταχὺ, celeriter; μὲν ἑκὰς ἑκάεσσε ταχέως. Apud Poetas idem in plurali: ut, δεινὰ βλέπειν, quod Virgilio est Iouem lucri. Ac similiter in prosa dicitur σφόδρα, vehementer, a σφοδρὸς, vehemens, retracto accentu.

ficationem habentia: ut, νεκροῦ ἰᾶσθαι, καὶ νεκροῦν ἰᾶσθαι, τοῦτο ἔστι, *Mortuum curare & sanum erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι τοῦτο, τοῦτό μοι δεῖ: ἄρχει τῆς πόλεως, πόλεως, *præest civitati*: λοιδορῶ σοι καὶ ὀνειδίζω σοι, *convicior tibi*: θεοσεβῶ τὸν Θεὸν, τὸν Θεόν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut, ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut. πιπαίνεται μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πληττομαι τὴν κεφαλὴν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut, Μωσῆς κατεδέσατο τὰ ἄρχειν, quia dicimus, Μωσῆς κατεδούλωσε τὰ ἄρχειν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passive sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut, ἀπαλλάττω σέ, *liberor à te*: sic τιμῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναστρέφω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt
- Genitivum, δεῖ, δέομαι, προσήκει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, ἔξεστι, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, προσήκει, λείπεται, πρέπει.
- Accusativum cum infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς, ὁ ἐυθὺν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum vel gratulandum*, παρὰ τὸ λέγειν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, ponuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum, vel Accusativum; ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum, ut μεμνῆσθαι τὸν θεὸν, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, πέζων καὶ ἱππέων pro ἱππέων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*: μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in

- Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut, ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut, κύων οὐράνιος, οὐχὶ χθόνιος, *canis ille cœlestis non terrestris*. *Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*: τοῦ φρονεῖν *sapientiæ*: ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit adjectivum, ut, τὰ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας, *vicini*: τὸν πλησίον, *vicino*.

Artic-

De Adverbiis.

Sæpe & Dativi nominum, adverbialiter sumuntur, ut vidimus in Adverbiis qualitatis.

Adverbia etiam veniunt ab Articulis & Pronominibus ut, a Relativo ὅς, sunt οἷ, ᾗ, ποῖ, πῇ, ὅποι, ὅπῃ, ubi;

Item ὅθεν, πόθεν, ὁπόθεν, ὁκόθεν, unde

ab ὅτι, hui, ὅτιος, vel ὅτω, sic.

ab ἀυτός, ν. ἐκεῖνος, derivata superius vidimus.

Adverbia quoq; a Verbis descendunt: ut ἑξῆς, & comp. ἐφεξῆς, deinceps, serie continua, ab ἔχομαι, hæreo;

μόγις, vix, magno cum labore, a μογέω, laboro; ἰδού, ecce, ab εἶδω, video; ἤνι (unde Latinorum en) ab ἔνδε, ingruit.

Hujus modi etiam sunt quæ in δην exeunt.

συλλήβδην, comprehensim, à συλλαμβάνω, comprehendo.

κρύβδην, occultè, à κρύπτω, occulo.

ἁρπάγδην, raptim, ab ἁρπάζω, rapio.

χύδην, fusim, à χέω, fundo.

βάδην, gradatim, à βίβημι, gradior.

Item quæ in σὶ terminantur: ut,

Σκυθισὶ, more Scythico, à Σκυθίζω, Scythas imitor.

Θρᾳκισὶ, more Thracum, à Θρᾳκίζω, Thraces imitor.

sic Ἑλληνισὶ, Græcè; Ῥωμαϊσὶ, Latinè; Ἑβραϊσὶ, Hebraicè.

Sunt quæ tam à Nomine, quam a Verbo, possis deducere: ut χωρὶς, seorsum, separato loco, à χῶρος, locus, vel χωρίζομαι, separo.

Etiam Verba adverbialiter sumuntur: ut illa hortandi, ἄγε, ἄγελε, age, agite; φέρε, age sis, Exempli gratia, ἴθι, eia, age; imperativi ab ἄγω, φέρω, εἶμι, ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, aor. 2. ab ὀφείλω, debeo, q.d. ὀφείλεδον, debuissem; ὀφείλες, debuisses! ὀφείλε, debuisset!

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, περὶ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερεὺς *sacerdotes*, οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*, οἱ μετ' Ἀχιλλέως *socii Achillis*, οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ δὲ σὸν πάντων, pro ὃ ἐστιν, *quod factu faciliimũ*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut τὴν μὲν, τὴν δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τροπικὰς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*; εἶκοσιν ὅλους, ἔτεσιν, ὅλῳ ἡμέρᾳ.

De Loco.

Græci læpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia.

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθηνῆσι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῆ, ut παντα]χοῦ, *ubique*, παντα]χῆ, *ubivis*.
- in δε, σι & ζε, pro ad locum, ut οἶκα]δε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήνα]ζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*,

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμῦ, gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent, ut, μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut, τ᾽ πύχης pro ὦ τ᾽ πύχης, *O fortunam.*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὕτω ante consonantes, ὅτως & ὅτωσι ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. imperfect. ὤφελον seu ὄφελον, & Aor. 2. ἄφελον, sive ὅφελον, sequente Infinitivo, ut, Ἤλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὤφελες αὖθι θανέσθαι, *Veniisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Εως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut, ἰδία, *privatè*, δημοσία, *publicè*; sic & ἀρχῆ & τ᾽ ἀρχῆ, *in principio*, vel *prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*; ὅπως pro ὡς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι quòd gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic ὅτι, κἂν ὅτι, ἐὰν ὅτι, ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Εἵνεκα & ἕνεκα quod, propter quod, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὡσεί, Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi, cùm accipitur, } συνηπτικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. Indefinitè Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut, ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo ἐν οἴκου subaudi, οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita in significat, ut, ἐμβάλλω *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè, *in*, accusativo, ut, εἰς ἧπαρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut, ἐνοικοδομέω, *insitio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut, ἐξ ἀσχολίας πρᾶγμα, *ex otio negotium*.

Composita augent, ἐκτίνω, *ebibo*; & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σύν & ξύν Atticè semper cùm dativo, ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut, συμβάλλω, *conjicio*.

Περὶ

Πρὸς cum genitivo à. ut πρὸς Θεοῦ: *officiū, ℣ πρὸς φιλοσόφου, non est Philosophi: coram,* πρὸς σοῦ λόγου, *jurandi quoq; est nota:* ναὶ πρὸς χάριτων, *per Gratias.*

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversùm*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos.*

Compositæ significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco.*

Πρὸ *ante*, soli genitivo. ut πρὸ δόμων, *præ foribus.*

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono.*

Præpositiones dissyllabæ.

Πανὰ cum genitivo *à*, ut πάντων κράτιστος, *Domino, excellentiam,* πάντων τοῦτο κάλλιστον, *omnes excellit: Contrarium* παρὰ λόγον, *contra rationem.*

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τοῦτο ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ τὴν ἐμμορατιονῆ *in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθήματα *in studiis mathematicis*: item *præter*, παρὰ φύσιν, *præter decorū.*

Composita *mihili*, παρίημι, *pono, male accepta, i. el. adulterinus orator*, significat & *comparationem.* παραβάλλω *confero. Contrarium* quoq; παράνομος, *iniquus. Et prope.* παραλλάσσω, *proxime sequor.*

Διὰ per cum solo accusativo, ut διὰ τέχνην, *per exercitum.* Sed Poetice cum dativo.

Composita *re* significat, ut διαδίδωμι, *recurro.*

Διὰ cum genitivo *per*, ut, διὰ βίου, *per vitam: cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis: Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, *suis viribus.*

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ δέος, *propter timorem.*

Composita *dia* significat. ut διαιρῶ, *divido.*

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*: de, ut κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*: *per*, in jurando ut κατὰ θεῶν, *per Deos*: *pro*, ut κατὰ χαιρῶν *præmiis*: *supra*, ut κατὰ τοῦ, *supra*, *per ti.*

Accusativo *secundum*, ut κατὰ τοῦτον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus.*

Com-

Compositа *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' ἐμοῦ, *cum mecum*, cum dativo Poeticè *inter*, ut μετὰ πρώτοισιν, *inter primos.*

Accusativo *post*, ut, μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Compositа *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ἀποδοῦναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Compositа *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut, περὶ ψυχῆς, *de anima*: *præ*, περὶ πάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὸ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλῳ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compositа *circum* significat, ut, περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiam*, ut περιγλυκὺς, *admodum venustus*: περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut ἐπὶ γλώσσης, *bos in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*: *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*: *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*: *propter*, ἐπὶ τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me.*

Compositа *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*: item *serò*, ut, ἐπιμυθοῦμαι, *post fatum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ αὐτῶν, *de illis.*

Cum dativo *pro* Poeticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum Accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λουτρὸν, *circa diluculum.*

Compositа *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀνὰ

Ἀπό cum genitivo a, ut, ἀπὸ τ κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita augent, ut χολόω, exacerbo. Contraria significat, ut εὐχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. Exemplū etiam significat ἀπό, ut ἀπογράφω, describo.

Ὑπό cum genitivo sub, ut, ὑπὸ κόλπου sub sinu: propter, ὑπὸ αἰδῦς, propter pudorem.

Dativo sub, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leonina simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποπτεύω, subvereor: improbitatem materiæ, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Ὑπέρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ πάντων ἐγὼ, pro omnibus ego: de, ut ὑπὲρ ἀριθμοῦ, de numero: a sum: supra, ὑπὲρ ὄρος ἐστί, supra montes est.

Accusativo supra, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον, supra hominem sapis: præter, ut ὑπὲρ λόγον, præter rationem.

Composita significat defensionem, ut ὑπερμαχέω, defendo: augmentum, ut ὑπερφιλόνικος, nimis litigiosus.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut ἀφ' ἑσπέρης πάλι, tenebræque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut, ἔξ pro ἔξεστι, licet: πάρ pro πάρεστι, inest, adest: πάρα pro πάρεστι, supra modum superest: ὑπὲρ, supra pro ὑπέρκειται.

Poetæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut, κατὰ γαῖα κάλυψε pro κατέκρυψε γαῖα.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, item genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissime loco imperativi usurpatur per Enallagen modi; ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis accentus erit in antepenultima, ut, φιλάνθρωπος.

Si ultima fueris longa, acutus erit in penultima, ut, μισοθρώπης.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τός, & composita eum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλίνω & τρέπω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut, μητροκλόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut, μητροκλόνος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut, τοιοῦτος, τοιοῦτος.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέω, ποιεῖν.

Αι & οι, diphthongi in fine dictionis, in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι *domi excipitur: nam* οἶκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit ultima syllaba, { Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ, θεῷ, θεόν, θεοῖς. Acutus in reliquis casibus manet, ut, θεὸς, θεοί, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut, λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut, οἶκος, οἶκοι, οἴκους.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut, ἄνθρωπος, ἄνθρωποι.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μαχέι῀ς, μαχέων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut πειθὼ, πειθοῦς, πειθοῖ· sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps; ut σωτὴρ, σωτῆρ῀ς.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis; at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα βήμα῀τ῀ς, μάρτυρ μάρτυρ῀ς.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίθεμα ἐπιθέματα῀τ῀ς· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιχειρημάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima: ut ἡ χνοὺς, τῆ χνοΐ, τοῖ῀ς χνοῦσι.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειμῶν, χειμῶιν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε· χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δείς, δεῖσα, δεῖν῀τ῀ς, δεῖσα· ὠν, οὖσα, ὄν῀τ῀ς, ὄντα· *item genitivos,* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore, sic* πᾶσι à πᾶν· *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τις *indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ἐν, ἀπὸ, εἰς, ἐξ, ἐκ, ἐξ, ὑ, ὑκ, εἰ, ὡς.

Enclitica

Enclitica dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, iam acuens, ut, ἄνθρωπός τις.

Dictiones encliticæ sunt

- Nomine τις *quidam*, indefinitum; sed τίς interrogativum acutur in prima.
- Pronomine μοῦ, μοί, μέ, σοῦ, σοί, σέ, οὗ, οἷ. *Post præpositiones autem* ἐμοῦ, ἐμοί, *vel* ἐμέ, *& adjunctionem* ἡ, *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis ποθέν, ποθέν, πού, πώ, πώς, πῆ, indefinitis habentibus accentum in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habent accentum & non inclinant.*
- Conjunctiones duæ copulativæ τε, τοι, expletivæ innumeræ, γάρ, γέ, νύν, δήτα, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cùm præcedens habet, vel
- Acutum in penultima, ut ὅς τε.
- Circumflexum in ultima, ut ὁρᾷ τις.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ
- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediate adverbiis, οὐκ, οὐχ, μὴ, εἰ, καὶ, ἀλλὰ, ἔτι, τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἀνὴρ ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut καλός ἐστι, ποιητὴς ἐστι.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultima existente brevi, ut φαῦλός ἐστι· vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, πλαγὼν pro παγὼν, à παίω, *apprehendo* μικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut, ὄπα pro ἔοπα, *sellum*: ὸσὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut, ἐυρεαύλου pro ἐυρηεαύλου, *invenit*: ἐγένασο pro ἐγενόησο, *natus est*.

Epenthesis

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἕλλαβε pro ἕλαβε, ὀπατέρα pro ὀπάτερα, *uter*.

Apocope,

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut, δῶ pro δῶμα, *domus*: Ποσειδᾶ pro Ποσειδᾶνα, *Neptunus*: βεῖ pro βεῖαι, *ferit*.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut, ἔπεσα pro ἔπεσε, *cecidit*: τυπτέσκετο pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut, κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (*nonnullis* ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut, πάρος pro πάρπα, *procul*: δάλαθρα pro δάλαμος.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*: pro ῥέξω· ἔπαρδον, pro ἔπαρδον, à πέρδω, *vasto*: ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*: καρτερὸς pro κραταιὸς. *fortis*: κάρη Ϙ, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*: τἄνομα pro τὸ ὄνομα· δὦ'μάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentũ* ὦ'γαθὲ pro ὦ ἀγαθὲ ab ἄγαμαι, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarũ syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι· ἀπερπνεὲς pro ἀπνεὲς· πέπτυμον pro ἔπτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci: ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' ὧν οἱ ἄεια κεῖθ' ὅσα δένδρεα φέρβει.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ'γαθὲ, *O bone*, ὦ'ναξ. *O rex*, ὦ'νθρωπε *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῖς pro παῖς, εὔφρων pro εὔφρων.

Cæsura est cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem.
Accentu
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regulâ.
Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

e tamẽ aliquãdo eliditur, nullâ positione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κεκλήγει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinum jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut ante πλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὰρ ἔλειπε τεύχε κύνεσσιν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cùm ante, tùm post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ων purum, femininum ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit. ut ἡ φύσις, *naturâ*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐδόας, ἐδόα.

Dialectus.

Doricum natum ex η longum est.

Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.

Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut τετύφαται, & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πεθέασι.

Derivativo.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerunque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἢ ἀϊδιος, *æternus*, & ὁ ἢ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ, *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἢ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἰει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*: excipe ψᾶρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*, in nominibus in ψ, ut Ἀραψ, βος: & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*, ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αο longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος: præter πέλαν & μέλανος.

Genitivus in ας à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, νεός & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic παῖδάσι, ἀνδράσι, μηδάσι, brevia sunt.

I incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis in ις, ιδος, & ιτος, ut πεῖς, πειδος.
- Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ παρὶς, παρίδος,

I incrementum longum est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut κλωΐς & κλωΐν, κλωῖνος: ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶς, θινὸς, *littus*: ἡ ῥὶς, ῥινὸς; ἡ ἶς vel ἶς *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιλ, in quam plurimis breve eſt, ut ἡ θρίξ, τριχός, capillus: ὁ χέρνιλ, χέρνιβος, pollubrum.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve eſt à

- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μύς, mus, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ πέκυς, πέκυος, mortuus, ὁ μάρλυρ, μάρλυρος, teſtis

Nomina in ων, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, Phorcys.

Nomina in ξ, λ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυλ, χάλυβος, chalybs. Excipiuntur γρὺλ, γρυπὸς, gryps, γύλ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κείνω, judico, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, ſyllaba κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum & Aoriſtorum ex verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto pri-

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo & in Aoristo, & in futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθὸν κῆρες ϗ παρεσήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἔστην, ἵστημι, ἵστη, ἵστησι, ἕστηκα, ἕστημαι, ἐστάθην, στήσω, στῆθι.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur: in duali & plurali, & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in disyllabis producitur, ut, κλῦθί μεν ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

Α in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, *Musica.*

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; κηλὶς, *nidus*; ὀρνιὰ, *linea piscatoris.*

1 brevia sunt in

- Diminutivis in ιον, ut κορασιον; *puellula.*
- Comparativis neutris, ut ἡδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βιότος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ων & ύτης, υ corripitur, ut χαδονύη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò facilius quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, κοῖρα, πόλεμα, τέκνα, ἴνα.

Producuntur

- Nomina in ας, ut ἡ θέατρα, *spectaculum*, in δα & τα, in σις à verbis in ίζω, ut σοφία, & in τὰ, præter Δία, μία, πίτνα.
- Polysyllaba in αια, ut γλυκυτία, cum adjectivis in τὰς.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici ut ὦ πολυλήμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Corripiuntur

- As finita corripiuntur, ut ἄπιζα, ἄνθρωπαν, μίλαν. Πᾶν, nisi in compositis a nomina masculina in ας, ut Τιτᾶν, & adverbia, ut πέραν, *ultra*, πάλαι, *olim*.
- Αι primæ, ut Αἰνείαι, & secundæ declinationis, si habet accentum in pœnultima, ut φιλίαι.
- As finita corripiuntur, ut πάντα, ὄναρ, αἰπὰρ, *certum*, ἔαρ.

Monosyllabæ κὰρ, φὰρ, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τὸ φᾶς.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς, masculina, ut ὁ μέλας, μέλαι· neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀσπάσιας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμίας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ἑτοσί.
- Item ab Atticis ex ε factum, ut ὀδὶ pro ὁδὲ, ταυτὶ pro ταυτα.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πεῖν, φλυᾶρεῖν, μὴν, γὶν, πὶν, πτὶν· & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, ἀλφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἄστεως, ἔτους, πυρὸς, νὶς, πῶλος, ὄφις, πείθεις, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, φυλὰκὶς, ὄρνις, κτημὶς, σφραγὶς & κλητὶς.
- Item monosyllaba præter πὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ, & adverbia fictitia ὁκτώκὺ & τριτάτὺ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδῦ, ἔφῦ.

Υν finita corripiuntur, ut πολιῶν, βρασσῶν, σαῶν, ποιοῦσιν, conjunctio.

Pro-

Producuntur { Circumflexa, νυὶ, *nunc*, μυῖ, &c.
Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰχθὺς, *limus*, ἰχθῦς, *pisces*.
Primæ personæ verborum in μι, ut ζεύγνυμι.

Ῠ finita longa sunt, ut ὁ ὕλυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*; βαρὺς, *gravis*; κόρυς, *galea*.

Producuntur { Κάμινος, κάμυνθος, *fasciculus*; ἄρχυς, ἄγχυς, & monosyllaba, ut μῦς.
Participia in υς, ut ζεύγνύς.
Quæ declinantur per Ο purum, ut ἰχθὺς, sed in ἰχθῦος, est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀδάματος, ὁπλαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, murorum subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαίνεται ἀνδ' ὅτῳ φίλον Διὶ πατρὶ γένηται.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολύπονον οἶκαδ' ἱκέσθαι Synecphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis, (i.e. terminatio) quâ syllabâ terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρναντες ὀφέλεσθαι. Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut, Ζεῦ, πεδὶ Κίρραν. Pindar.

Hypercatalexis, i. e. superabundans terminatio: quâ syllaba, super justam dispositionem, superabundat, ut Ἐοικὲ μέγα πρᾶγμα νόον ἄσειν.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον, βαπλὰς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis, (i. e. dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

ἐξ ἀπίστου τὺν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐν ἀκμαῖσι δορὸν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUadruor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero principum Græciæ gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singulariũ proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξωὸ pro σὺν· ω in η, ut θαλαττη pro θάλασσα: σ in ρ. ut ἄρρην pro ἄρσην, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, κάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· τ pro φ, ut ἀπαυρῆμαι pro ἀφαυρῆμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α pro η, ut φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πάζω pro πέζω, premo: pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, musarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus. pro οι, ut κλᾳδας pro κλοιδας, claues. η pro α, ut ζᾶν pro ζᾶν; & pro οι, ut κοσμῆν pro κοσμῆν. ω pro ε, ut μῶσα pro μῆσα, musa; & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα, propterea. ει pro ε, ut αἶσα pro εἶσα, utinam. ᾳ pro ι, ut ἀλεῖμαι pro ἀλῖμαι, salsum. οι pro ι, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σσ pro ζ, ut σύελσσα pro σύελζα. σ pro θ, ut σὸς pro θὸς· σ pro τ, ut πίσα pro πίτα· pro πο τε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro σ, ut πῆνο pro κεῖνο, ille.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρο pro κόρο, puellus. & contra ο pro ω, at ἔρος pro ἔρως, amor. ε pro α, ut δέρσος pro θάρσος, audacia. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus πτ pro μμ, ut ὄπτα pro ὄμμα, oculi: & ζ ante ρ, ut ζέκος pro ῥέκος, genus.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἦλιο pro ἥλιος,

ἥλιος, atque pro σ consonantem sequentem geminant, ut, σπείρω pro σπέρω, χέρρες pro χέρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com.	ὁ, τοῦ. τῷ, τόν.	τώ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
	τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν Ion, τοὶ Dor.	τοῖσι I. A. P.
	τῶ & τοῦ Dor.		τῶς Dor.
	τέω Poet.		
Com.	ἡ, τᾶς, τᾷ, τλύ.	τά, ταῖν, τά.	αἱ, τᾶν, ταῖς, τάς.
	ἀ, τᾶς, τᾷ, τὰν, Dor.		ταὶ, τὰν, Dor.
			τάων Æ. τῇς & τῇσι P.
			ταῖσι A. I. Æ.
Com.	τὸ. τοῦ, τῷ. τό.	τώ, τοῖν, τώ.	τά, τῶν, τοῖς, τά.
	τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν, Ion. τάων Æ.	τοῖσι I. A. P.
	τῶ & τοῦ Dor.		
	τέω, Poet.		

Articulus Subjunctivus.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, ἅς.
	ὅ, P. ὅτυ, ὅτῳ, A.		ὅτέων, ὁτέοισι, Ion.
	ὅτεῦ, D ὅτεὸ P.		
	ὁτέω, Ion.		
	ὅτεο Æol.		
	ἧ, τᾶς, τᾷ, I. D.		
Com.	ἥ, ἧς, ᾗ, λύ.	ἃ, ἑοῖν.	αἱ, ἕων, αἷς, ἅς.
	ἥ, τῆς, τῇ, I.		
	ἄ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		

Prima

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual, N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, ης, α, η, ᾱ, ῃ, ᾰ, ᾰν, ᾰ.	α, αιν	αι, ᾶν, αις, ας, αι.
	ης, εω, η, ω, & εα, ας, α, ᾱ, ᾰν, ᾰ. Æ.		έων, ῆς, & ῆσι, εας, Ion. ᾶν, ᾶσι, Dor. άων, Æ.

ω per Crasin ex εω Poet.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ον, ᾰ. ε, ου, η, ης, η, ω, η.	ω, οιν,	οι, ους, ω, ᾰ. οῖν, ῶν, οις, ως, οι.
	η, ης, η, ω. α, ας, ᾱ, ᾰν.		έων, ῆς, & ῆσι, I. P. ᾶν, οισι, D. άων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ις, υς, ως, ον, ι. ν.	ω, οιν.	οι, ες, ᾰ. ας, ων, ας, ᾰς, ᾰ.
	ο. Ion. ω, Dor.	οῖν, Poet.	οισι. Ion. ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ως. ως, ω, ῳ, ων, ων.	ω, ων.	ω, ως, ᾰ. ω, ων, ως. ᾰ, ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ᾰ, ι, υ, ω, ν, ρ, ος, ι, ᾰ, σ, ξ, ψ, ν,	ε, οιν,	ες, ων, σι ας, ες. ᾰ, ξι, ᾰ, ᾰ. ψι.
			εων & εσι, Poet. ᾰς in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε,	εες, έων, εσι, εας, εες.
	ες, ους, ει, η, ες.	η, οῖν, η.	εις, ῶν, εις. εις.
	ος, ος, ος.		εα, εα, εα.
			η, η.

ως, Æ. & D. ῳ. At. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ις, ιος, ϊ, ιν, ι.	ιε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ισι, ιας, ιες.
Neut.	ι, ι, ι.		ια, ίων, ισι, ια, ια.

εος ει, I. εως, ει, A. εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ, Poet. η, η, εις, εων, εσι, ους, ους, A.

ι, Att. εως, ϊ, ει, ιε, η, έων, ιε, ι, η, εα, η, ια. ι, εα, εα, η, ια. ι, εα, εα, η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ευς, έος, εϊ, έα, εῦ. εῖ.	έε, έοιν, έε.	έες, έων, εῦσι, έας, έες. εῖς, εῖς.

ως, Æ. έως, At. εως, At.
ηος, ηϊ, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
ῆος, Ion. ῆσι.
εως, Dor. ῆ, Poet. έσσι, Poet.
ηος, Æ. εῖος, Æ. ῖος, B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N, A. G. D V.	N. G. D. A. V.
Com.	ώς, όος, ῶϊ, όα, οῖ. ώ, ῶς, ῶϊ, ῶ.	ώ, οῖν, ώ.	οἱ, ῶν, οῖς, ὼς, οἱ.
	ῶς, Æ. ῶν, Æol. ῦν, Ion, ὼ, At.		ες, *Metapl. apud Poet.*

Quinta

Dialecti Pronominum.

	Sing.				Dual.			Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγών ἐγών ἔγωγα	ἐμεῦ	ἐμίν		ἄμμε		ἄμμες ἄμμες	ἀμμέων ἀμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Æol.	ἐγών	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἧμιν	
Bœot.	ἰώγα ἰώγα									

Com. ας, ες, ης, ας, ας | ε, ε, ε,

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com. Dor.	Σὺ Τὺ Τύγα Τυίν	σοῦ σεῦ τεῦ τεοῖο	σοὶ τοὶ	σὲ τὲ τὺ	σφὼ ὔμμε	σφῶν	ὑμεῖς ὔμμες	ὑμῶν	ὑμῖν ὔμμιν ὔμμι	ὑμᾶς. ὔμμας.
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	πὶν, τεὶν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν.	

Com.

	Sing.				Dual.			Plural.			
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
		ἕ	οἵ	ἑ	σφὲ	σφὶν	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὗ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφίες	σφέων	σφὶν	σφίας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σεωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſes, ipſas.

Com. Mal. Fœm. Neut.	Σὸς	σὴ	σὸν
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεὸν.
Com.	ὃς	ἥ	ὅν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑὸν.
	ἣν ☞ pro ἐκεῖν ☞, D.		ἐκεῖν ☞, κεῖν ☞, Æol.

A plurali, ἡμέτερ ☞, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμός, ἁμά, Poet. ἀμὸς, ἀμὴ, ἀμὸν, pro ὑμέτερ ☞, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερ ☞, σφετέρα, σφέτερον· σῶν & ἐκεῖν ☞, κεῖν ☞, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine ut ὅτοσὶ, τουτὶ, τουτονὶ, in neutro verò τοῦτοὶ, & sæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινεῖ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut σεῦ, τουτέω, τουτέου, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέας· sic αὐτέω, ταυτέας· sic αὐτὸς, αὐτέω, αὐτέῳ· Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμαϋτέου, ἐμαϋτέῳ. σεαυτέου, σεαϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω. εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ἐς, ε,		ομες, ουσι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. C.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπ∫ον & τύπ∫εσκον, &c.		σκομεν, σκον Ion. & P. ας, Boeot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω. εις, ει.	ετον, ετον.	ουμεν, ετε, ουσι.
	εω, εῖς. εῖ, εῖτον, εῖτον.		ιεῦμεν, εῖτε, οῦσι. At à verbis in ίζω pluſquam diſſyllabis.
	ῶ, ᾷς, ᾖ, ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν / ῦμεν	ᾶτε / ᾶσι / ῶσι / ῦσι D.
	έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.		

De Terminatione sunt hæ Regulæ.

I) Eadem est terminatio presentis & futurorum ejusdem modi. exc. futura prima ſtæ conjugationis, quæ circumflectuntur: nqz conjugando ε præsentis desciscit ι, cl o adsciscl v.

II) Aoristus C in voce Activâ & Mediâ, est ejusdem terminationis, ac imperfectum ejusdem vocis. Sed in infinitivo Activo circumflectitur ultima; in participio vero acuitur.

III) In voce Mediâ prosens, et imperfectum, eandem habent vocem, ac passivum. Perfectum ac plusquamperfectum eandem habent terminationem ac Activum. Itaque tantum Aoristus primus peculiarem habet terminationem. Nam Aor. C. cum imperfecto, ac futuro cum præsenti conveniunt.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. ἀ	α, ας, ε.	ασον, άτω.	αμεν, ασε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε.		I. P. Æ. αμες, Dor. ασκον Ion. αις, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ασον, ασον.	αμεν, ασε, ασι.
			αμες, αντι, Dor. αν Bœot.
	αα, ααις, αε.	άασον, άασον.	άαμεν, άασε, άασι, I. in quibuſd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	εισον, είτην.	ειμεν, εισε, εισαν.
	ων, ης, Att. & Dor. εα, εες, Ion.		ειμες, D. ησαν, A. & I.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ῶ, ῖς, ῖ.	ῖτον, ῖτον.	ῖμεν, ῖτε, ῶσι,
			ῖμες, ῶντι, εωσι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έεσον, έεστον.	έομεν, έετε, έουσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω,	ετον, έτων.	ετε, έντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άντων, Att.
Aoriſt. ς.	ε, άτω.	ατον, άτων.	άτε, άντων, Att.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

præſ. Præt. Aor. ς. fut.	Sing.	Dual.	Plural.
	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
α & ς.			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειαν, ειας, ειε.		ειαμεν, ειατε ειαν, Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς. ῃ. ‖ ητον, ητον. ‖ ωμεν, ητε, ωσι.		
ῃσι, I.	ωμες,	ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. fut. α. ειν. Perf. έναι, Aor. α. αι. Aor. β. & fut. C. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D & A. έμεναι A. D. έμεναι A. D.
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præsens ων, ουσα, ον. perf. ὼς, υῖα. ός.
οῖσα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς. A.
Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῶσα, ῶν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, έον I.
Aorist. β. ὼν, ῶσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. αισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εῖ. ‖ όμῖδον, ἔδον, ἔδον. ‖ όμῖδα, εδε, ονται.
εαι I. & οι A. όμεσθα D. I.
όμῖθεν Æ.
Imperf. όμιν, ου, εῖο. ‖ όμῖδον, εδον, ἐδην. ‖ όμῖδα, εδε, ονῖο.
εο I όμεσθα D.
ό D.
σκε, σκεῖο. σκοντο P. Æ.
Aorist. β. ιν, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησι.
Fut. β. & εν B.
Pan. p. Fut. ομαι, ῃ, εῖ. ‖ ομῖδον, εδον, εδην. ‖ όμῖδα, εδε, ονται,
εαι, I. όμεσθα D.
Præp. μαι, σαι, ται. ‖ μῖδαν, δον, δον. ‖ μῖδα, δε, ται vel μῆον, εῖσθον.
μεσθα D. αται Ion.
Plusq. μην, σο, το. ‖ μεδον, δεν, δην. ‖ μῖδα, δε, το vel μῆον, ῆσθον.
μεσθα Dor. & Ion.
Aorist. δ. δην, δης, δη. ‖ δηδον, δήτην. ‖ δημεν, δητε, δησι.
δεν B.
Fut.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. ‖ θησόμεθον θήσεσθον θήσονται. ‖ θησόμεθα, ἔσθε, ονται.
θήσεαι, Ion. μέσθε, D.

Imperativus.

Præsens υ. ἔδω. ‖ εδον, ἐδων. ‖ εδε, ἐδωϱ.
ευ Ion. ἐδων, Att.
ϑ Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut. οιμι, οις, οιτο. ‖ οίμεθον, οισθον, οίσθων. ‖ οίμεθα, σθε, οιντο.
υ. Fut. C. & οίμαι, οιο, οιτο. ‖ οίμεθον, οισθον, οίσθων. ‖ οίμεθα, σθε, οιντο.
Paup. Fut. οίμεσθα D. οίατο I. & P.
Aor. α. αίμι, αις, αιτ. ‖ αίτον, άτην ‖ αίμεν, ατε, αιϱ.
& C. εἴμι, εἶτε, εἶεν, Sync.

Subjunctivus.

εἶμες D.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι I. ώμεσθα Dor.
Aor. α & C. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτην. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες Dor. ῶνη Dor.
έω, έῃς, έῃσι. ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivum.

Aor. α & C. ῆναι, ήμεναι, Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθων. ‖ άμεθα, ασθε, ατο.
ατο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.
Aor ist. C. όμην, υ, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθων. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.
ετο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εῖ. ‖ ούμεθον, εσθον, εσθον. ‖ ούμεθα, εῖσθε, ῦσι.
ῦμαι, ῇ, εῖται D.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. C. ῦμαι, ῇ, εῖται. ‖ ύμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ύμεθα, εῖσθε, ῦνται.
ηαι Ion.
Part. Fut. C. πεπάμενος, πεπάμενος D & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωϱ.
άσθων Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præs. 1. ῶ, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οῖτον. ‖ οῦμεν, οῖτε, οῦσι.
Conjug. εῦμαι, D εῶμ & εῦνμι, D. εῦσπ, Æ.
Præs. 2. ἄω, ᾶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ᾶτε, ῶνσι, Dor.
όω, άας, άα. όαμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præs. 3, όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῦτον, ῦτον. ‖ οῦμεν, οῦτε, οῦσι.
ῶμες, ῶνσι, D.
Imperf. 1. ων, εις, ει. ‖ εῖτον, είτην. ‖ οῦμεν, εῖτε, οῦν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εῶν, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην. Dor.
εσκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. υν, υς, υ. ‖ ῦτον, ύτην. ‖ ῦμεν, ῦτε, υν.
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσ̣ε.
ύντων, Att.
Præs. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσ̣ε.
αα Poet. άντων, Att.
Præs. 3. υ, ύτω. ‖ ῦτον, ύτων. ‖ ῦτε, ύτωσ̣ε.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν,
οίλω, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ̣ε, Att.
ώλω, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præs. 2. ῶμι, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῴτην. ‖ ῷμεν, ῶτε, ῶεν.
ῴλω, ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴησ̣ε, Dor.
Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίλω, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ̣ε, Att.
ώλω, ῴης, ῴη, Dor.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ὦσι.
ῆσι, Ion. ῶνη, Dor. Præs.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ᾖς, ᾖ. ἦτον, ἦτον. ἦτε, ᾶσι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ οῦμεν, οῦτε, οῦσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. οῦν, έμεναι, Att. ειν, Dor. μεν & εις, Æol. έμμεναι Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι. At. ων, Dor. αις, Æol. άειν, Po, άμμεναι, Po.
Præſ. 3. ῆν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. ευῶ, Dor. ήμμεναι, Po.
Deſunt voces Paſſiva & Medii.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον, ‖ εμεν, ετε, ᾶσι.
Conjug. ῆσι, Dor. ἐάμεν, Ion. ενσι Dor.
ἔᾶσι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, ᾶσι. D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ασι.
ᾶσι, D. ᾶσι, D.
ἔασι. Ion.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ῶσι, D. ῶσι, D.
ῶσι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
ῦσι, D.
ῦσι, I.
Imperf. & Ion, ης, η. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εσ^c.
Aor. 6. 1. σα, I. σε, I. σεν, B.
ᾰς, σις, σι.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & Ion, ης, η. ‖ ατον, άτην. ‖ αμεν, ατε, ασ^c.
Aor. 6. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ας, α. Att.
Imperf. &. ον, ες, ε. ‖ ετον, έτην. ‖ ομεν, ετε, οσ^c.
Aor. 6. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ᾰς, ᾰ.
Imperf. & υν, υς, υ. ‖ υτον, ύτην. ‖ υμεν, υτε, υσ^c.
Aor. 6. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕστηκα, ἕστακα I.
Aor. C. 2. ἔστην, ἧς, ἡ. ‖ ἧτον, ἠτέτην. ‖ ἦμεν, ἦτε, ἧσαν.
στάσκον I. ἔστην B.
Fut. α. 2. στήσω, στασῶ D.

Imperativus.

Præſ. 1. στη, ετω. Aor. C. ες, έτω. ‖ στον, έτων. ‖ στε, έτωσ.
α D.
η Æ. P.
ει, εἰτο, A.
Præſ. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσ.
η A. α. D.
Præſ. 3. οθι, ότω. Aor. σὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οῦτε, ότωσ.
υ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præſ. 4. υθι, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσ.

Optativus.

Præſ. 1. είλω, είης, είη. ‖ είητον, ειήτην. ‖ είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Præſ. 2. αίλω, αἴης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήλω, ήης, ήη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Præſ. 3. οίλω, οίης, οίη.
ῴλω, ῷης, ῴη, Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Synt.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω. έῃς. έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον, ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præſ. 2. άναι, Aoriſt. 2. ῆναι, ήμεναι, D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑστηκέναι & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. ὀναι, Aoriſt. 2, ῦναι.

ὁμεναι A. & D. ὁμεναι A. & D.

ὁμεν Ion. ὁμεν Ion.

Præſ. 4. ὐναι.

ὑμεναι A. D.

ὑμεν Ion.

Dialecti vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. αμαι, εαι, εῖ. ‖ ἀμὴν, ἀεν, ἀετον. ‖ ἀμὴν, ἀεν,

Conjug. ᾳ Att. ἀετον.

εαι Ion. (αι).

ἑαι I.

Imperf. 1. ἀμὴν, εσο, ετο. ἑαι I.

ημὴν, &c. Æol. εο I.

ὰ D.

ᾳ A.

Imperf. 2. ἀμὴν, ασο, ατο, 3 Plu. ἰσ(α)ο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. ὁμὴν, οσο, ὸ(ο).

ᾳ A.

Imperativum.

Præſ. in 1. εσο, ἔσθω. Præſ. in 2. ασο, ἄσθω.

ᾳ A. ω A.

εο I. αο I.

ὰ D.

Præſ. in 3. οσο vel ᾳ Att. ὁσθω.

οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. C. 1. ὁμὴν, εσο, ὸ(ο). Aor. C. 3. ὁμὴν, οσο, ὸ(ο),

εο I. ᾳ A.

ᾳ A.

ὰ D.

Fut. α. 2. πίσομαι, πισοῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. C. 1. εον, έσθω. Aor. C. 3. όσο, όσθω.
έο, L. ύ, A.
ύ, A.
ά, D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbiis & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti; scilicet, θεν & θε pro θεν & θε; & contra in Adverbiis localibus, ut ὄπιθεν, ὄπιθεν, retrò; βαδαὶ ἀξ papæ, pro βαδαὶ; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hic; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; ποκα pro ποτε, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ὀνδὲ pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὼ pro εἰκῆ, si; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι; εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπὸ; παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατὰ; ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poeticè; ποτὶ pro πρὸς; πὰρ pro παρὰ Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζα pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πάμπαλα pro πάμπαν, nequaquam, ἀμηχέτ. quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut* κάρτα admodum, ἀνακῶς sedulò, ὀπερεπῶς dolosè, ἐμπληκτίως absurdè, *sunt Ionum;* ἠμὲν & πηὲν, cum & tum, *Doricorum;* τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἄλλοχε, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἀντίον coram, *pro* ἐνώπιον; πάρ ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἐναντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ sunt Poetica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ σμικρὰ βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ. Pri-

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua, Græcæ Linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per I. *SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Asteriscis notantur.

Ἀ'ζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.
Ἀάσχω, nocco, lædo.
Ἀβάσκαντος, non invidus, benevolus.
Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.
*Ἄβρα sive Ἄβρη, ἡ, ancilla, famula,
Ἀβύβλητος, vanus, inanis.
Ἄβρος, mollis, delicatus.
Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ fasciculus filii.
*Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγασὸς, admirandus.
Ἄγαν, nimis, immodicè.
Ἀγανακτέω, doleo, affligor.
Ἀγαπάω, diligo, amo.
Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.
Ἀγάω, demiror, invideo.
Ἀγάλλω, orno, insignio.
Ἄγγελοι, Regum nuncii.
Ἀγγέλλω, nuncio.

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.
Ἀγείρω, ago, congrego.
Ἀγελὰ, ἡ, forum.
Ἀγορὰ, ἡ, coetus.
Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè bouri.
Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.
Ἄγκος, τὸ, vallis.
Ἀγκύλη, jaculi genus.
Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.
Ἄγκυρα, ἡ, anchora.
Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus sive cubitum, locus curvaturæ.
Ἀγκὰς, ulnæ, plur. num.
Ἀγκάλη, ἡ, ulna.
Ἀγκοίνη, idem.
Ἀγνύω, immundus & sordidus sum.
Ἀγνὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.
*Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρόω, aro.

Ἀγείζο-

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἄγεα, ἡ, captura, venatio.
Ἄγελυον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄγχι sive ἄγχιν, prope, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἆθλος, ὁ, certamen, labor.
Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex ἀ intensivo & ἐθέλω, volo: vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰὲν, * αἰέν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἀζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
* Ἀήρ, ἀέρος, aer, ab ἄω, spiro.
Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἰ vel αἴ, hei, heu, eheu.
Αἀίζω, lugeo.
Αἴσλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, οῦς, ἡ, veneratio, pudor, ab ἀ & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, civilis, pectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper.

Item

item ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπύς, altus, excelſus.

Ἄρω, apto.

Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα ἄἴρω, erigo, attollo: item affero, præbeo; etiam necto, copulo.

Ἄρσις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἀρτίχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis ex ἄἴρω offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἕσα.

Αἰσιμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Αἴσσω, ruo, irruo, proſilio.

Αἰτάω, proſilio, ſubſulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἶτης, mendicus.

Αἰτέω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Αἰχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

Αἶψα, ſtatim, celeriter.

Ἄϊω, Poet. Audio.

Ἀκάτιος, ὁ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκὴ, cuſpis, acies.

Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſummum incrementum.

Ἄκανθα, ſpina.

Ἄκανθος & ἄκαινα, idem.

Ἀκανθος, ὁ, herba ſpinoſa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier, quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; a cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſſequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, ήσω, molo.

Ἀλάω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.

Ἀληθὴς, verus.

Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.

Ἄλις, satis, abundé.

Ἁλίσκω, capio.

Ἀλκὴ, robur, vires.

Ἀλλὰ, sed,

Ἄλλος, alius.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.

Ἅλλομαι, salio, salto.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Ἅλς, sal.

Ἄλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.

Ἀλύζ, lictores.

Ἅλφω vel Ἀλφάνω, invenio.

Ἀλφός, albus.

Ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.

Ἅμα, simul, una cum.

Ἅμαξα, currus, plaustrum.

Ἀμάω, meto, ex quo infinit. Voc. pass. Ἀμᾶσθαι.

Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.

Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, sulcus; ἀπὸ τοῦ ἄμην αἴρειν, quod ligone fiat.

Ἁμαρτάνω, aberro, pecco, ex Ἀμαρτέω.

Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.

Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μόργνυμι & Ὀμάργνυμι, abstergo, exprimo.

Ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμιλλα, certamen, contentio.

Ἄμμος, ὁ, arena; Ψάμμος idem.

Ἀμνὸς, agnus.

Ἀμόργη, herba quædam purpurea.

Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.

Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

Ἄμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsè in equorum frontibus comæ colliguntur, etiam rota.

Ἀμυδρὸς, obscurus.

*Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.

Ἀμύνω, auxilior, defendo.

Ἀμφὶ, circa.

Ἄν, si.

Ἀνὰ, per, cum.

*Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

*Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. (spiro.

* Ἄνεμος, ventus, ab ἄω.

Ἄνδηρον, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.

Ἀνέδλη, quasi ἀναίδλη, impu-

impudenter, licenter.

ᾰ Ἀνά, sine, absque.

Ἀνεψιὸς, consobrinus, patricius, fratris vel sororis filius.

Ἀνέω, perpurgo.

Ἀνέω, ex quo ἀνῆκα, laxo, remitto, etiam reveho.

ᾰ Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.

Ἀνήνωρ, Poet. non virilis.

ᾰ Ἀνθος, fios, ab ἀνωθεῖν, quòd cito crescat.

ᾰ Ἀνθραξ, carbo, ulcus.

Ἀνθρήνη, crabro, vespa.

ᾰ Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.

ᾰ Ἀνία, moeror, ex ἰάω, sano.

ᾰ Ἄντα, Poët. coram, palam.

Ἀντάω, obvius fio, occurro.

Ἀντὶ, pro.

Ἀντία, adversus, ex adverso.

ᾰ Ἄντλος, vel ἄντλον, & ἀντλία, sentina.

ᾰ Ἄντρον, antrum.

ᾰ Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia.

Ἀνύω, Poet. ἀνύτω & ἀνυτέω, Orator. perficio, perago.

ᾰ Ἄνω, supra, sursum.

Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.

Ἀξίνη, ascia, securis.

Ἄξιος, dignus.

ᾰ Ἄορ vel ἄορος, ὁ, τὸ, ensis.

ᾰ Ἅπαξ, semel.

Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυρίζω, eripio, aufero.

Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.

Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.

Ἀπὸ, ab vel abs.

ᾰ Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.

ᾰ Ἅπτω, necto, alligo.

Ἁπαλὸς, tener, delicatus.

ᾰ Ἅπτω, accendo.

ᾰ Ἀρειῆ, firmiter, à ἄρειος.

ᾰ Ἀρα, utique, profecto, itaque.

Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.

ᾰ Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiū accederent.

ᾰ Ἄρης, Mars.

ᾰ Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐραστὴ, amabilis.

ᾰ Ἀραγὸς, strepitus.

Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam pulso, tundo, ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.

ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.

Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.

ᾰ Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.

Ἀργὴς, ῆτος, idem.

ᾰ Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.

ᾰ Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.

Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.

ᾰ Ἀρκὴς, sufficiens.

ᾰ ᾰ Ἄρκτος,

*"Αρκ]Θ, vel ἄρκος ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.

"Αρκυς, rete.

"Αρνέομαι, recuso, nego.

'Αρόω, ώσω, aro.

"Αρπη falx.

"Αρρην, ἄρσην, mas.

"Αρτυμαι, capio, recipio.

'Αρτηρία, spiritûs semita, arteria.

"Αρτι, modò, paulò antè.

'Αρχὴ, principium, exordium.

'Υπάρχω, initium do, sum.

"Αρω, apto, congruo.

"Αρθρον, artus, articulus.

'Αρτάω, appendo, suspendo.

"Αρτ]Θ, integer, incolumis.

'Αρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.

'Αρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

'Αρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.

"Αρωμα, odoramentum, aroma.

'Ασελγὴς, έΘ, petulans, improbus.

"Ασις, ἡ, limus.

"Ασβολ]Θ & ἀσβόλη, fuligo.

'Ασκέω, exerceo.

'Ασκὸς, utris, saccus.

'Ασπάζομαι, amplector, amplexor.

'Ασπὶς, ἴδ, clypeus, rotundus, ut cyclopis oculus.

'Αμπίζω, defendo.

*'Αστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.

"Αστυ, τὸ, urbs.

"Ασω]Θ, qui servari nequit.

'Ατελὸς, tener, de ætate.

'Ατάω, lædo, noceo.

'Ατάθαλ]Θ, improbus.

"Ατη, noxa, damnum, clades.

'Αληθὴς, verus, certus.

"Α]Θ pro ἄλιος, insatiabilis.

'Απύζω, terreo, & perturbo.

Αὖ, rursus, retro.

'Αυγὴ, splendor, lux.

*"Αρτεμις, Diana, quasi ἀήρα τέμνουσα, quia aera scindit.

'Αυχὴν, ένΘ, cervix.

"Αυω & ἀΰω, clamo.

'Αφελὴς, έΘ, simplex, integer.

'Αφύω, haurio.

'Αφρὸς, spuma.

'Αφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.

'Αχλὺς, caligo.

"Αχος, τὸ, dolor, mœror.

"Αω, flo, spiro.

'Αυλὸς, tibia.

'Αυλὴ, area, locus apertus.

*"Αυω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω, poëtic. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαϐάζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Βρόϐαλον, pecus.
Ἀμφισϐητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμϐλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρϐαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεὺς, rex, quasi βάσις λαῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φθονοκαίνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέϐαιος, stabilis, firmus.
Βεμϐέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βὴξ, ἡ, tussis.
Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus, præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάϐω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλησὸς, cui membra sunt resoluta; propriè ψαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδρέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βυνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βρέμω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρόγθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus. quòd nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ὁ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα & ᾶα, Poët. tellus, γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γαλαξ, lac.
Γαλέη & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρέων, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ ἡ, venter, ventriculus
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥᾶκος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γῆρων ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρυων, ονος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῆ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, ύος, dulcis.
Γλήμη, seu γλαήμη, idem quod λήμη, unde γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
γλαύσσω, cerno, intueor.
γοάω & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος & γνὺς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
* Γρῖπος & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρύω, vel ἀγρεὺς, piscator.

Γρδω, ἐδίω, comedo.

Γρὺ vel γρδ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

* Γρώνη, caverna, ex γράω.

Γῦα & Γύα, arvum, via, fossa.

Γῦον, membrum.

γυόω, membra frango.

Γυὸς, claudus, mutilus.

γύαλον, cavitas.

ἐγγύη, sponsio ex promisso.

ἔγγυϑ, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δαίω & δαίω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαὶς, δᾴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusit. δέμω unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνϑ, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρδάνω, dormio, à δαρθάνω.

Δασὺς, densus, consitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, vero.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι & δεύομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δειελὸς, ὁ χῆ. pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι à δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis de quo fit sermo, ut, ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ὑος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, ſecundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, ſuſcipio.
Δεξιὰ, dextra manus.
Δοχὸς, ὁ ἡ ἡ, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, ſanè: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio,
Δῆλος, manifeſtus, perſpicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quaſi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus quaſi δεσμὸς à δέω.
Δηὖ, Δηρὸν & Δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ inſtitutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω. do, dono.
* Διηνεκὴς, ἐος, continuus, perpetuus: forte ex διὰ, ἀνὰ & ἔχω.
Δίκη, jus, juſtitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, gemimus, duplex.
Δίκρος, Δίκρους, bifidus.
Διὸς. Διὸς, Jupiter, aër.
Δίκη, ſitis.
Διῶ, Δίομαι, expellõ, abigo.
Δοίδυξ, ὁ, piſtillum.
Δοκέω, videor: ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: Δοκὸς, ὁ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὰς, ſaccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, ſervus, à Δόλος, quia ſervi aſtuti.
Δοῦπος, ſonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & Δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
Δρᾶω, inuſit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in ſapore.
Δορὰξ, κὸς, capra ſylveſtris, dama.
Δρόσος, ὁ, ros.
Δρῦς, ὁ, quercus.
Δυνάμαι, poſſum.
Δύω, & Δύω, & Δύομαι, & Δῦμι, ſubeo.
Δύο, & Poet. Δώ, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus mentì propoſitis viis, neſcit utram ſequi debeat.

E

* Ε ἔ, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἑ, ſe, pronomen
*Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo,
Ἔδω & ἐδέω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἑδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
*Ἐθλός, bonus: quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi; ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἀΐδιος, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando οἶδα, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκών, όνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω & εἵλω, coarcto, concludo.
εἱλέω, verſo, volvo.
Εἰλαφ, εος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, ſum: εἶμι, eo & ibo.
ἶπυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto,
Εἴρω, dico, interrogo, nuntio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus, μία, una, ἕν, unum,
*ἄρευος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deindè, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ χὴ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη & εἴλη, calor ſolaris.
ἐλάτη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σέλας, fulgor, lumen.

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.

Ἕλκω, traho.

Ἕλως, ωος, τὸ, captura.

Ἑλώειον, idem.

Ἕλλω, Hellen, à quo Græcus.

Ἕλος, τὸ, palus.

* Ἐλπὶς, ίδος, ſpes, quia. ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occìdo, ſpolio, corrumpo.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, exuviæ.

* Ἐναργὴς. clarus, evidens, ab ἀργὸς. i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poët. in.

Ἔνθα, hic.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

* Ἐιρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.

Ἔριον, lana, quòd connectitur.

Ἕνεκα, propter, causâ.

Ἑνη, trigeſima dies menſis.

Ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυὼ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόω, concutio, agito.

Ἐξὴς, deinceps.

Ἑορτὴ, ῆς, feſtum, feſtus dies.

Ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, ſuper, in, &c.

Ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate.

Ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἕπω, operor, tracto.

Ἔπω, dico.

* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video: ab aſpectu naſcitur amor.

Ἔρανος, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέος, difficilis, moleſtus.

Ἐργάω, operor.

Ἔρκω, unde εἴργω, & εἴργω, includo, figo, contineo.

Ἐρείδω, firmo, ſulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo.

Ἐείκω, idem.

Ἐρέπτω, edo, veſcor, de brutis.

Ἐρεύγω, ructo, eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.

Ἐρεύθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

st_a-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρείδω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ὁ, & ἐρημία, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινύς, υος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἑρύω, traho.
ἀερύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτός, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, rectè.
* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Εὐδυνάω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ἐος, facilis, promptus expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo
Ὀχλὰς, ἑως, retinaculum
Ὀχὴ, cibus: ἑστιάσις, convivium
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔσχος, εος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἑω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζάω & Ζώω, vivo.
* Ζεὺς. Jupiter, à ζάω: quia pater vitæ.

Ζέα & Ζεία, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνυμι & Ζεύγνυμα, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ to ſeeth.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.
Ζωμός, jus, jus eſculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμα à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
Ζωρός, merus, meracus,

H

Η Vel, aut, ſive, an, quam,
Ἦ, certe, profecto.
Ἡβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præco.
Ἤδη, jam.
ἠδέ, &, atque.
Ἡδύς, jucundus, ſuavis, dulcis
Ἀδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.
Ἄδω, ſatio, expleo.
Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἥδνα & Ἡδνά, τὰ, numera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos: unde ἄεδνος, i. e. Ἀωρίχος, indotata.
Ἠθέω, colo, per colum mitto, ab ἀθέω & ἀθίζω, to ſtrain liquor.
Ἥκω, venio.
Ἠκή, idem quod ἀκή, acies o ἤκιστος, minimus.
Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.
Ἠλίκος, quantus.
* Ἥλιος, ſol: quaſi ἅλιος, clarus,
Ἠλύγη, i. e. σκία, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἧμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἠρέμα, quieté.
* Ἥρως, heros, ſemideus: ab ἀρετὴ, virtus.
Ἥσσων, ἧσσον, minor, uſitatius in neutro genere ἧσσον.
Ἡσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠώς, aurora: ab ἄω, ſplendeo.
Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θαάσσω,

Θ

Θάσσω, fedeo.

* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia falſum.

Θάλλω, vireo, floreo.

Θάλπω, foveo.

Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.

Θαμὰ, crebro, frequenter.

Θάπτω, ſepelio, inhumo.

* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω, calefacio.

Θεάομαι, ſpecto.

Θαυμάζω, miror, admiror.

Θέλγω, mulceo.

* Θεὸς, ὁ ϗ ἡ, Deus & Dea, à θέω, quia Deus videt omnia.

Θεσπέσιος, oraculi conſultor.

Θεράπων, miniſter, ſervus.

Θέρω, calefacio, medeor.

Θέρομαι, calefio, uror.

Θέρος, τὸ, æſtas.

Θέω, θέομαι, curro.

Θοὸς, velox.

Θήγω, acuo, exacuo.

Θηλὴ, papilla.

Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.

Θήπω, ſtupeo, admiror.

Θὴρ, ὁ, fera, bellua.

Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius

Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, tango, attingo.

Θὶς vel θῖς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.

Θλάω, contundo, elido.

* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, frango, tero.

Θνήσκω, morior, ex θνάω,

Θοίνη, epulum, convivium.

Θόλος, ſordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.

Θράσσω & θράττω, perturbo.

Θρέω, fœdeo.

Θρέω, tumultuando clamo.

Θρύλλος, fuſurrus, rumor.

Θόρυβος, tumultus, turbæ.

Θρηνος, luctus, planctus.

Θρὰξ, θρηξ, Poet. Thrax.

Θρησκεία, cultus deorum. ſuperſtitio, etiam vera religio.

Θεὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus, βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.

Θειχὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.

Θεῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.

Θρύπτω, frango.

Θυγάτηρ, filia.

* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, janua, oſtium.

Ἀθύρω, ludo, luſito.

Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω & θυίω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I

Ἰ Ἄομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annus qui in se volvitur.
Ἰδιος, peculiaris.
* Ἰδρώς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jacco, mitto, emitto.
ἵημι, jacco, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἔφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἰος, solus, unus.
Ἶον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἶλος, clavus.
Ἑσμὸς, Examen apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, ίδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἰλέω, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὴ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι & πτάμαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
ἴστος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶστος, pressura, onus.
ἰπτόω, premo.
ἰστὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo Vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, υ, dimidius.
Ἱστημι, ἱστάω & ἱσταω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallum.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στειβω, figo, firmiter statuo.
Ἰστὸς, ὦ, ὁ, malus navis.

Ἰσχὺς,

Ἰσχίς. lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἴταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἰυγξ, mulier, venefica.
Ἰφι, valide, fortiter.
Ἰχθὺς. pisces.
Ἴχνος, τὸ, veſtigium.
Ἰχὼς, tenuis & aquoſa humiditas.

K

ΚΑ'ΓΚΟΝ, menſuræ frumentaceæ genus, unde κάγκη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occaſio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρέω, ſtamen, connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, ſtipula, culmus.
Καλέω, voco, accerſo.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quaſillum.
* Καλὸς, pulcher, formoſus, à καλέω quia pulchra nos amore ſui vocant.
* Κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto,

Καλύπτω, tego, abſcondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ, ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, laceſſo, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
* Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus
Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, aſinus.
Κάννη vel κάννα vel κάνα, ſtorea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάτω, comedo, avidè voro.
* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, ſpiro.
Κάρηνον, caput, vertex, ſummitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραναὸς, aſper.
Κάρος, ſopor cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, ὁταν τὸ κάρα πάλλεται, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id eſt, cum duobus oſſibus, quorum uni nomen eſt πῆχυς, alteri καρπός.

Καρπὸς, fructus de ſtirpibus.

Κάρφω, ſicco, arefacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus, in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello vel appellor, pervenio in portum

* Κέλευθος. ἡ, via, ab ἐλεύσω. venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à κεράω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ἰδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κίρνημι, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit, ex quo κῆμαι, jaceo, ſitus ſum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & καίω & καύω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κήρ, ῆ. ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κῆρυξ, præco, caduceator, à γηρύω. loquor. etiam κῆρυξ piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίδνημι, lutum, ut πηλὸς.

Κιθάρα. cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινοῦν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κιχάω, faſtidio laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης. ciſtula. capſula.

Κιχέω & κιχάνω & κίχημι, invenio, aſſequor.

Κίω, Vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλαύω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
*Κλείω, claudo, quaſi καλύπτω.
Κλόπος, furor.
Κλῆρος, ὁ ſors.
Κλίνω, reclino, inclino.
Κλῖμαξ, ἡ, ſcala, gradus.
Κλόνος, ἡ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω & κνέω & κνῆμι, idem quod κόπτω, ſcindo.
κνήθω, ſcalpo, frico.
κνίζω, ſeco, rado.
κνύω, idem.
Κνῆκος, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόζαλος, ἰ. πανοῦργος, κακοῦργος, σωμύλος, λάλος, πονηρὸς, ἀπατέων, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κόιρανος, princeps, dominus.
Κολούω, pumo, caſtigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, ἰ. ἔδεσμα, cibus.
Κόλαξ, adulator, aſſentator.
Κολεύω, amputo, trunco.
Κόλπος, ſinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas ſubeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma, compta cæſaries.
κομψὸς, ſcitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura, quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κονέω, feſtino, curro.
Κάκονος, Miniſter.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, ſtircus, fimus.
Κόπτω, ſcindo, ſeco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος puer, juvenculus, & novellum germen.
κορέζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea; etiam avis nomine Alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖμαι, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas, cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus, ſiculnus.

* Κραίνω & κρεαίνω, impero, efficio; perficio, ſecundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro,

Κρέκω, pectine ſeu radio pulſo.

Κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, ſtrideo.

Κριθὴ, ῆς. ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ῖδος, baſis, fundamentum.

Κρίνω, ſecerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis, dux.

Κρόκη, trama, ſubtegmen.

κροκὶς, ίδος, idem: etiam floccus, ſeu filum in veſte prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulſo.

κρούστος, pulſus.

κρόταφος, tempus, the temples of the head.

κρυνὸς, ſcatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abſcondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτὼ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος ſive κυανὸς, color cœruleus, ſeu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, teſſera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει θάρσος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum geſto, oſculor.

Κυκάω, miſceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circuitus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus receſſus, unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus ſum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κύρος

Κύφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κυρία, ἡ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido, ὁμοίως κυρῶ, contingo & sum.
Κυσὶς, ίδος, ἡ, ὁμοίως αἰδοῖον.
Κύστος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, ὁ, ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, comportatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde κωμῳδία.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κώς, ὁ, unum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάδρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαθαρὸς, laxus, gracilis.
Λάθρης & λάθρος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω, inusitato.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λᾶ & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
Λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo sorte Latine, Lascivus.
Λαικάζω, decipio & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήθω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, aride deglutio.

Ἐλα-

Ἑλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ ἡ ἦ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à λάω, unde λαμός.

Λαχαίνω fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, ἡ, præda, corpora quæ capta sunt.

Λῃΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λεῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἐλείβω, idem.

Λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ἐξ οὗ ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λὶς, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, levis.

Λείπω, linquo.

*Νηλεμὴς à νὴ, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus: quod cum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπτρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Δύσλεθρος, pernicios, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poëtæ video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

*Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω, λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

λητὸς, i. δημόσιος, publicus.

Ληϊάω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens, seu virilis animus, à λῶ volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιμὸς,

Λιωδες, lacus torcularii preli.
Λιῶς, ῶδος, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆρις, nugæ, incepriæ, à λαὸς & ἔρδω, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo,
Λίαν & λίλιν, valdè, admodum.
* Λιμένες, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu stridò.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπω, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν leónem.
Λιτανεύω, supplico, precor.
λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, ἡ, λόγξις, ιδος, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπω, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λόω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λύμα, purgamentum, sordes, quasi λῦμα, ex λέομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia. à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λύσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊστε & λῴστος, optimus. à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μαζὸς, mamma.

Μαδὸς Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαςδέω, quæro, vestigo; ut pueri Mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάνης, ου, servus, famulus.

* μάκαρ, beatus, quasi μὴ κῆρ, non sorti subjectus.

μάλα, valdè, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μαλθὴ, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάρσος, ὁ καὶ ἡ, insanus, stolidus

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso: etiam abstergo.

Μάγδις, pistor.

Μᾶζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάστιξ, ιγος, flagrum, scutica.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, labidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετάρσιος, sublimis, à μετὰ & αἴρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέθυ, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδιάω, vel έω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

μοῖρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio.

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, sollicitudo.

μεριμάω & μεμέρω, curo, anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo; & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, confundo.

Μελε-

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.

Μέλει, impersonal curæ est. Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo, μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μεμφομαι, conqueror, accuso.

Μέν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενοιάω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχει, vel μέχεις, usque ad.

Μή, ne, nec, non, noquaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὶὼ, νὸς, ὁ, mensis, & μιὼν, luna.

Μιὼν, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, τεος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus μυγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μιτύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μογος, labor, ærumna.

Μοίχος, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίζω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda facie,

facie, ut strix fuisse dicitur; & sumitur pro larva & terriculo.

Μορφὴ, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugio.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύειοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσσυν & μυσίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.

Μυχὸς, penetrale, secessus.

Μύζω clausis labris, quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium; etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὶς, ίδος, nasus.

Μύω, connivco, nicto.

* Μύσος, τὸ, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, à bellum, à μολύνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, nunquid, utrùm? à Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, stultus, fatuus, quasi, μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, ne, ita, etiam.

Νάω, habito, incolo.

Νάχνης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à νάω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναίω, fluo, mano.

* Ναῦς, ὑὸς, navis, à νέω, no.

* Νῆχος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & ἔχω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo; etiam possideo; & pasco, administro.

νέμη-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuis, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio, νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέομαι & νοστέω, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, prævandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedendi, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπος.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & ἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίσσω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, νόου, mens, animus, à νόέω, qua nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsum.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, νυκτὸς, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ές, tardus, à νῶ privat & θέω.
Ναυτιάω, movuo, agito, verso: interdum etiam vibro.
Νῶτος, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθὸς.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum subilata salto.
Ξανθὸς, idem quod Ξανθὸς.

facie, ut strix fuisse dicitur; & sumitur pro larva & terriculo.

Μορφὴ, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, viculus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugio.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύειον, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύσσομαι, fleo, lamentor.

Μύς, υὸς, mus.

μύσσην & μυσίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω clausis labris, quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium; etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς ἰδὸς, nasus.

Μύω, connivео, nicto.

Μύσος, τὸ, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, à bellum, à μωλύω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, nunquid, utrùm? à Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, stultus, fatuus, quasi, μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, ne, ita, etiam.

Νάω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Νεὼς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Νάω, fluo, mano.

* Νῆς, νεὼς, navis, à νέω, no.

* Νῆτος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & ἔστω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὺξ & χήρ.

Νέκταρ, τος, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo, etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuis, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio, νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέομαι & νοστέω, redeo, remio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedendi, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπος.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἶκω.
Νίπτω, lavo.
Νίσσω, pingo.
Νόθος, nothus, spurius.
Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, qua nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοσέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsum.
Νοτὶς, ίδος, ἡ humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, ἀπὸ νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans
* Νωθὴς, ές, tardus, à νῶ privat & θέω
Νωμάω, moveo, agito, verso: interdum etiam vibro.
Νῶτος, torpor.
Νῶτον, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξυηὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum subducta salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς.

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὄαρ, ἡ, idem quod ἄρρ, uxor, conjux: unde ἀοαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, ſeu uncus.
Ὁδὸς, ἡ. via.
* Ὀδὰς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθίω, curo.
Οἱ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ἡ. ærumna, miſeria.
οἶτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδάω vel οἰδαίνω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοσοικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, miſericordia.
Οἶμος, via, ſemita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: ab οἶος ſolus.
Ὄκνος, idem quod ἄκρον cacumen.
Οἶς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, aſſus, œſtrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œſtro, agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiſcor.
Οἴω & ὀίω, exiſtimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὀκνος, pigritia.
* Ὄλος, beatitudo & opes; quaſi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapſus.
Ὄλλυμι, ſive ὀλλύω, perdo, amitto, pernicieiu infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὅλος, ſanus, & criſpus; item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοὸς φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Theſſaliæ: ſumitur & pro cœlo, quaſi ὁ λίαν λαμπρὸς, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quaſi

quasi ὁμάσσας, simul defluens.

*Ὄμηρος, obses, & ὅμαγος, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἶραν, vel ab ὁμηρεῖν, significantes ἀκολουθεῖν.

Ὄμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro: ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut ὀμόσω.

Ὁμός, similis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλός, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξύς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδέω, & ὀπαδέω, comitor.

*Ὀπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω vel ἕπομαι.

ὄπιθεν, a tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπόθι, quando: ex ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπωρα, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum, visûs.

Ὀπύω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

*Ὀργὴ, ira ab ὀρέγω.

ὀρχάομαι, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus

Ὄρθρος, tempus matut num.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, ιθος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mors.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀρρὸς, serum lactis.

ὄρρος, pars corporis

Ὀρταλὶς, pullastra gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latine orior) excito, concio.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὄχεὸς, alveus.

Ὅς, qui. Ὅστις, quicunque.

ὅτε, ubi, ὅτε, quando.

Ὅσιος, sanctus, justus.

Ὄσσα, vox.

Ὀστέον, ὀστοῦν, os.

Ὄστρακον, testa.

* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυπραίνομαι. qua voce includitur etiam vox, ῥὶν naris.

Ὀτρύνω, incito, adhortor.

Οὐ, οὐκ, & οὐχ, non.

Οὐδας, τὸ, uber, propriè in belluis.

Οὐρὰ, cauda.

* Οὐρανὸς cœlum, quasi ὁρατὸς quòd sit visus per vium.

Οὖρον, urina.

Οὖς, ὠτὸς, auris.

ἓως, ατος, τὸ. idem.

Οὐτάω, vulnero, ictum infero.

Οὗτος, hic.

Ὀφείλω, debeo

ὀφέλλω, idem; alias augeo, adaugeo, amplifico.

Ὄφις, serpens, anguis.

Ὀφρὺς, ὑος, ἡ, supercilium.

Ὄφρα, i. ἵνα. ὅπως, ut, quó.

Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.

Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.

Ὄχλος, turba, multitudo hominum

ὀχλέω & ὀχλίζω, moveo.

Ὄχος, currus, vehiculum.

* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.

Ὀψὲ, serò, longo post tempore.

Ὄψον, obsonium, omne id quo præter panem, vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παὶς, δὸς, ὁ ἡ, puer vel puella.

* Παίζω, à σπαῖς, jocor, ludo.

Παίω, percutio, pulso.

Πάλαι, olim, quondam.

Πάλη, lucta.

Πάλιν, iterum, rursus.

Πάλλω, vibro, agito.

Πάππας, pater, vox puerorum.

Παρὰ, à, ab, apud, ad.

παρὲξ, παρεκὰς, extra, foris.

Παράδεισος, hortus, viridarium.

Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.

Παρθένος, ου, virgo.

Πάρος, adverb. Poët. ante, priùs: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.

Πάσσω, inspergo, conspergo.

Πάσχω, quod sumit sua tempora à πάθομαι patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.

Πατέω, calco, ambulo.

Παπταίνω, cum strepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, senex, quasi πατέρας τηρῶν, i. servans pueros.

πατρῶος, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος. Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, desisterę facio.

Πάχνη, crassus.

Πέδω, possideo, acquiro.

Πέδαι, pedica, compedes.

* Πέδον, solum, terra, à πούς ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, persuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, esuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, transadigo, transfigo: & transeo, pertranseo.

πόρος, transitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad angustias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæsito; vel simpliciter hæsito, dubius animi sum.

Ποείζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, sinus maris in angustias coarctati, quod facile trajici potest,

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πλάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, * & γῆς.

* Ἀπλατὸς & ἀπλωτὸς, immensus, inaccessus.

Πέλεκυς, securis, bipennis.

Πελὸς, niger, fuscus.

Πέλτη, scutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poet. sum.

Πέλωρ, ωρος, monstrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, missio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, sum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, studiosè aliquid facio.

Πόνος, labor, studium.

Πέπλος & πῶλος, indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo: etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
πέρδω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς nimius.
Πέρκος & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πίπρασΘ, ceu à περιπράσδ, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πετάννυω, πέτανυμι, pando, explico; πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήγνυμι, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
ΠάγΘ, fixus, firmus.
Πάγη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πλανισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεως.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, a πάσχω, patior.
ΠῆνΘ, textum, seu tela.
Πλωτὴ, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, χειρὸς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
ΠῖλΘ, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πίαρ, seu λίπΘ, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
ΠίνΘ, sordes, squalor.
πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Πίπτω, cado, laboro.
Ψαφὸς, sive ψηφὶς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίτα, pix.
Πίτυς, υΘ, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονΘ, pinguis, obesus.
Πλανάζω, errare facio, proprie de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλῆος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλῆρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλήνδην, ἡ, latere.
πλήσσω, sive πλάσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολλοῦ τος, i. multis emtis opes collectæ.
Πλυνὼ, lavo, de vestimentis: ut λέω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à ποθέω.
Πόα & ποὴ, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi ἐπὶ πολὺ μένων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale, interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, pulis, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόπα, Dii, papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδὼν, Neptunus, à σείων τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροποσθίον, præputium.

Πόσις,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
πόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à πότος, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, i. e. μοῖρα, fors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότνια, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Πούς, ποδὸς pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stirps.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβευς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ἐος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνεῦμαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω seu πρίζω, serro, serrâ seco vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσω, præbeo, προῖξ, ικος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, propè, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωΐ, mane.
πρῳὶ, idem.
Πρῴρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτήσσω & πτώσσω, sterno, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρον ala, à πέτομαι, volo, πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτοάω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
Πτωχὸς, ωχὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτύσσω & πτίσσω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυγμὴ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quam cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμὴν.
πυκνὸς, idem quod πυκνὸς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πυγὴ, nates, pygæ.
Πύθω, putrefacio.
πυθὼ, οῦς, & Πυθὼν, ὠνος, urbs,

urbs Phocidis quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut δόμος, aditus in domum, Latinè Foris, seu Fores, Janua, ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, πεύσεις, nuncii sermones.

πύστις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελος, locus ubi lavatur. Balneatoria vasa.

Πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.

Πυρτία & πυρεῖον, igniarium materies, arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

πυρόω, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Πυρήνιον, instrumentum Chirurgicum; id est, speculum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πολέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus a Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥάπτω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαμὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, caulículi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani litore.

Ῥέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo,

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαδάμαγξ, gutta.

Ῥόδος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινὸς, nasus.

Ῥινὸς, ὁ ἡ ῥινὸν, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ῥίζα, ης, radix.

Ῥῖν, νὸς, ὁ. ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖζδος, stridor: *Rushing of Waters.*

Ῥάζω & ῥοίζω, latro.

Ῥύσιος, coccineus & flammeus color, qualis rubicæ sinopicæ, rufleus sive russatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, forbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, ὁ, sordes.

Ῥύπτω, sordes, cluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥῶμη, robur.

Ἐρρωμαι, valeo.

Ῥώπξ, ωπὸς, virgultum.

Ῥῶπες, merces parvi momenti.

Σ

Σ Ἅλς, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς.

Σάλπιγξ, ὴ, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειῶ, σειέω & σειαίνω & σειαίνω, defico, arefacio unde σείριος, Sirius stella canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito,

σείω

σίω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam, quatio.
σάω, ex quo Doricum, σάωμα, unde illud, ἔρρει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπόλωλε, id est, ἀπόλωλε, τέθνηκε, perière honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verrò.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum, Ἄσημος non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτις, Dor. Σᾶτις, Atticè. Τῆτες, hoc anno, quasi τὸ ἔτος.
Σής, σεός, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος vel σικύς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σιμαλίζω, dignum infamem porrigo per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σκάφη, simus, ni prossis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, ὃ δὴ τὸ σίναπι παρὰ δώρας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω, σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quod objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere; etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλάω & σκλάπτω, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio.

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκεῦπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo: etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus idem cum σταυρὸς & χάραξ.

Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ε, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſimp vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκυμνὸς, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω ſive σμάω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, æruminoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu radicula, gladius, enſis.

Σπανὸς & σπανιὸς, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Σπο-

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrificeo.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπίλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
Σπλήν σπληνός, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδός, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra: sunt 24 ossa, quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Σπάζω, stillo.
σταγών, gutta.
Σταφίς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, ἡ, spica.
Στέαρ, τό, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina navis; & coxama certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
σταλίζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo, & consilio.
Στέλεχος, ους, τό, truncus, caudex; etiam stirps,
σταλαγμός, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενός, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεός, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγίς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοά, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, ἀπὸ τομαί, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στάγξ, γγός, gutta, seu stilla.
* Στρατός, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσταμι, i. e. firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεπτὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

σκαληνὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, ής, ᾶ, ᾶς, asper, item acutus. At στρηνὸς, luxus, fastus, delicia; unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἐπὶ δὲ τοῦ αἰσχροῦ θηλυν, viz. ad venerem: Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄστρειον, lignimis species.

Σπύραξ, ακος, cuspis telis: etiam arbor.

Σπυγέω, F. σύζω à σύγω, odio prosequor, odi.

Σπυθρὸς, durus, asper.

σύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκὴ, ficus, arbor.

Σῦκον, ficus, fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Att. ξὺν, cum, una cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σὺς, συὸς ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ, ἡ, idem.

ὕαις sive ὕαινις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ίδος, signum, sigillum.

Σφυγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, ea significatione qua arterias pulsare dicimus, & mico, palpito.

Σφύρα, Mallus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, sacrifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem institutæ vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, sceleratus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, dissecо.

Σχοῖνος, ὁ, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & conservo.

Σαῶνος, Mercurii epithetum, ex σώσοικος, à σώζειν τοὺς οἴκους.

T

Τᾶλαν, πάσχω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

Οἴμοι τάλας, hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλογύμφη, Nuptui apta, quod puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promuſcondus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi πεπτηνὸς, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

Ταρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχια, inferiæ, juſta.

Τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρμα, tener.

τερεμνὸν, ον, mollis.

Τραύω, vulnero, ſaucio.

Τραυλὸς, blæſus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

Τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω & τείβω, τρώσκω pro τρώω idem.

Τρώγω, edo, rodo: unde

* τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico,

τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τέρδω ſive τέρδω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερδρευτὴς, έος, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, γος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui κονδὸς & μαείλη ſynonyma ſunt, à τύφω incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τ. θαῦδος, cicur, mitis.
πθαυδάω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix & mamma.
πθάω, nutrio.
Τίθημι, a πθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam Θεσμοὶ, leges.
Θεμὶς, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τὶς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ἐπτίμιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & πτιλῶτες, Dæmones quidam à Jove è cœlo ſub terram detruſi, à πτλάνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπάω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τεῖγλη, mullus, quoniam τεὶς τίκτει τ' ἔτος. ter parit in anno.
Τείρω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφος εος, τὸ, alumnus
Θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδέομαι,

Ἀναδόσις, sublatio in altum.

Τροχός, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὁ, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρῶν, quòd sit timida.

Τείζω, stridor.

Τεύχη, ἀκμιπειακὸς καρπός, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus seu callum: τύλοι quoque supercilliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρός, caseus, à πυρόω, quia est lac servatum.

Τυρόω & τυρεύω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθός, ὁ καὶ ἡ, parvus. τυτός, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω fumum excito; unde τύφος & τῦφος, fumus.

* Τύχη fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, arrideo, opprobriis mordeo.

Υ

ΥΑ'κινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen

Ὑαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Ὕβρις injuria, sed gravior quasi βαρύς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὸν, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδω. celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, proprie in honorem Dei.

Υἱὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

Ὕπνος, somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.

Ὑπὸ à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torve, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, sudor.

ἵδρις, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

Φάγω, φηγῶ, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλαρα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω, φαέθω, luceo; φαίνω, & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.

Φαύλως, male, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occido.

Φένω & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.

Φελλὸς, suber.

Φένακξ, impostor: etiam derisor.

Φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio: illudo.

* Φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.

Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, P. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω Aorist. 1 & 2 ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel sonum edo.

Φθείω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem, quod φθείρω, deficio, tabesco.

φθεῖρ, ἐός, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.

* Φιάλη ἀπὸ τοῦ πίνω ἄλις, quasi πιάλη, phiala, poculum, patera.

φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

seella, capistrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, nugor.

Φλύω, φλύζω, idem.

* Φλύακος, nugator.

Φλέψ, βός, ἡ, vena.

Φλοιός, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi φῶς βίου, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est è Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολίς, ἰδος, squama: sed qualis est serpentis.

* Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορεῖον, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράττω, sepio, munio.

Φράγμα, sepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρήν, ενός, ἡ, mens.

Φρένες, prætordia, mentis sedes.

Φρονέω, mente sum præditus, sapio.

Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris,

Φρίσσω & Φρίττω, horreo, horresco.

* Φρυδὸς, quasi φρίσσων, evanidus, qui abiit disparuit.

Φρυάττομαι fremo, de equo.

Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.

Φρῦνος, rubeta, rana venenosa.

Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latinè; etiam metalli genus.

Φυλάσσω, custodio servo, caveo, vito.

Φύλη, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, nitreo, inquino, fœdo.

Φυσάω, sufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.

Φύσις, enascentia, natura.

Φωρύω & φώρυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς sive φωλεὰς, lustrum, antrum.

* Φωνὴ, vox: quasi φῶς νοῦ, lux animi.

* Φώρ, φωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φώρ, φωρὸς, sive φῶρις, ιδος, speculator, explorator.

Φωριαμὸς, scrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος, τό, hiatus, chaos.

χάσμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χήν, ηνος, ὁ καὶ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τῆς χαλαζίνας.

Χαλικρατὴς, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; vel etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, ἐς, ab ὁ λκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάγκη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τό, labrum, labium.

* Χείρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelis.

Χέρρος ſive Χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χόω, fundo, effundo, diffundo.

Χοᾶς, ός & χοῦς, οός, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & Χυέω, idem quod χέω.

Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forcepe.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ὁνος, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod χαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum proprie jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, ὁνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem, quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura, continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, ὁ, ὗς, ὑός, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus vel chorea, tripudium saltatio, tam de actione saltandi, quam de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χαίρω, quod resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do; etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χρέομαι, utor.

Χρῆμα, res.

Χρήματα, pecunia.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεῖος, & χρέως vel χρεὼς debitum, mutuum, æs alienum; etiam χρέος & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηίζω, Poët. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, stimulo.

Χρόα, color.

Χρίω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτός, τὸ, cutis, corpus.

χρὸς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis spatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χώρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, solum, ager: etiam conopæum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, profiteor.

χωρὶς, seorsim, seperatim, etiam singulatim; unde χωρίζω, separo vel sejungo.

Ψ

ΨΆω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo & appropinquo ψάω idem ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam rado, & innato, attingo; & accelero, festino; & distraho, & dissolutus sum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

ψαύω & ψηλάω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, ἄδος, ros, stilla, gutta, quòd minutum sit.

Ψακὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψαύω, fabricor.

Ψαιστὸν, fructum ex olus lentæ quantum buccæ possit semel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, frustro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium falsum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo suffragium fertur; etiam ipsum suffragium.

Ψιλὸς, ἡ, storea, teges, peculiariter eæ teges quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, suligo.

Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.

Ψύχος, ους, τὸ, frigus cui opponitur

ponitur ἀθλητὴς, ῆ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quò vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima littera.

Ὠβὴ, tribus, populi pars.

Ὠδεῖον. ᾠδεῖον & ᾠδεῖ, tanquam à them. ᾠδή, trudo.

Ὠθέω. Idem.

Ὠθισμὸς, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium; unde Lat. ulna.

Ὠμοὶ pro ὠμοῖς, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti; & crudelis.

*Ὦμος, humerus, quasi ὠφέλιμον, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, ὦμαι, emo, mercor, ὠνητὸς, ὠνεόμενος, ὠνείομαι.

* Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, rotundum solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὥρα φροντὶς, cura.

Ὠρύομαι, sive ὠρύω, ululo, non canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

Ὥσπερ, quemadmodum.

Ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & ἕωσ, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet πάλαι, tamdiu.

Ὠφελὲω, juvo.

* Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

Ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρὸς, coloris genus.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Ὠχρὰω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS

Mensium Græcorum.

Quod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit Mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque forte est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit) nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Januarius ex Gaza; aliis October; à γαμέω, quòd eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιών, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva; propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrati solitum.

Μουνιχιών, Martius, à Μουνιχία, qui portus erat Athenienſium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanum, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum quas calor solis, θέρων ϗ θάλπων ϝ γλῶ, produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριών, Maius, quod eo mense Σκιροφορία, festum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis

nie solenni pompa deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, quì mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter Βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo Πυανέψια, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων τε φέρει ἡ γλυκὺ, floribus spoliat terram.

Ποσειδεών, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eoque sacra illi fierent. In eodem quoque ἀγωνίζονται οἱ μίμοι, καὶ ἄλλοι τινὲς μιμήσεων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρεῖς δεκαήμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μίαν ἱσταμένου sive ἀρχομένου, secundam, μέσης μίας vel ὄγδοη δεκάς, tertiam φθίνοντος unus sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὄγδοη δεκάς. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη seu πεντάς, & ita deinceps; nisi quod primi cujusq;

mensis

mensis dies vocetur νουμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἱσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς, diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένου, secunda, tertia; & ὀγδόη, δεκάτη μεσοῦντος, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda; & ita deinceps.

De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γδε	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γν	γν	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γην	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δε	δε
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δλω	δλω
γα	γα	γει	γει	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γυν	γυν	δς	δς
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δω

ων	σων	μαι	μαι	πυ	πυ		
ω	σω	μαν	μαν	πω	πω		
ει		μᾶς	μαις	ρα	ρα		
εἶναι		μαν	μαν	ει	ει		
ἐκ		με	με	σα	σα		
ἐν		μὴ	μεθ	σαι	σαι		
ἐξ		μὲν	μεν	ᾳ	σαν		
ἐπι		μθα	μεν	σαις	σαις		
ἐστι		μη	μη	σαμ	σαν		
ευ		μιω	μην	σβ	σβ		
ην		μι	μι	σε	σε		
ερ ρ		μμ	μμ	σει	σει		
θα		μν	μν	ση	ση		
θαι		μο	μο	σθ	σθ		
θε		μω	μω	σθα	σθα		
θη		μῆ	μῶν	σθαι	σθαι		
θι		οῆ	οῖον	σθε	σθε		
θν		ν	ου	σθη	σθη		
θο		οὖτος	οὗτος	σθι	σθι		
θρ		πα	πα	σθο	σθο		
θυ		πυ	παι	σθω	σθω		
θω		παν	παν	σι	σι		
κα		παρα	παρα	σκ	σκ		
καὶ		πε	πε	σμ	σμ		
κατὰ		πᾶς	πας	σο	σο		
καυ		περ	περι	σω	σπ		
κε		πη	πη	σπα	σπα		
κι		πι	πι	σπαι	σπαι		
κλ		πλ	πλ	σπε	σπε		
κν		πν	πν	σπει	σπει		
κο		πο	πο	σπη	σπη		
κρ		πρ	πρ	σπι	σπι		
κυ		πρα	πρα	σπο	σπο		
κω		πρη	προ	σπυ	σπυ		
λλ		πρω	πρω	σπω	σπω		
μα	μα	πῆ	πτ	σσ	σσ		

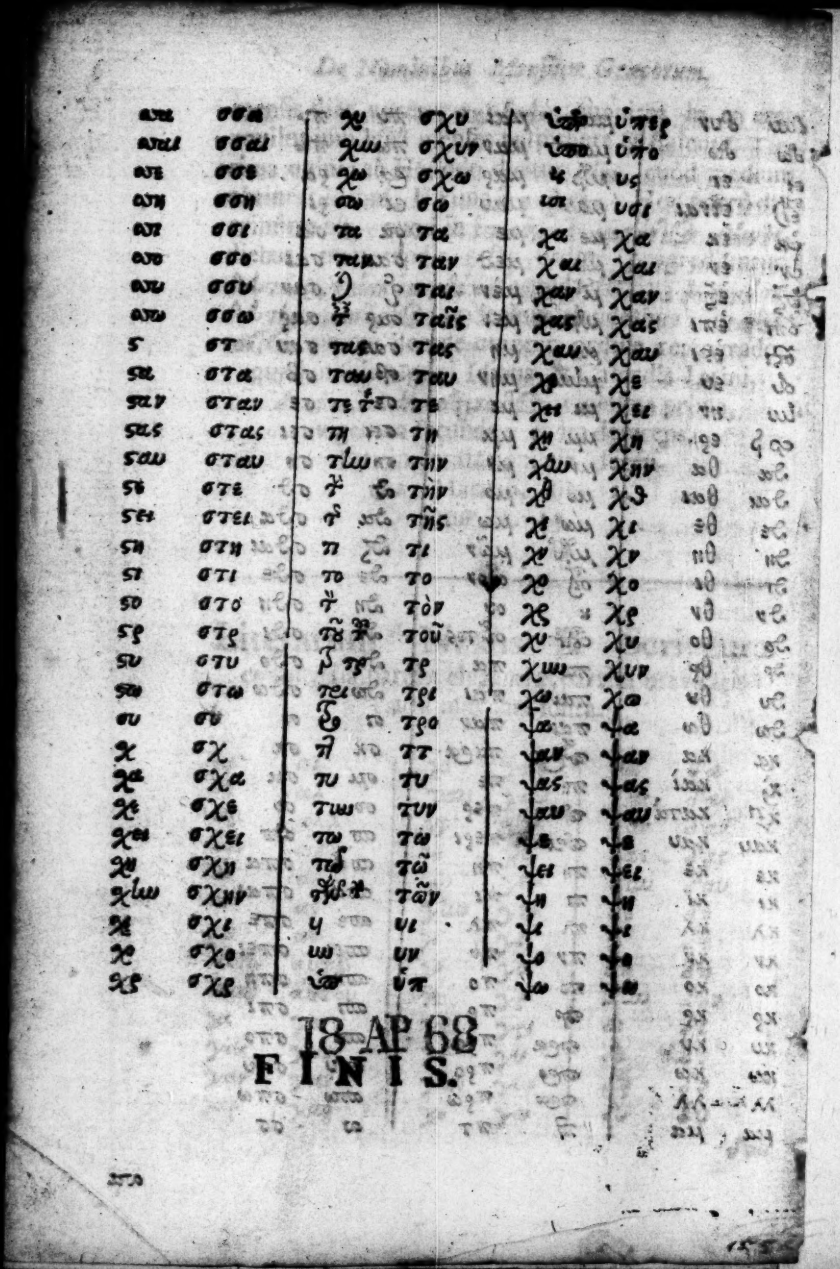

18 AP 68

FINIS.

De Denominativis.

Denominativorum terminationes variæ sunt, quarum præcipuas adferemus.

Masculina terminantur in

ης· ικ, ὁ οἰκέτης, servus, verna; ab ὁ οἶκος, domus.
ὁ δημότης, plebeius; ab ὁ δῆμος, populus.

ος· ικ, ὁ σπουδαῖος, studiosus; ab ἡ σπουδή, studium.
ὁ παντοῖος, varius; à τὸ πᾶν, universum.
ὁ οὐράνιος, cæleslis; ab ὁ οὐρανός, cælum.
ὁ ἱππικός, equestris; ab ὁ ἵππος, equus.
ὁ εὐφυὴς, loquax; à τὸ στόμα, os.
ὁ καρπιμος, frugifer; ab ὁ καρπός, fructus.
ὁ ἀληθινὸς, verax; ab ὁ χ, ἡ ἀληθὴς, verus.
ὁ ἀνθηρὸς, floridus; à τὸ ἄνθος, flos.

ώσι ος· ὁ ἑκούσιος, voluntarius; ab ὁ ἑκών, [illegible]ης.
ὁ ἐπιούσιος, venturus perpetuò, non intereiens, ab ὁ ἐπιών, venturus.

εις· ὁ χαρίεις, gratiosus, ab ἡ χάρις gratia.
ὁ ἀμαθόεις, arenosus, ab ἡ ἄμαθος, arena.

ών· ὁ ἀμπελών, vinea; ab ἡ ἄμπελος vitis.
ὁ δαφνών, laurelum; ab ἡ δάφνις, laurus.
ὁ ἐλαιών, olivetum; à τὸ ἔλαιον, oleum.
ὁ οἰνών, cella vinaria; ab ὁ οἶνος, vinum.

ώδης· ὁ χ, ἡ λιθώδης, lapideus; ab ὁ λίθος, lapis.
ὁ χ, ἡ ταραχώδης, turbulentus; ab ἡ ταραχὴ, turba.

In nonnullis quoq; invenitur

αν· ικ, ὁ ἑταν, ab ὁ ἕτης, socius. Voc. ὦ ταν, pro ὦ ἑταν.
ὁ μεγισταν, Megistem: ab ὁ μέγιστος, maximus.

Quædam autem variè derivantur: ut
ὁ χ, ἡ ἀμαθώδης, & ὁ ἀμαθόεις, arenosus, ab ἡ ἄμαθος, arena.

Feminina horum hæc sunt terminationes:

της ut ἡ κακότης, malitia; ab ὁ κακός, malus.
ἡ ταχύτης, celeritas; ab ὁ ταχύς, celer.

εια ἡ μοιχεία, adulterium, ab ὁ μοιχός, adulter.
ἡ εὐσέβεια, pietas; ab ὁ χ, ἡ εὐσεβὴς, pius, a.
ἡ δεσποτεία, dominatus; ab ὁ δεσπότης, dominus.

ια ἡ εὐτυχία, felicitas; ab ὁ χ, ἡ εὐτυχὴς, felix.
ἡ ἀτυχία, infelicitas; ab ὁ χ, ἡ ἀτυχὴς, infelix.

ια ab Adjectivis in ης ut,
ἡ εὐνοια, benevolentia, ab ὁ εὔνους, benevolus.
ἡ διάῤῥοια, profluvium, ab ὁ διάῤῥους, quod a διαῤῥέω, profluo, diffluo.

ὑνη ut ἡ δικαιοσύνη, justitia; ab ὁ δίκαιος, justus.
ἡ σωφροσύνη, temperantia; ab ὁ σώφρων, temperans.

Hîs adde feminina in τις, τεὶς, a τεια, a Masculinis in της derivata. De quibus dictum fuit in Mutatione Substantivorum.

18 AP 68